

ปท
3
2545
ฉ.2



ศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



ศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
JUVENILE & FAMILY SECTION, PROVINCIAL COURT OF PATHUMTHANEE

เลขทะเบียน 517
เลขที่ ๓ 2545 ๓.2
วันเดือนปี 23 ส.ค. 2545



พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
เสด็จพระราชมิ่งทรงเปิดแพรคลุมป้าย ศาลาว่าการเมืองอัญญบุรี
เมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2445 (ขณะนั้นเป็นพระชนมายุ 39 ปี)



พระราชดำรัส

ของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

เนื่องในโอกาสเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

วันที่ 28 มกราคม พุทธศักราช 2495



ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้มีโอกาสมาเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกลางในวันนี้ อนาคตของชาติทุกชาติย่อมขึ้นอยู่แก่เด็ก เพราะเด็กคือผู้ใหญ่ในเวลาข้างหน้า ถ้าบุคคลได้รับการอบรมปณิธานให้เป็นพลเมืองที่ดีอยู่ในศีลธรรม เคารพต่อบทกฎหมาย ของบ้านเมืองเสียแต่ยังเยาว์ เมื่อเติบโตขึ้นพลเมืองของประเทศก็จะมีแต่คนดีและประเทศ จะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ ก็โดยต้องมีพลเมืองที่ดีตั้งว่านี้ ข้าพเจ้าจึงมีความพอใจที่รัฐบาลของ ข้าพเจ้า อันมีกระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะได้มีความสนใจในปัญหาเกี่ยวกับการที่เด็ก และเยาวชนกระทำความผิดและพยายามคิดหาทางที่จะอบรมปณิธานบุคคลเหล่านี้ให้กลับตนเป็น พลเมืองดี ข้าพเจ้าตระหนักดีว่างานนี้เป็นงานใหญ่ งานใหม่ และเป็นงานยุ่งยาก เพราะไม่ใช่เป็น เรื่องของการศาลเท่านั้น แต่หากมีความสัมพันธ์กับปัญหาการศึกษา ปัญหาทางเศรษฐกิจและ ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชน (Public Welfare) อยู่ด้วย บัดนี้งานชิ้นนี้ได้ลุ่ลงไป ตอนหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าหวังว่าเจ้าหน้าที่กระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือประสานงานกันใน เรื่องนี้ต่อไป จนเราสามารถเปิดดำเนินการศาลคดีเด็กและเยาวชนได้ทั่วประเทศตามโครงการของ กระทรวงยุติธรรม เพื่อเป็นความเจริญแก่ชาติบ้านเมืองของเรา บัดนี้ได้อุดมฤกษ์แล้วข้าพเจ้า จะได้เปิดป้ายที่ทำการศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางเพื่อ ดำเนินงานต่อไป

ขอให้ศาลและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กซึ่งจะได้ทำการเปิดป้ายนี้จึงเป็นศูนย์กลาง และบ่อเกิดแห่งกิจการศาลคดีเด็กและเยาวชน เพิ่มพูนจิตานุหิตประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไปเทอญ



ที่ รล 0004/00414

สำนักราชเลขาธิการ
พระบรมมหาราชวัง กทม. 10200

10 มกราคม 2545

เรื่อง พระราชทานพระบรมฉายาลักษณ์
เรียน ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
อ้างถึง หนังสือที่ ศย 301.011/2403 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2544
สิ่งที่ส่งมาด้วย พระบรมฉายาลักษณ์ จำนวน 1 พระรูป

ตามที่ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ขอพระราชทานพระบรมฉายาลักษณ์ในโอกาสเสด็จฯ ไปทรงเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2495 ขนาด 5 x 7 นิ้ว จำนวน 1 พระรูป เพื่อเชิญไปลงพิมพ์ในหนังสือที่ระลึก เนื่องในโอกาสครบรอบ 6 ปี ของการก่อตั้งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ความแจ้งแล้วตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว โปรดเกล้าฯ พระราชทานตามที่ขอ ซึ่งได้เชิญมาพร้อมนี้

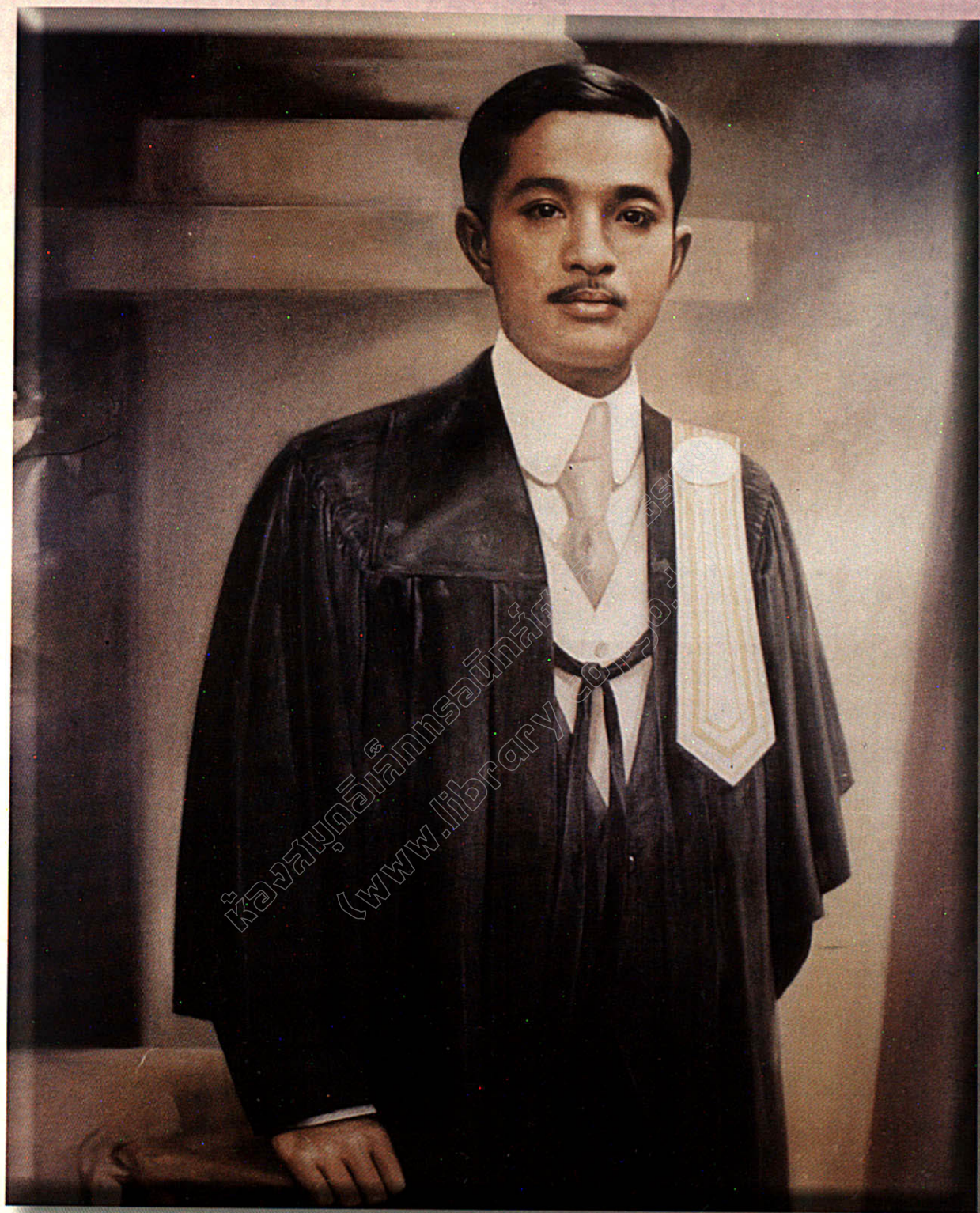
(ท่านผู้บัญชาบดี วีระไวทยะ)

รองราชเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน
ราชเลขาธิการ

กองข่าว

โทร. 0-2225-3457-62 ต่อ 3402

โทรสาร 0-2224-3297



พระราชโอรสองค์ที่ ๑๕ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์

“คนเราควรจะให้แต่ไม่ควรจะให้อะไรจากคนอื่น ควรจะกินพอประมาณไม่ควรจะมากเกินไปถึงท้องกาง ควรช่วยเหลือคนอื่นไม่ใช่เหยียบย่ำ ควรจะรับใช้ไม่ ควรจะคิดเห็นนายคน”

พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ (พระบิดาแห่งกฎหมายไทย)



พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารที่ทำการศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางเป็นแห่งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2495 พร้อมทั้งพระราชทานกระบี่และพระราชดำรัสอันเป็นสิริมงคลและเป็นคติธรรม ให้ศาลฯ และสถานพินิจฯ ได้ยึดถือเป็นหลักและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตลอดมา จวบจนบัดนี้เป็นระยะเวลาถึง 49 ปี





สาร ประธานศาลฎีกา



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเปิดทำการครบ 6 ปี ช่วยให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้รับความคุ้มครองโดยบริบูรณ์ตามกฎหมาย และทำให้ข้อพิพาททางครอบครัวได้รับการพิจารณาอย่างเหมาะสมต่อสภาพปัญหา อย่างไรก็ตามแม้กฎหมายจะได้จัดรูปองค์กรและวิธีดำเนินการไว้เป็นพิเศษ แต่ความคุ้มครองตามกฎหมายจะสมบูรณ์ได้ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการรวมทั้งการให้ประชาชนได้ทราบถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ และการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว ตลอดจนการเตรียมการอย่างบริบูรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับลักษณะพิเศษแห่งคดี

ในวาระที่ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว เปิดทำการมาครบ 6 ปี ขออำนวยพรให้ท่านผู้พิพากษา ท่านผู้พิพากษาสมทบ ข้าราชการธุรการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านประสบแต่ความสุขความเจริญ มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ เป็นกำลังอันสำคัญของชาติบ้านเมือง เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนตลอดจนสังคมให้มีความก้าวหน้าสืบไป

(นายสันติ ทักกราล)

ประธานศาลฎีกา



สาร

เลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศชาติ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นการสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพแก่สังคม ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อครอบครัวและสังคมเป็นอย่างมาก เด็กและเยาวชนมักถูกชักนำให้กระทำความผิดได้โดยง่าย กระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจึงมิได้มุ่งลงโทษ แต่เป็นไปเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูเยาวชนที่หลงเดินผิดทางได้มีโอกาสแก้ไข และเริ่มต้นชีวิตใหม่ กลับตัวเป็นคนดีของสังคม เป็นกำลังสำคัญของสถาบันครอบครัวและประเทศชาติต่อไป

ในวาระที่ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้เปิดทำการมาครบ 6 ปี ขออำนาจพรให้คณะผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ ตลอดจนข้าราชการศาลยุติธรรม และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีพลานามัยสมบูรณ์ และมีพลังจิตอันเข้มแข็งในอันที่จะร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนจังหวัดปทุมธานีด้วยดีตลอดไป

(นายกรองเกียรติ คมสัน)

เลขธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

สาร

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้เปิดทำการมาจนบัดนี้เป็นเวลา 6 ปีแล้ว ได้อำนวยความยุติธรรมแก่เด็กและเยาวชนที่หลงกระทำผิด ให้มีโอกาสกลับตัวเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไปในอนาคตทั้งทำหน้าที่สงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในคดีครอบครัว โดยคำนึงถึงความสุขและการอยู่ร่วมกันในครอบครัวโดยได้รับความร่วมแรงร่วมใจจากท่านผู้พิพากษา ท่านผู้พิพากษาสมทบและข้าราชการธุรการของศาลทุกท่าน

ในโอกาสนี้ผมขออวยพรให้ท่านผู้พิพากษา หัวหน้าศาล ท่านผู้พิพากษา ท่านผู้พิพากษาสมทบ ตลอดจนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่ปฏิบัติงานในศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จงมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง ประสบแต่ความสุขความเจริญเพื่อจะได้อำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนตลอดไป



(นายชาติชาย ไผ่ตว์วัฒนฤกษ์)

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง





สาร

อธิบดีผู้พิพากษาศาล 1

สถาบันที่มีความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติสถาบันหนึ่งคือ ศาลเยาวชนและครอบครัว เพราะเป็นสถาบันที่ช่วยดูแล ป้องกัน แก้ไขฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจให้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข อีกทั้งศาลเยาวชนและครอบครัวยังมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันของสถาบันครอบครัว การที่ศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้ก่อตั้งมาครบ 6 ปี แสดงให้เห็นถึงความร่วมมือร่วมใจด้วยดีในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ กรรมการสงเคราะห์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของศาล จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว

ในโอกาสครบรอบ 6 ปี ของการก่อตั้งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว และครบรอบ 3 ปี ของการย้ายที่ทำการ ข้าพเจ้าขออำนาจพรให้ทุกท่านจงมีสุขภาพและพลานามัยที่สมบูรณ์ เพื่อเป็นกำลังสำคัญของศาลเยาวชนและครอบครัวตลอดจนเป็นขวัญและกำลังใจแก่เด็กและเยาวชนตลอดไป

(นายบุญชู ทศนประพันธ์)

อธิบดีผู้พิพากษาศาล 1

รื่องอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง



นางพิชรรณ สวัสดิทัต
ฝ่ายวิชาการ



นายเอกชัย เหลี่ยมไพศาล
ฝ่ายบริหาร



นางสุรางคณา กมลละคร
ฝ่ายพัฒนา

ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



นายอดิศักดิ์ ศรีธนรัตน์

ประวัติการรับราชการ

- เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
เจ้าพนักงานบังคับคดี
ปี พ.ศ. 2525-2530
- ผู้ช่วยผู้พิพากษา
ปี พ.ศ. 2530-2532
- ผู้พิพากษาประจำกระทรวง
ปี พ.ศ. 2532-2533
- ผู้พิพากษาศาลแขวงจังหวัดนครศรีธรรมราช
ปี พ.ศ. 2533-2534
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดกบินทร์บุรี
ปี พ.ศ. 2534-2536
- ผู้พิพากษาศาลแขวงพระนครศรีอยุธยา
ปี พ.ศ. 2536-2538
- ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1
ปี พ.ศ. 2538-2542
- ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4
ปี พ.ศ. 2542-2543
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
ปี พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน

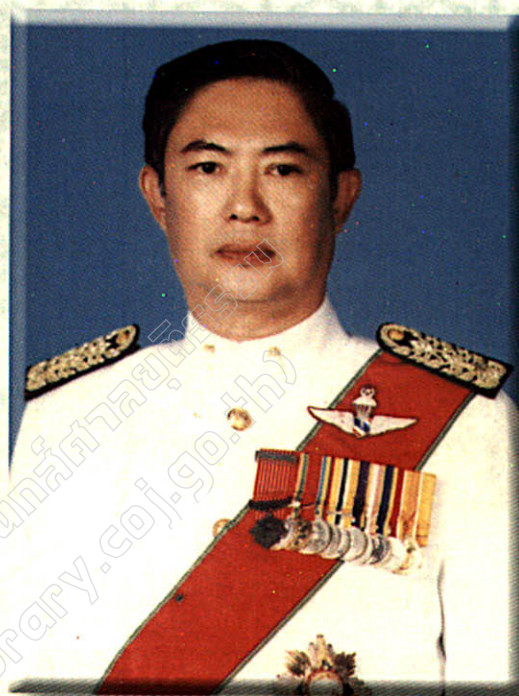


ผู้พิพากษาอาวุโส

ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



นายวินัย ตูลย์ภักดี
อดีตผู้พิพากษาศาลฎีกา



นายปรีชา บุรณะไทย
อดีตอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญากรุงเทพใต้
และประธานศาลอุทธรณ์ภาค 9



ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



นายดุสิต ผดุงศักดิ์



นางฉันทนา วาพันธุ์



นายมนี คล้ายสังข์



นางสาวพัชรี ปรีชนิต

ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปทุมธานี

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

(วันที่ 7 สิงหาคม 2538 - ปัจจุบัน)



- 1.) นายทองธาร เหลืองเรืองรอง - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
ย้ายมา จากศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2538
ย้ายไป ศาลจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2541
- 2.) นางแววมณี ประทุมแก้ว - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลแพ่ง เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2538
ย้ายไป ศาลจังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2539
- 3.) นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษา ภาค 5 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2539
ย้ายไป ศาลจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2540
- 4.) นายสมศักดิ์ อินทร์พันธุ์ - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลจังหวัดสว่างแดนดิน เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2539
ย้ายไป ศาลจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2541
- 5.) นายสุรศักดิ์ ตรีรัตน์ศิริกุล - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลจังหวัดนครนายก เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2540
ย้ายไป ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2542
- 6.) นางอโนชา ชีวิตโสภณ - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
ย้ายมา จากศาลจังหวัดแม่สอด เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2541
ย้ายไป ศาลจังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2542
- 7.) นางมณีนรัตน์ พันธุ์โกศล - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลแพ่ง เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2541
ย้ายไป ศาลจังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2543
- 8.) นายมนัส ขอศรีสาคร - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลอาญากรุงเทพใต้ เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2542
ย้ายไป ศาลจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2542

- 9) **นายอาทิตย์ พนาจันทร์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลอาญากรุงเทพใต้ เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2542
ย้ายไป ศาลจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2542
- 10) **นางสาวสุทิมลย์ วิริยะการุณย์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลจังหวัดมุกดาหาร เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2542
ย้ายไป ศาลอุทธรณ์ เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2544
- 11) **นางธิดา จรรยาพิทยสกุล อินทร์พันธุ์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลจังหวัดอ่างทอง เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2542
ย้ายไป ศาลอุทธรณ์ภาค 1 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2544
- 12) **นางปาริชาติ ภู่อารวจ** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
ย้ายมา จากศาลแพ่งธนบุรี เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2542
ย้ายไป ศาลแพ่งธนบุรี เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2543
- 13) **นายอดิศักดิ์ ครอบะรัตน์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
ย้ายมา จากศาลอุทธรณ์ภาค 4 เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2543
- 14) **นายสมเกียรติ ธิมาอุตมาร** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลจังหวัดนครราชสีมา
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2543
ย้ายไป ศาลแพ่งธนบุรี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2544
- 15) **นายมนี คล้ายสังข์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลแพ่ง เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2543
- 16) **นายวินัย ตูลยภักดี** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส
ย้ายมา จากศาลฎีกา เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2543
- 17) **นายดุสิต ผดุงศักดิ์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลแขวงนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2544
- 18) **นางฉันทนา วาพันธุ์** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลจังหวัดปากพนัง เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2544
- 19) **นางสาวพัชรี ปรีชนะนิด** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
ย้ายมา จากศาลแขวงพระนครใต้ เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2544
- 20) **นายปรีชา บุรณะไทย** - ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส
ย้ายมา จากศาลอุทธรณ์ภาค 9 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2544



ข้าราชการศาลยุติธรรมและลูกจ้าง



นางสาวรัชดาวัลย์ หิรัญสาย

ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ฝ่ายบริหารทั่วไป



นายวิศรุต มาเจริญ

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 6



นางนงลักษณ์ ไตรจินดา

เจ้าหน้าที่งานการเงินและบัญชี 4



นางวิณพร ช่วยแก้ว

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 3



นางสายฝน ใจเพชร

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 2



นางอารี ทรัพย์ชิต
นักการภารโรง



นายสำราญ อิ่มอกใจ
นักการภารโรง



นายสมชาย สุดใจ
พนักงานขับรถ



นายสุวัฒน์ ปุยทอง
พนักงานขับรถ



นายกรัฒน์ ชุนทอง
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
(ลูกจ้างชั่วคราว)

ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



กลุ่มงานคดี



นางสาวยาไฟ เจิมแจ่มแสง
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 7



นายจรัล พูลศิริ
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 5



นางโชติกา ถนอมงาม
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 4



น.ส.ศิริพร ลิ้มปตานนท์
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 4



นายวิเชียร อินทร์เนตร
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 3



นางจินตจิรา ฤกษ์สุนทร
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 3

กลุ่มงานช่วยพิจารณาคดี



นางพยอม เกื่อนหอ
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 7



นางสาวพัชริน นิลคล้าย
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 3



นางสาวสุภาพ ดาวสกุล
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 2



นางสาวกฤษณา เกี้ยวสันเตี้ยะ
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 2



นางสาวน้าอ้อย สุขสุศรี
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
(ลูกจ้างชั่วคราว)



กลุ่มงานประชาสัมพันธ์และบริการประชาชน



นายนิยม วิหคเหิร
เจ้าหน้าที่งานศาลยุติธรรม 5



นางสุภาพรณ อินทร์คุ้มวงศ์
เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม 3 (ช่วยราชการ)

เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล



ด.ต.รุ่งโรจน์ เครือทอง



ด.ต.ทอง คุ้มสติ

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย



พลฯ วิสันต์ กรสำโรง
(หัวหน้าผลัด)



นางกรรักษ์ ฤชา



พลฯ เกรียงไกร ปัดชา



พลฯ นิคม จอมคำสิงห์

ผู้บริหารหน่วยงานในศูนย์ราชการเมืองธัญบุรี



นายชาติรี สุวรรณิน
 อัยการจังหวัดประจำศาลจังหวัดธัญบุรี
 โทรศัพท์ 0-2577-4961



นายชาติพงษ์ จิระพันธุ์
 อัยการจังหวัดปทุมธานี
 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 โทรศัพท์ 0-1613-2557



นายอาทร เครือรัตน์
 ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอธัญบุรี
 โทรศัพท์ 0-2577-2341



พันตำรวจเอกระพีพงศ์ สุพรศรี
 ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอธัญบุรี
 โทรศัพท์ 0-2577-4360, 0-1826-2598



นายสุวพงศ์ กิติภัทย์พิบูลย์
 ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
 และเยาวชนจังหวัดปทุมธานี
 โทรศัพท์ 0-2593-3787-8



นายสมบัติ ตันตติลล
 ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
 สาขาลอง 6 ธัญบุรี
 โทรศัพท์ 0-2577-2360-3

ผู้บริหารหน่วยงานในศูนย์ราชการเมืองอัญบุรี



นายสุนทร รัตนวราหะ
นายอำเภออัญบุรี
โทรศัพท์ 0-2577-1885



นายบรรลือชัย ผิวสานต์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัญรัตน์
โทรศัพท์ 0-2577-1577, 0-2577-2343



นายพินิจ ประภาสวัต
นายกเทศมนตรีตำบลอัญบุรี
โทรศัพท์ 0-2577-2641, 0-2577-1964



นายประจวบ เชียงสิน
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัญญูสิทธิศิลป์
โทรศัพท์ 0-2577-1176



นายอาคเนย์ ไนคู่เขตโขง
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาอัญบุรี
โทรศัพท์ 0-2577-1358-9



นายวิบูลย์ รัตนกรณวงศ์
ปลัดอำเภออัญบุรี
โทรศัพท์ 0-2577-1885

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบ	24
คณะกรรมการบริหารผู้พิพากษาสมทบ	26
ทำเนียบผู้พิพากษาสมทบ	28
ประวัติความเป็นมาของศาลจังหวัดปทุมธานี	
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว	
โดย.....อดิศักดิ์ ศรธนะรัตน์	49
สถิติคดีที่ผ่านการพิจารณา	54
การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในศาลจังหวัดปทุมธานี	
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว	
โดย.....รัชชา บริบาลบุรีภัณฑ์	56
หน้าที่และกิจกรรมของผู้พิพากษาสมทบ	
(7 สิงหาคม 2541 - 6 สิงหาคม 2544)	
โดย.....สุรพงษ์ ไสววัฒนกุล	59
มใจเพื่อนเตือนใจรัก	
ร้อยกรอง.....บุญเรือน รักษ์มณี	66
ภาพกิจกรรมของผู้พิพากษาสมทบ	69
ระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว	
โดย.....สมพล สัตยาอภิธาน	89
มาตรการใหม่ เกี่ยวกับการถามปากคำ การสอบสวน	
และการสืบพยานเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี	
นำเสนอบทความ.....วิชัย ทิตตมวกัฏ	98
หย่า-ปัญหาของสิทธิ	
โดย.....ศรัณยา ไชยสุต	108



โครงการ “บัวสีขาว” โครงการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพ

และส่งเสริมดูแลตนเองในเยาวชนผู้ติดยาเสพติด

โดย.....สุจิตรา บ้องประภา	112
บทความพิเศษ ทรงเลี้ยงลูกอย่างไรให้เป็นคนไทยที่ดีในแบบฉบับ สมเด็จพระยาตำรารงราชานุภาพ	
นำเสนอบทความ.....อนุพัจน์ ชำนาญศรีเพชร	117
ภาพกิจกรรมของผู้พิพากษาสมทบ	121
เลี้ยงลูกอย่างไรให้มีวินัย	
โดย.....เสริมศรี ภูจินดา	137
เด็กดีข้างถนน	
นำเสนอบทความ.....จตุพร ทัพเจริญ	142
พิธีอภินิหารการเกษตรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ	
นำเสนอบทความ.....พเยาว์ ไหนา	147
พิธีอภินิหารวิทยาศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถ	
นำเสนอบทความ.....จรรย์-จิราภรณ์ กลั่นกรอง	153
คำสั่งกระทรวงยุติธรรม	
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน	157
คำสั่งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว	
- ที่ 11/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือ	161
- ที่ 22/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือ (เพิ่มเติม)	163
รายชื่อผู้สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ	172
ท้ายเล่ม	168



ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง แต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้

- | | |
|-------------------|------------------|
| 1. นายกิตติ | กัรติรัตน์กุลชัย |
| 2. นายก่อเกียรติ | แย้มมมีศรี |
| 3. นางขวัญตา | ตรีวิจิตรศิลป์ |
| 4. นางขวัญวรรณ | สิรินาการ |
| 5. นางจินตนา | เอี่ยมเจริญยิ่ง |
| 6. นางสาวจิราภรณ์ | กลั่นกรอง |
| 7. นางจุติพร | ทัพเจริญ |
| 8. นางจุรีย์ | กลั่นกรอง |
| 9. นางชนากานต์ | ยืนยง |
| 10. นางณัฐชดา | ศุภจิต |
| 11. นางดวงพร | สุเสารัจ |
| 12. นายธนา | จรรยาพิทยสกุล |
| 13. นางบุญชู | วิจิตรพงศ์ |
| 14. นางบุญเรือน | รักษัมนิ |
| 15. นางเบญจวรรณ | วิลาวรรณ |
| 16. นายปรีชา | กมุทพงษ์พานิช |
| 17. นางพรรณงาม | สุวรรณประกร |
| 18. นางเพียว | โหนด |
| 19. นางพิมพ์ใจ | โพธิ์ภักดี |
| 20. นางเพชรรัตน์ | ลัมสวัสดิ์วงศ์ |
| 21. นางมยุรี | อาจศิริ |
| 22. นางยุวดี | นิมสมบุญ |
| 23. นางสาวรัชชา | บริบาลบุรีภัณฑ์ |
| 24. นางเรณู | สิบุญเรือง |

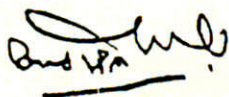
25. นางสาววงศ์ศิริ	สารำพึง
26. นายวิชัย	ทิตตภักดี
27. นายวิรัช	วีระสกุลรักษ์
28. นางวิไล	หาญสวัสดิ์
29. นายศักดิ์ชัย	รัศมีเรืองชัย
30. นางสาวสมลักษณ์	ลากเจริญ
31. นางสาวใจ	ชื่นใจ
32. นางสาว	ฉายเหมือนวงศ์
33. นางสาวจิตรา	ป้องประภา
34. นายสุรชัย	หาญสวัสดิ์
35. นายสุรพงษ์	โสววัฒนกุล
36. นางสาวเสริมศรี	ภูจินดา
37. นางอนุพันธ์	ชำนาญศรีเพชร
38. นางสาวอัจฉราพร	สุวรรณตรา
39. นายอิทธิพล	เอี่ยมเจริญยิ่ง
40. นายอุทัย	อัศวประภา

เป็นผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2541 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2542

ผู้สนองพระบรมราชโองการ



นายกรัฐมนตรี



คณะกรรมการบริหารผู้พิพากษาสมทบศาล

คณะที่ปรึกษา

ประธานที่ปรึกษา

ที่ปรึกษา

- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
- ผู้พิพากษาทุกท่าน
- นางเรณู สิบบุญเรือง
- นางบุญเรือน รักษ์มณี
- นางจุรีย์ กลั่นกรอง
- นางบุญชูบ วิจิตรพงศ์
- นายอุทัย อัสวประภา

คณะกรรมการบริหาร

ประธานผู้พิพากษาสมทบ

รองประธานผู้พิพากษาสมทบ ฝ่ายบริหาร

รองประธานผู้พิพากษาสมทบ ฝ่ายสวัสดิการและกิจกรรม

รองประธานผู้พิพากษาสมทบ ฝ่ายวิชาการ

รองประธานผู้พิพากษาสมทบ ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์

รองประธานผู้พิพากษาสมทบ ฝ่ายพัฒนา

รองประธานผู้พิพากษาสมทบ ฝ่ายโครงการและสังคม

เลขานุการ

เหรัญญิก

- นางยุวดี นิมสมบุญ
- นางสาวใจ ชื่นใจ
- นายสุรพงษ์ ไสววัฒนกุล
- นางเสริมศรี ภูจินดา
- นางพรรณงาม สุวรรณประกร
- นายวิชัย ทิตตภักดี
- นางพิมพ์ใจ โพธิภักดี
- นายวิรัช วีระสกุลรักษ์
- นางดวงพร สุเสารัจ
- นางจตุพร ทัพเจริญ



จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ปฏิคม	- นางสาวลักษณ	ลาภเจริญ
	- นางณัฐชุตตา	ศุภจิต
ประชาสัมพันธ์	- นางสาว	ฉายเหมือนวงศ์
กรรมการฝ่ายบริหาร	- นางเพียว	ไธนา
	- นายศักดิ์ชัย	รัศมีเรืองชัย
	- นางเพชรรัตน์	ลิ้มสวัสดิวงศ์
กรรมการฝ่ายสวัสดิการและกิจกรรม	- นางสาวจิตรา	ป้องประภา
	- นายกิตติ	กิริติรัตนกุลชัย
กรรมการฝ่ายวิชาการ	- นายก่อเกียรติ	แย้มมีศรี
	- นางสาวรัชชา	บริบาลบุรีภัณฑ์
	- นางสาวจิราภรณ์	กลั่นกรอง
กรรมการฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์	- นางขวัญวรรณ	สิรินาการ
	- นางมยุรี	อาจศิริ
	- นางสาววงศ์ศิริ	สารำพึง
	- นางอนุพัชน์	ชำนาญศรีเพชร
กรรมการฝ่ายพัฒนา	- นางวิไล	หาญสวัสดิ์
	- นางขวัญตา	ตริวิจิตรศิลป์
	- นายธนา	จรรยาพิทยกุล
กรรมการฝ่ายโครงการและสังคม	- นายปรีชา	กุ่มทองพรมานิช
	- นางสาวอัจฉราพร	สุวรรณตรา



ผู้พิพากษาศมทบศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

รุ่นที่ 2

(7 สิงหาคม 2541 - 6 สิงหาคม 2544)



ชื่อ **นายกิตติ กิรติรัตนกุลชัย**
 อายุ 50 ปี
 คู่สมรส นางธนพร กิรติรัตนกุลชัย
 การศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) สาขาการบัญชี
 จากกรุงเทพมหานครวิทยาลัย
 อาชีพ นักธุรกิจ
 ที่อยู่ 511/437 ซอย 37 ถนนจรัญสนิทวงศ์
 แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
 โทรศัพท์ (สำนักงาน) 0-2444-2701-5.
 (บ้าน) 0-2864-5177 โทรศัพท์มือถือ 0-1846-4649
 โทรสาร 0-2444-2700
 สังคม อุปนายกสมาคมนักธุรกิจรักษาความมั่นคงแห่งชาติ
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ เหรียญดุษฎีมาลาเชิดชู



ชื่อ **นายก่อเกียรติ แยมมีศรี**
 อายุ 65 ปี
 คู่สมรส นางบำเพ็ญ สีนาคม
 การศึกษา ประโยชน์มัธยมศึกษา สาขาจิตรกรรม
 จากวิทยาเขตเพาะช่าง
 ศิลปศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาจิตรกรรม
 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 อาชีพ นักธุรกิจ
 ที่อยู่ 20/56 ซอยวัดสุขใจ ถนนนิมิตรใหม่
 เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ 10510
 โทรศัพท์ 0-2915-7100 โทรศัพท์มือถือ 0-1482-4135
 โทรสาร 0-2520-4253
 สังคม นายกสมาคมศิษย์เก่าเพาะช่าง
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -





ชื่อ นางสาววันตา ตริวิจิตรศิลป์
อายุ 40 ปี
คู่สมรส รศ.น.พ.ประเสริฐ ตริวิจิตรศิลป์
การศึกษา ปริญญาตรี การเงินการธนาคาร
 มหาวิทยาลัยอัลซัมซัน (ABAC รุ่น 13)
อาชีพ ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
 บริษัท บุญเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด และ
 บริษัท ยูไนเต็ดแอฟแฟเวล จำกัด
ที่อยู่ 95/7 ซอยอารีย์สัมพันธ์ 1 ถนนพหลโยธิน
 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2278-4188 โทรศัพท์มือถือ 0-1854-5994
โทรสาร 0-2619-6299
สังคม
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางสาววันวรรณ สิริธนากร
อายุ 58 ปี
คู่สมรส นายศักดิ์ชัย สิริธนากร
การศึกษา การบริหารและภาษาจากประเทศไต้หวัน
 ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ
 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
อาชีพ เจ้าของและผู้จัดการ หจก.เค.วี.ซ์ฟฟลายส์
 ธุรกิจบ้านและคอนโดมิเนียมให้เช่า
ที่อยู่ 152/1 ซอยเมนซี (C) หมู่บ้านสัมพันธ์
 ถนนรามคำแหง แขวงสะพานสูง
 เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0-2373-5393 โทรศัพท์มือถือ 0-1988-9906
โทรสาร 0-2373-5393
สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนก คดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางจินตนา เอี่ยมเจริญยิ่ง
อายุ 50 ปี
คู่สมรส นายอิทธิพล เอี่ยมเจริญยิ่ง
การศึกษา MINI MBA รุ่น 33 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 17/7-9 ถนนปทุมสัมพันธ์ ตำบลบางปรอก
 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2581-6045, 0-2581-6244
โทรสาร 0-2581-5404
สังคม กรรมการเหล่ากาชาดจังหวัดปทุมธานี
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -
 (ลาออกเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2543)



ชื่อ นางสาวจิราภรณ์ กลั่นกรอง
อายุ 34 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา ปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปริญญาโท MBA University of Illinois
 ประเทศสหรัฐอเมริกา
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 333 ซอยทินกร ถนนดินแดง แขวงสามเสนใน
 เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2643-3437 โทรศัพท์มือถือ 0-1640-8797
โทรสาร 0-2721-8541
สังคม กรรมการเหล่ากาชาดจังหวัดปทุมธานี
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -





ชื่อ **นางจุติพร ทัทเจริญ**
 อายุ 46 ปี
 คู่สมรส นายยุทธนา ทัทเจริญ
 การศึกษา ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ปริญญาโท (MBA) IUF ประเทศฟิลิปปินส์
 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
 ที่อยู่ 42 ซอยยาสูบ 1 ถนนวิภาวดี-รังสิต
 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ 0-2272-2376 โทรศัพท์มือถือ 0-1311-5522
 โทรสาร 0-2272-2349
 สังคม สมาชิกสมทบสภาสตรีแห่งชาติฯ
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์



ชื่อ **นางจूरีย กlinkong**
 อายุ 57 ปี
 คู่สมรส นายกุลเกื้อ กlinkong
 การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย
 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
 ที่อยู่ 333 ซอยหินกร ถนนดินแดง แขวงสามเสนใน
 เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400
 โทรศัพท์ 0-2643-3437 โทรศัพท์มือถือ 0-1382-8295
 โทรสาร 0-2721-8541
 สังคม กรรมการเหล่ากาชาดจังหวัดปทุมธานี
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางชนากานต์ ยืนยง
อายุ 53 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ปริญญาเอก (DMS) สาขาบริหารการจัดการ
 ประเทศฟิลิปปินส์
อาชีพ อธิการวิทยาลัยปทุมธานี
ที่อยู่ 99/43 หมู่ที่ 8 ตำบลบางคูวัด อำเภอเมือง
 จังหวัดปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2581-6790, 0-2979-6723
 โทรศัพท์มือถือ 0-1372-5880
โทรสาร 0-2979-6721
สังคม กรรมการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัด
 ปทุมธานี กรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
 เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง จังหวัดปทุมธานี
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก, เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย
 (ลาออกเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2543)



ชื่อ นางณัฐชุตา ศุภจิต
อายุ 40 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา ปริญญาตรี พยาบาลศาสตร์
 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 21/1 หมู่ 4 ตำบลบางหลวง อำเภอเมือง
 จังหวัดปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2581-1401-2 โทรศัพท์มือถือ 0-1649-9299
โทรสาร 0-2581-4922
สังคม ประธานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ร.ร.ปทุมธานีนนทบุรีบำรุง
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตาภรณ์มงกุฎไทย





ชื่อ นางดวงพร สุเสารัจ
อายุ 50 ปี
คู่สมรส นายพนิจ สุเสารัจ
การศึกษา ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ นิติ
อาชีพ แม่บ้าน
ที่อยู่ 47/14 ซอยลาดพร้าว 15 ถนนลาดพร้าว
 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0-2511-3480
 โทรศัพท์มือถือ 0-1824-5540
โทรสาร -
สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นายธนา จรรยาทิพย์สกุล
อายุ 36 ปี
คู่สมรส นางศุภาณี จรรยาทิพย์สกุล
การศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 50/77-79 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพลูด
 อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 0-2583-4860-1
 โทรศัพท์มือถือ 0-1818-2839
โทรสาร 0-2951-7991
สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ **นางบุญชุบ วิจิตรพงศ์**
 อายุ 63 ปี
 คู่สมรส รองศาสตราจารย์ สมลิตี วิจิตรพงศ์
 การศึกษา ปริญญาตรีศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ประกาศนียบัตรครุมัธยม กระทรวงศึกษาธิการ
 อาชีพ ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
 ที่อยู่ 122/12 ซอยรามอินทรา 21 หมู่ 4
 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์
 เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220
 โทรศัพท์ 0-2900-5677
 โทรสาร -
 สังกัด -
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ **นางบุญเรือน รักษ์มณี**
 อายุ 67 ปี
 คู่สมรส นายกาจ รักษ์มณี
 การศึกษา ประโยชน์ครูอนุบาลและการเรือน
 โรงเรียนการเรือนพระนคร
 อาชีพ ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
 ที่อยู่ 44/47 ซอย 60 วิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
 โทรศัพท์ 0-2579-2029, โทรศัพท์มือถือ 0-1614-1603
 โทรสาร 0-2940-8089
 สังกัด รองประธานมูลนิธิเด็กโรคหัวใจในพระอุปถัมภ์
 สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
 กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
 เหรียญกาชาดสรรเสริญ





ชื่อ **นางเบญจวรรณ วิลาวรรณ**
 อายุ 45 ปี
 คู่สมรส -
 การศึกษา พยาบาลศาสตร์บัณฑิต
 มหาวิทยาลัยมหิดล
 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
 ที่อยู่ 265/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์ 11
 แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่
 กรุงเทพฯ 10600
 โทรศัพท์ 0-2864-3323
 โทรศัพท์มือถือ 0-1616-8651
 โทรสาร -
 สังคม -
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ **นายปรีชา กุมุทพงษ์พาณิชย์**
 อายุ 51 ปี
 คู่สมรส นางพัลลภา กุมุทพงษ์พาณิชย์
 การศึกษา HIGH-SCHOOL, PENANG, MALAYSIA
 อาชีพ นักธุรกิจ
 ที่อยู่ 49/2 ซอยหลังสวน ถนนเพลินจิต
 แขวงปทุมวัน กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 0-2652-0913-4
 โทรศัพท์มือถือ 0-1821-1133
 โทรสาร -
 สังคม -
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ **นางพรรณงาม สุวรรณประกร**
 อายุ 57 ปี
 คู่สมรส นายแพทย์นคร สุวรรณประกร
 การศึกษา พยาบาล ฉุกเฉินและอนามัย วิทยาลัยพยาบาล
 บรมราชชนนีพุทธชินราชพิษณุโลก
 อาชีพ ข้าราชการบำนาญคณะทันตแพทยศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ที่อยู่ 1313 ถนนพัฒนาการ 25 แขวงสวนหลวง
 เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
 โทรศัพท์ 0-2314-5535 โทรศัพท์มือถือ 0-1622-2162
 โทรสาร 0-2314-5535
 สังกัด ประธานโครงการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ สโมสรไลออนส์
 สวนดุสิต ภาค 310 A1
 กรรมการมูลนิธิสังเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตาภรณ์ช้างเผือก



ชื่อ **นางพเยาว์ โทนา**
 อายุ 49 ปี
 คู่สมรส นายสำเนา โทนา
 การศึกษา ปริญญาตรี คหกรรมศาสตร์
 วิทยาลัยครูพระนคร
 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
 ที่อยู่ 71/048 หมู่ 4 ตำบลหลักหก อำเภอเมือง
 จังหวัดปทุมธานี 10200
 โทรศัพท์ 0-2533-9127-9
 โทรศัพท์มือถือ 0-1838-6044
 สังกัด กรรมการเหล่ากาชาดจังหวัดปทุมธานี
 กรรมการมูลนิธิสังเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย





ชื่อ **นางพิมพ์ใจ โพธิ์ภักติ**
 อายุ 54 ปี
 कुสมรส นายวีระพงษ์ โพธิ์ภักติ
 การศึกษา ปริญญาตรีพาณิชยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปริญญาโท บริหารธุรกิจ จาก NORTHERN
 ILLINOIS UNIVERSITY ประเทศสหรัฐอเมริกา
 อาชีพ แม่บ้าน
 ที่อยู่ 244 ถนนลาดพร้าว ซอย 12 เขตจตุจักร
 กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ 0-2938-5868 โทรศัพท์มือถือ 0-1314-9458
 โทรสาร 0-2511-4962
 สังคม นายกสมาคมศิษย์วังหลังวัฒนา
 ประธานหาทุนมูลนิธิเด็กโรคหัวใจ
 ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้า
 กัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ **นางเพชรรัตน์ ลิ้มสวัสดิ์วงศ์**
 อายุ 34 ปี
 कुสมรส นายอนันต์ วิไลลักษณ์
 การศึกษา ปริญญาโท M.A.I.S. สาขาจิตวิทยา OREGON
 STATE UNIVERSITY ประเทศสหรัฐอเมริกา
 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
 ที่อยู่ 73/320 หมู่บ้านเมืองเอก ถนนเอกบุรพา 7
 ตำบลหลักหก อำเภอเมือง
 จังหวัดปทุมธานี 10200
 โทรศัพท์ 0-2533-9384 โทรศัพท์มือถือ 0-1610-3555
 โทรสาร 0-2246-0787
 สังคม -
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ นางมยุรี อางศิริ
อายุ 59 ปี
คู่สมรส นายวรนนธ์ อางศิริ
การศึกษา ปริญญาตรี สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 25/243 หมู่บ้านสีโขยทอง 3 ถนนแจ้งวัฒนะ
 อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 0-2962-0335 โทรศัพท์มือถือ 0-1902-7254
โทรสาร 0-2584-3876
สังกัด ประธานภูมิภาค 1 สโมสรไลออนส์แห่งประเทศไทย
 ภาค 310A
 กรรมการบริหารสโมสรไลออนส์ภาค 310A1
 วิทยาการพิเศษมูลนิธิพระดาบส
 วิทยาการพิเศษด้านจิตวิทยาแนะแนว กรมราชทัณฑ์
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางยุวดี นิมสมบุญ
อายุ 55 ปี
คู่สมรส นายยศ นิมสมบุญ
การศึกษา ปริญญาตรี สาขาวิทยาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 523 ถนนประชาอุทิศ 37 เขตราชบุรีบูรณะ
 กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 0-2249-0170 โทรศัพท์มือถือ 0-1839-7377
โทรสาร 0-2249-6812
สังกัด ประธานสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์
 สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จักรถาภรณ์มงกุฎไทย
 จตุตถดิเรกคุณาภรณ์





ชื่อ นางสาวรัชญา บริบาลบุรีภัณฑ์
อายุ 42 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา ปริญญาโท (MS) UNIVERSITY OF SOUTH CAROLINA ประเทศสหรัฐอเมริกา
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 68 ซอยสายลม 1 ถนนพหลโยธิน 8 กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2272-6825 โทรศัพท์มือถือ 0-1640-4877
โทรสาร 0-2272-6826
สังคม นายกสโมสรซอนต้าสากลกรุงเทพฯ 1
 กรรมการอำนวยการสโมสรมูลนิธิ
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ นางเรณู สิบบุญเรือง
อายุ 67 ปี
คู่สมรส ร.ต.ประจักษ์ สิบบุญเรือง (วศ.บ.จุฬาฯ)
การศึกษา ประกาศนียบัตรชั้นสูงโรงเรียนการเรือนพระนคร
 วิทยาลัยเทคนิคทุ่งมหาเมฆ คณะวิศวกรรมศาสตร์
 เอกโภชนาการ
อาชีพ คหปตานี
ที่อยู่ 45 ถนนสุขุมวิท ซอย 8 เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ 0-2253-2629 โทรศัพท์มือถือ 0-1866-1177
โทรสาร 0-2251-7098
สังคม นายกสมาคมศิษย์เก่าการเรือนสวนดุสิต
 ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 บุคคลตัวอย่างแห่งปี พ.ศ.2544
 สาขาผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและศาสนา
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางสาววงศ์ศิริ สารำพึง
อายุ 59 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา ปริญญาตรี สังคมสงเคราะห์ UNIVERSITY OF TULSA OKLAHOMA ประเทศสหรัฐอเมริกา
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ หมู่บ้านยูนิคโฮมส์ วิลเลจ 66/4 ถนนบรมราชชนนี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2887-9899 กด 1 โทรศัพท์มือถือ 0-1255-3569
โทรสาร 0-2884-0801
สังคม กรรมการจำหน่ายเครื่องหมายกาชาด สภากาชาดไทย
 นายกสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนนพรัตนพาราม
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นายวิชัย ทิตตภักดิ์
อายุ 47 ปี
คู่สมรส นางมาลี ทิตตภักดิ์
การศึกษา ปริญญาบัตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร โปร. รุ่นที่ 8
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 1 หมู่ 4 ถนนสุขสวัสดิ์ ซอย 2 เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 10150
โทรศัพท์ 0-2476-3211
โทรสาร 0-2476-5333, 0-2877-1333
สังคม กรรมการการนำเข้าและส่งออกสินค้า หอการค้าไทย
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย





ชื่อ นายวิรัช วีระสกุลรักษ์
อายุ 42 ปี
คู่สมรส นางรจนา วีระสกุลรักษ์
การศึกษา ปริญญาตรี สาขาการจัดการ
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 20/52 ม.5 ซ.เพชรเกษม 48 ถ.เพชรเกษม
แขวงบางด้วน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160
โทรศัพท์ 0-2457-3563 โทรศัพท์มือถือ 0-1626-4244
โทรสาร 0-2457-4816
สังคม นายกสมาคมครู-ผู้ปกครองโรงเรียนเซนต์หลุยส์ศึกษา
เลขาธิการสมาคมนักธุรกิจรักษาความมั่นคง
แห่งชาติ (กอ.รมน.)
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ นางวิไล หาญสวัสดิ์
อายุ 48 ปี
คู่สมรส นายไชยรัตน์ วงศ์ตุพร
การศึกษา ปริญญาตรี วทบ. (วิทยาศาสตร์การอาหาร)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 53/313 หมู่ 13 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
โทรศัพท์ 0-2909-2001-2, 0-2529-3375
โทรสาร 0-2909-2001-2
สังคม ประธานกรรมการกองทุนศิษย์เก่า รุ่น 30
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นายศักดิ์ชัย รัศมีเรืองชัย
อายุ 40 ปี
คู่สมรส นางทัศนีย์ รัศมีเรืองชัย
การศึกษา ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 28/40 หมู่ 8 ซ.นาคนิวาส ถ.ลาดพร้าว 71
 เขตลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0-2932-5022 โทรศัพท์มือถือ 0-1426-3139
โทรสาร 0-2539-3480
สังคม -
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -



ชื่อ นางสาวสมลักษณ์ ลากเจริญ
อายุ 51 ปี
คู่สมรส นายสมพร ลากเจริญ
การศึกษา ปริญญาตรี สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 27/1 หมู่ 2 ตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง
 จังหวัดปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2581-5255 โทรศัพท์มือถือ 0-1985-2517
โทรสาร -
สังคม กรรมการเหล่ากาชาด จังหวัดปทุมธานี
 ประธานอาสาสมัครสาธารณสุข อ.เมือง จ.ปทุมธานี
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย





ชื่อ นางสาวใจ ชื่นใจ
อายุ 46 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา ปริญญาตรี การเงินการธนาคาร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 83/3 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว
เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0-2579-3841, 0-2970-2203
โทรศัพท์มือถือ 0-1331-3545
โทรสาร 0-2970-2203
สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
จังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
กรรมการอุปถัมภ์ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ตำบลประชาธิปไตย จังหวัดปทุมธานี
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางสาว ฉายเหมือนวงศ์
อายุ 58 ปี
คู่สมรส พล.ท.การุญ ฉายเหมือนวงศ์
การศึกษา เศรษฐศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 6/2 ถนนพหลโยธิน 17 แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0-2513-3138 โทรศัพท์มือถือ 0-1837-5725
โทรสาร 0-2513-9402
สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางสุจิตรา บ้องประภา
อายุ 70 ปี
คู่สมรส นาวาอากาศตรีจำลอง บ้องประภา
การศึกษา ครุศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
อาชีพ ผู้รับใบอนุญาต อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนศรีจิตรา
 จังหวัดปทุมธานี
ที่อยู่ 100/427 ซอยรามอินทรา 67 ถนนรามอินทรา
 แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230
โทรศัพท์ 0-2531-7776 โทรศัพท์มือถือ 0-1816-4590
โทรสาร 0-2994-8324
สังคม นายกสมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย
 ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
 เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ เบญจมาภรณ์ช้างเผือก
 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นายสุรัชัย หาญสวัสดิ์
อายุ 46 ปี
คู่สมรส นางชนิษฐา หาญสวัสดิ์
การศึกษา สำนักอบรมนักศึกษาจากกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา
อาชีพ นักธุรกิจ
ที่อยู่ 248 ถนนโลสภา ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง
 จังหวัดปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ (สำนักงาน) 0-2581-1673, (บ้าน) 0-2581-5166
โทรสาร 0-2581-3131
สังคม -
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -
(ลาออกเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2543)





ชื่อ นายสุรพงษ์ โสววัฒนกุล
 อายุ 60 ปี
 คู่สมรส นางอรรณพ โสววัฒนกุล
 การศึกษา ปริญญาตรี พาณิชยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
 ที่อยู่ 4/375 หมู่ 4 ถนนเสรีไทย แขวงคลองกุ่ม
 เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240
 โทรศัพท์ 0-2379-7997 โทรศัพท์มือถือ 0-1613-9679
 โทรสาร 0-2379-8161
 สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย



ชื่อ นางเสริมศรี ภูจินดา
 อายุ 61 ปี
 คู่สมรส ร.ต.อ.วิโรจน์ ภูจินดา
 การศึกษา ปริญญาตรีพาณิชยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปริญญาตรีสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ปริญญาโท การบริหารงานธนาคาร University of
 WURZBURG ประเทศเยอรมันนี
 อาชีพ อาจารย์พิเศษ
 ที่อยู่ 452 ซอย 18 เทศบาลนิมิตรเหนือ (ประชาชนิเวณ 1)
 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ 0-2954-4568-9 โทรสาร 0-2589-5891
 สังคม กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 อาสาสมัครมูลนิธิสายใจไทยฯ
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก



ชื่อ นางอนุพัจน์ ชำนาญศรีเพ็ชร
อายุ 55 ปี
คู่สมรส นายกำลภ ชำนาญศรีเพ็ชร
การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 98/79 ถนนวงศัวน แขวงลาดยาว
 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0-2941-0397 โทรศัพท์มือถือ 0-1487-9889
โทรสาร 0-2579-5606
สังคม กรรมการบริหารมูลนิธิมวชน กองทัพบก 1
 กรรมการมูลนิธิเปรีญธรรมสมาคมแห่งประเทศไทย
 ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 กรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนศาล
 จังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 วิทยาการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ฯ เหรียญดุษฎีมาลา



ชื่อ นางสาวอัจฉราพร สุวรรณตรา
อายุ 44 ปี
คู่สมรส -
การศึกษา อักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยแบงกอล
 ประเทศอินเดีย
อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว
ที่อยู่ 40 พหลโยธิน 63 แขวงอนุสาวรีย์
 เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220
โทรศัพท์ 0-2521-1389 โทรศัพท์มือถือ 0-1869-2882
โทรสาร 0-2552-8238
สังคม กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดชินวราราม
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ -





ชื่อ **นายอิทธิพล เอี่ยมเจริญยิ่ง**
 อายุ 50 ปี
 คู่สมรส นางจินตนา เอี่ยมเจริญยิ่ง
 การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 6
 อาชีพ นักธุรกิจ
 ที่อยู่ 17/7-9 ถนนปทุมสัมพันธ์ ตำบลบางปรอก
 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
 โทรศัพท์ 0-2581-6045, 0-2581-6244
 โทรศัพท์มือถือ 0-1487-9889
 โทรสาร 0-2581-5404
 สังคม อดีตกรรมการหอการค้าจังหวัดปทุมธานี
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย
 (ลาออกเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2543)



ชื่อ **นายอุทัย อัสวประภา**
 อายุ 71 ปี
 คู่สมรส นางเออีโกะ อัสวประภา
 การศึกษา ปริญญาตรีอุตสาหกรรม จาก NIPPON UNIVERSITY ประเทศญี่ปุ่น
 ปริญญาเอกดุริยบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาบริหารธุรกิจ
 UNIVERSITY OF AMERICA
 ประเทศสหรัฐอเมริกา
 อาชีพ นักธุรกิจ
 ที่อยู่ 57 สุขุมวิท 49/3 แขวงคลองตันเหนือ
 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
 โทรศัพท์ 0-2662-4703 โทรศัพท์มือถือ 0-1920-0585
 โทรสาร 0-2516-5253
 สังคม อ.น.ส.ไมสโรธารีธนบุรี
 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
 เจริญรัตนภรณ์ ชั้น 4 ภ.ป.ร.

ประวัติความเป็นมาของศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



อดิศักดิ์ ตรีชนะรัตน์
ผู้พิพากษานวน้ำศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2538 มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด และคดีแพ่งที่เกี่ยวกับผู้เยาว์หรือครอบครัว มีเขตอำนาจครอบคลุมพื้นที่ในจังหวัดปทุมธานีทั้งหมด เมื่อเริ่มเปิดทำการได้เข้าอาคารพาณิชย์เลขที่ 21/17-20 ถนนปทุม-สามโคก ตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

จำนวน 4 คูหา เป็นที่ทำการชั่วคราว และมีโครงการจะก่อสร้างอาคารถาวรขึ้นในที่ดิน โฉนดเลขที่ 5592, 5593, 5594, 5595 ตำบลบ้านฉาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่รวม 30 ไร่ 1 งาน 36 ตารางวา ที่ดินทั้งสี่แปลงอยู่ติดต่อกันเป็นแปลงเดียวกันรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านหน้าติดถนนปทุมธานี-ลาดหลุมแก้ว กิโลเมตรที่ 3 ซึ่งนางกฐิน กุญยกานนท์ ยกให้แก่กระทรวงยุติธรรมเพื่อใช้ประโยชน์ของศาล

คดีเด็กและเยาวชนกลาง และอธิบดีผู้พิพากษาศาล
เด็กและเยาวชนกลางได้รับมอบที่ดินพร้อมโฉนดที่ดิน
ไว้เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2514 และปัจจุบันได้ดำเนินการ
การก่อสร้างอาคารที่ทำการสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานีและสถานแรกรับ
เด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานีขึ้นในที่ดิน
ดังกล่าวบริเวณด้านหลังแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2543
และสามารถเปิดดำเนินการได้เมื่อต้นปี พ.ศ. 2544
ใช้เป็นสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
พิจารณาคดีของศาล และรับฝากเด็กและเยาวชน
ที่อยู่ระหว่างพิจารณาคดีของศาลจังหวัดนนทบุรี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมาควบคุมไว้ด้วย
เนื่องจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดนนทบุรียังไม่มีสถานแรกรับของตนเอง
สำหรับพื้นที่บริเวณด้านหน้ามีโครงการจะก่อสร้าง
อาคารศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและ
ครอบครัว ตลอดจนบ้านพักของเจ้าหน้าที่ แต่ยังไม่
ได้รับงบประมาณดำเนินการ อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2543
ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญขึ้น โดยศาลยุติธรรมได้แยกการบริหารงาน
ออกจากกระทรวงยุติธรรม ทำให้ศาลกับสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานี ถูก
แยกออกจากกัน โดยผลของกฎหมาย แต่ในทาง
ปฏิบัติศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและ
ครอบครัว กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดปทุมธานี ยังมีการประสานงานและมีความ
สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คณะผู้พิพากษาสมทบฯ ยังคง
ให้ความสำคัญกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดปทุมธานี โดยไปจัดกิจกรรมให้แก่เด็ก
และเยาวชน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ
แก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
ปทุมธานีตลอดมา

ในปี พ.ศ. 2541 ศาลจังหวัดธัญบุรีได้ย้าย
ที่ทำการไปอยู่อาคารหลังใหม่ อาคารเดิมจึงถูกปล่อย

ทิ้งร้างไว้ และด้วยสายตาอันยาวไกลของท่านอโนชา
ชีวิตโสภณ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลในขณะนั้นได้ตัดสินใจ
ย้ายที่ทำการจากอาคารชั่วคราวมายังอาคารเดิมของ
ศาลจังหวัดธัญบุรี เลขที่ 577 ถนนรังสิต-นครนายก
ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่ง
ตั้งอยู่ใจกลางศูนย์ราชการเมืองธัญบุรี และใช้เป็น
ที่ทำการของศาลมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก
2 ชั้น หลังคาทรงไทย ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2517
นับถึงปัจจุบันเป็นเวลา 27 ปีเศษแล้ว สภาพอาคาร
ชำรุดทรุดโทรม แต่โครงสร้างยังมั่นคงแข็งแรง ใน
ระยะแรก ท่านอโนชา ชีวิตโสภณได้ทำการปรับปรุง
ซ่อมแซมอาคารทาสีใหม่ทั้งภายนอกและภายใน
ปรับปรุงห้องพิจารณา 6 ห้อง ห้องผู้พิพากษา
ห้องผู้พิพากษาสมทบ ห้องทำงานข้าราชการธุรการ
ห้องพักพนักงานอัยการ ห้องพักที่ปรึกษาทนาย
และทนายความ ห้องพักคู่ความ ห้องสมุด ห้อง
ควบคุมเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน
รวมทั้งจัดสรรเป็นที่ทำการของสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานี ปรับปรุง
ระบบสาธารณูปโภค โดยได้รับการสนับสนุนจาก
คณะผู้พิพากษาสมทบด้วยดีตลอดมา

ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2542 ท่านปาริชาติ
ภูสารวง ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
ต่อจากท่านอโนชา ชีวิตโสภณ ได้ทำการปรับปรุง
ขยายห้องน้ำขึ้นบน และสร้างศาลาเทิดพระเกียรติ
72 พรรษา ขึ้นบริเวณหน้าศาลฝั่งตะวันออก

ครั้นในวันที่ 1 พฤษภาคม 2543 ข้าพเจ้า
ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลต่อจาก
ท่านปาริชาติ ภูสารวง และได้เล็งเห็นว่าโอกาสที่จะ
ได้รับงบประมาณมาก่อสร้างอาคารศาลใหม่ในที่ดิน
ที่ได้รับบริจาคจากนางกรรณ กุญยกานนท์ ในภาวะที่
เศรษฐกิจตกต่ำเช่นนี้ย่อมเป็นไปได้ยาก ประกอบกับ
อาคารหลังนี้ตั้งอยู่ในที่ตั้งที่ดี รูปแบบของอาคาร

สวยงาม หากได้รับการปรับปรุงก็จะเป็นอาคารที่
สง่างาม จึงได้ปรึกษากับคณะผู้พิพากษาสมทบ และ
ได้ทำการพัฒนาปรับปรุงเรื่อยมา โดยใช้เงินงบประมาณ
เพียงเล็กน้อย แต่ได้รับการสนับสนุนจากคณะ
ผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดี
เยาวชนและครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ จนทำให้อาคาร
แห่งนี้สวยเด่นเป็นสง่า ห้องทำงานและห้องพิจารณา
คดีทุกห้องติดเครื่องปรับอากาศ พิมพ์คำพยานด้วย

ระบบคอมพิวเตอร์ ไม่มีเสียงรบกวนเวลาพิจารณาคดี
มีที่นั่งสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีโทรทัศน์สี
ให้ประชาชนดูเพื่อผ่อนคลายระหว่างติดต่อราชการ
มีโทรทัศน์สีไว้ในห้องควบคุม ให้เด็กและเยาวชนดู
เพื่อคลายเครียด และสามารถอำนวยความสะดวก
ให้แก่เด็กและเยาวชนตลอดจนครอบครัวและประชาชน
ผู้มาติดต่อราชการศาลได้เป็นอย่างดี

การปรับปรุงพัฒนาศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2543 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2544

1. ปรับปรุงบันไดทางขึ้นด้านหน้าศาล ด้านหลัง
ศาล และด้านข้างศาล รวม 5 แห่ง พร้อมทั้งทำ
สระบัวที่เชิงบันไดหน้าศาล 2 ข้าง รวม 2 สระ
ลักษณะการก่อสร้างใช้ทรายล้าง
2. ปรับปรุงห้องทำงานสารบรรณโดยรื้อฝาผนังห้อง
ทำงานสารบรรณกับบัลลังก์เดิมออกเนื่องจาก
บัลลังก์เดิมไม่ได้ใช้งานและถูกปลวกกิน โดย
ปูพื้นไม้เพิ่มเติม ฉาบปูนฝาผนัง ทำประตูบาน
สวิงด้านหน้า เปลี่ยนโคมไฟแสงสว่าง
3. จ้างบริษัท แอ็ดวานซ์ เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด
มากำจัดปลวกใต้พื้นอาคาร ซึ่งมีจอมปลวกขนาดใหญ่
และกระจายไปทั่วพื้นอาคาร
4. ปรับปรุงห้องทำงานรวมของเจ้าหน้าที่ โดยขยาย
ห้องให้กว้างขึ้น กันด้วยกระจกใสขอบอลูมิเนียม
ขัดพื้นไม้ทาสีเทคนิเคลือบเงาพื้น ทาสีผนังและ
ฝ้าเพดาน เปลี่ยนโคมไฟ แสงสว่าง เครื่องปรับอากาศ
รวมทั้งปรับปรุงห้องพักผู้อำนวยการ
สำนักงาน (จำศาล) ติดตั้งมู่ลี่ปรับแสง
5. ปรับปรุงห้องพักรับพนักงานอัยการหรือที่ปรึกษา
กฎหมาย (ทนายความ) โดยขัดพื้นไม้ทาสีเทคนิเคลือบเงา
จัดซื้อโต๊ะพร้อมเก้าอี้ประจำห้อง
6. ปรับปรุงห้องทำงานของเจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์
โดยขยายห้อง รื้อฉากกันห้องเดิมออก แล้วทำใหม่
ขัดพื้นไม้ทาสีเทคนิเคลือบเงา เปลี่ยนโคมไฟ
แสงสว่าง และเครื่องปรับอากาศ
7. ปรับปรุงห้องทำงานของสแกนพินิจาเดิม
ให้เป็นห้องสันนิษฐานการ หรือห้องจัดเลี้ยงของ
ผู้พิพากษาสมทบในวันประชุมประจำเดือน โดย
ขัดพื้นไม้ทาสีเทคนิเคลือบเงา เปลี่ยนโคมไฟแสง
สว่าง เปลี่ยนเครื่องปรับอากาศ ทาสีผนังห้อง
และฝ้าเพดาน ประดับด้วยภาพวาดสีน้ำมัน
รอบๆ ห้อง
8. จัดทำห้องทำงานของผู้พิพากษาอาวุโสขึ้นใหม่
แยกต่างหาก พร้อมจัดซื้อครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
9. ปรับปรุงห้องทำงานของผู้พิพากษา โดยเปลี่ยน
พรมปูพื้นและโคมไฟแสงสว่าง
10. ปรับปรุงห้องทำงานของผู้พิพากษาสมทบ โดย
เปลี่ยนพรมปูพื้น โคมไฟแสงสว่าง และวอลเปเปอร์
ติดผนัง ตลอดจนจัดซื้อโต๊ะเก้าอี้เพิ่มเติม เพื่อ
ให้ดูสง่างามและสมเกียรติตามตำแหน่งหน้าที่

11. ปรับปรุงห้องสมุดโดยรื้อผนังทับด้านหลังห้องออก 1 ด้าน ให้ได้รับแสงสว่างจากภายนอกอาคาร เปลี่ยนเครื่องปรับอากาศใหม่ และปรับปรุงระบบจัดเก็บหนังสือให้ทันสมัย สะดวกในการค้นคว้า
12. ปรับปรุงห้องควบคุมเด็กหรือเยาวชน โดยรื้อชิงกรงเหล็กขนาดใหญ่ออก ก่อผนังคอนกรีตทำช่องหน้าต่าง และติดเหล็กดัดให้มีลักษณะคล้ายบ้านมิใช่ห้องขัง ทำห้องน้ำใหม่ ปูพื้นด้วยแผ่นกระเบื้องโมเสก ติดพัดลมเพดาน เปลี่ยนโคมไฟแสงสว่าง ทาสีใหม่ทั้งหมด จัดซื้อหมอนและผ้าห่มไว้ประจำห้องควบคุมทั้งหญิงและชาย มีหนังสืออ่านเล่นและโทรทัศน์สีให้ดูเพื่อคลายเครียด
13. ปรับปรุงศาลาอเนกประสงค์หน้าห้องควบคุม เปลี่ยนกระเบื้องหลังคาที่ชำรุด ติดตั้งโคมไฟแสงสว่าง ทาสีใหม่ทั้งหมดและตั้งโต๊ะปิงปองสำหรับออกกำลังกาย
14. ขยายพื้นที่จอดรถของเจ้าหน้าที่ศาลที่บริเวณหน้าห้องควบคุมและรอบๆ ศาลาโดยเทพื้นคอนกรีต อนุรักษ์ต้นไม้เดิมไว้โดยก่ออิฐฉาบปูน ปูด้วยกระเบื้องโมเสกสีเขียวรอบต้นไม้สำหรับนั่งพักผ่อนได้ ทำรางน้ำใหม่ให้น้ำไหลสะดวกไม่ท่วมขังพื้นและถนน
15. ขยายพื้นที่จอดรถของผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบ โดยถมดินส้วมเดิม (บ่อเกรอะ) เปลี่ยนเป็นถังส้วมแซท ขนาด 3,000 ลิตร เทพื้นคอนกรีต อนุรักษ์ต้นไม้เดิม โดยก่ออิฐฉาบปูน ปูด้วยกระเบื้องโมเสกสีเขียวรอบต้นไม้ สำหรับให้พนักงานขับรถยนต์ของผู้พิพากษาสมทบนั่งพักผ่อน
16. ปรับปรุงศาลาทอดพระเกียรติ 72 พรรษา บริเวณหน้าศาลาโดยติดตั้งโคมไฟแสงสว่างและทาสีใหม่
17. ทาสีรั้วรอบศาล ด้านทิศตะวันออก ทิศตะวันตก และรั้วรอบห้องควบคุมเด็กหรือเยาวชน
18. ปรับปรุงฟุตบอลรอบๆ อาคารศาลา โดยเทพื้นคอนกรีตแบบทรายล้าง
19. ปรับปรุงศาลพระพรหม โดยจัดซื้อศาลพระพรหมใหม่มาติดตั้งแทนของเดิม และทำแท่นฐานใหม่แบบทรายล้าง ทำพิธีพราหมณ์อย่างถูกต้อง โดยมีพระครูพิศาลธรรมานุวัตร เจ้าอาวาสวัดชอยสามัคคีธรรม เป็นผู้ประสานงาน
20. ทำสวนหย่อมบริเวณหน้าศาลา ติดตั้งสระน้ำสำเร็จรูป 2 สระ ประดับด้วยดอกไม้ หินชนิดต่างๆ ไม้ดอก ไม้ใบ และปูหญ้าใหม่
21. ทำรั้วบริเวณหน้าศาลาใหม่ โดยรื้อขยายของเดิมออก เทคอนกรีตหล่อเสาใหม่ ฉาบคอนกรีตแบบทรายล้าง ทำสระบัวไว้ตรงกลางหน้าเสาธง เหนือสระบัวติดป้ายชื่อศาลพร้อมเครื่องหมายราชการของสำนักงานศาลยุติธรรม และของศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว โดยสลักลงบนแผ่นหินแกรนิตขนาดใหญ่ ลงลายเส้นด้วยสีทองปิดทองคำเปลว ติดตั้งสปอร์ตไลท์ และโคมไฟแสงสว่าง ให้สวยเด่นเป็นสง่า
22. ปรับปรุงห้องสารบรรณชั้นล่าง ให้เป็นห้องสืบพยานเด็กและเยาวชน
23. ปรับปรุงห้องพิจารณาที่ 6 ให้เป็นห้องพิจารณาในการสืบพยานเด็กและเยาวชน

รายนามผู้พิพากษาสมทบที่บริจาคเงินหรือสิ่งของ
เพื่อพัฒนาศาลตั้งแต่ ปี 2541-2544



1	ผู้พิพากษาสมทบรุ่นที่ 1 - ห้องประชุม	225,000 บาท
2	ผู้พิพากษาสมทบรุ่นที่ 2 - สีอาคาร	215,191 บาท
3	นางสายใจ ชื่นใจ	270,800 บาท
4	นางยุวดี นิยมสมบูรณ์	200,000 บาท
5	นางเรณู สีนุญเรือง	159,500 บาท
6	นายก่อกเกียรติ แยมมีศรี	88,050 บาท
7	นายวิชัย ทิตตภักดี	76,560 บาท
8	นายกิตติ กิรติรัตนกุลชัย	58,000 บาท
9	นางสุชา ฉายเหมือนวงศ์	54,400 บาท
10	นางอนุพันธ์ ชำนาญศรีเพชร	50,000 บาท
11	นางสาวรัชญา บริบาลบุรีภัณฑ์	38,500 บาท
12	นางขวัญตา ตริวิจิตรศิลป์	37,900 บาท
13	นายปรีชา กุมุทพงษ์พาณิชย์	37,000 บาท
14	นางเสริมศรี ภูจินดา	34,500 บาท
15	นางสุจิตรา ป้องประภา	23,500 บาท
16	นายสุรพงษ์ ไสววัฒนกุล	22,000 บาท
17	นางจตุพร ทัพเจริญ	22,000 บาท
18	นางสาววงศ์ศิริ สารำพึง	22,000 บาท
19	นางเพียร ไทนา	21,100 บาท
20	นางพรรณงาม สุวรรณประกร	21,000 บาท
21	นางมยุรี อาจศิริ	20,100 บาท
22	นายวิรัช วีระสกุลรักษ์	20,000 บาท
23	นายธนา จรรยาพิทยสกุล	20,000 บาท
24	นางจรรย์ กลั่นกรอง	13,400 บาท
25	นางบุญเรือน รักษ์มณี	10,000 บาท
26	นางบุญชุบ วิจิตรพงศ์	10,000 บาท
27	นางขวัญวรรณ สิริธนากร	10,000 บาท
28	นางพิมพ์ใจ โพธิ์ภักดี	10,000 บาท



สถิติคดีอาญา แยกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.2538		ปี พ.ศ.2539		ปี พ.ศ.2540		ปี พ.ศ.2541		ปี พ.ศ.2542		ปี พ.ศ.2543		ปี พ.ศ.2544	
	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ
พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ	122	55.45	435	56.64	546	56.81	736	73.75	742	71.41	609	65.91	440	65.09
พ.ร.บ.สารระเหย	43	19.55	52	6.78	9	0.94	16	1.60	-	-	14	1.51	3	0.44
เกี่ยวกับทรัพย์	5	2.27	122	15.89	174	18.11	139	13.93	257	24.74	146	15.80	147	21.75
ต่อชีวิต	1	0.46	2	0.26	5	0.52	3	0.30	4	0.39	5	0.45	5	0.74
ต่อร่างกาย	3	1.36	7	0.91	51	5.31	13	1.30	5	0.48	45	4.87	20	2.96
เกี่ยวกับเพศ	7	3.18	7	0.91	11	1.14	12	1.20	2	0.19	17	1.84	5	0.74
เสรีภาพ, พรากผู้เยาว์	1	0.46	-	-	-	-	3	0.30	3	0.29	13	1.41	12	1.77
พ.ร.บ.การพนัน	7	3.18	21	2.73	17	1.77	17	1.70	3	0.29	17	1.84	6	0.89
พ.ร.บ.อาวุธปืน	3	1.36	14	1.82	37	3.85	22	2.21	5	0.48	28	3.03	17	2.51
พ.ร.บ.คนเข้าเมือง	22	10.00	87	11.33	18	1.87	14	1.40	3	0.29	2	0.22	2	0.30
อื่นๆ	6	2.73	21	2.73	93	9.68	23	2.31	15	1.44	28	3.03	19	2.81
รวม	220	100	768	100	961	100	998	100	1,039	100	924	100	676	100

สถิติคดีแยกตามปีนับตั้งแต่วันที่ 7

ปี พ.ศ.	สถิติคดีเกิด		รวม
	คดีแพ่ง	คดีอาญา	
2538	31	220	251
2539	134	768	902
2540	118	961	1,079
2541	100	998	1,098
2542	142	1,039	1,181
2543	184	924	1,108
2544	169	676	845
รวม	878	5,586	6,464

สถิติคดีแพ่ง แยกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.2538		ปี พ.ศ.2539		ปี พ.ศ.2540		ปี พ.ศ.2541		ปี พ.ศ.2542		ปี พ.ศ.2543		ปี พ.ศ.2544	
	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ	เรื่อง	ร้อยละ
รับรองบุตร	1	3.23	19	14.18	19	16.10	7	7.00	56	39.44	64	34.78	46	27.22
รับบุตรบุญธรรม	1	3.23	6	4.48	1	0.85	5	5.00	14	9.86	7	3.80	14	8.28
ขอเป็นผู้ปกครอง	-	-	6	4.48	6	5.09	22	22.00	18	12.68	20	10.87	9	5.33
ขอใช้อำนาจปกครอง	1	3.23	7	5.22	7	5.93	7	7.00	15	10.56	13	7.07	2	1.18
ทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์	8	25.80	24	17.91	31	26.27	6	6.00	12	8.45	13	7.07	12	7.10
ขอเป็นคนไร้ความสามารถ	1	3.23	2	1.49	6	5.09	7	7.00	5	3.52	9	4.89	6	3.55
เพิกถอนการสมรส	1	3.23	2	1.49	2	1.69	-	-	-	-	1	0.54	1	0.59
หย่า	14	45.15	55	41.05	32	27.12	31	31.00	10	7.04	37	20.11	62	36.69
อื่นๆ	4	12.90	13	9.70	14	11.86	15	15.00	12	8.45	20	10.87	17	10.06
รวม	31	100	134	100	118	100	100	100	142	100	184	100	169	100

สิงหาคม 2538-31 ธันวาคม 2544

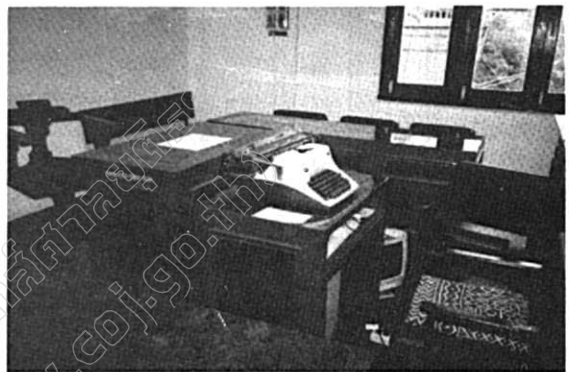
ปี พ.ศ.	สถิติคดีแล้วเสร็จ		รวม
	คดีแพ่ง	คดีอาญา	
2538	20	203	223
2539	119	736	855
2540	125	920	1,045
2541	96	910	1,006
2542	134	937	1,071
2543	170	1,089	1,259
2544	172	681	853
รวม	836	5,476	6,312

การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ใน ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

รัชชา บริบาลบุริภักดิ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ความเป็นมาก่อนใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในห้อง พิจารณาคดี

การพิจารณาคดีในศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว เมื่อ 2 ปีที่แล้วใช้
เครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาพิมพ์ โดยเจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์
ซึ่งจะนั่งอยู่ตรงกลางระหว่างศาลกับคู่ความทั้งสองฝ่าย
เสียงของเครื่องพิมพ์ดีดจะดังรบกวนสมาธิ
ผู้พิพากษาคู่ความตลอดจนพยานที่เบิกความเป็นอ
ย่างมาก ทำให้เกิดความล่าช้า อีกทั้งในบางประโยค
อาจต้องมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเพราะ
ไม่ตรงกับคำเบิกความ การแก้ไขต้องใช้วิธีขีดฆ่า
คำที่ไม่ต้องการออก เพิ่มเติมคำที่ถูกต้องลงไปและ
เซ็นชื่อกำกับไว้ที่บรรทัดนั้นๆ ถ้ามีการแก้ไขมากทำ
ให้ดูไม่สวยงาม และดูเลอะเทอะยากต่อการอ่าน
ถ้าต้องพิมพ์ใหม่ทั้งฉบับก็จะเสียเวลามาก ทุกฝ่าย
ต้องรอคอย



ช่วงเวลาการเปลี่ยนแปลงระบบ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นประกอบกับ
ผู้เขียนมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ โดยจบการศึกษา
ปริญญาตรี และปริญญาโทเกียรตินิยม สาขา
คอมพิวเตอร์(จากประเทศสหรัฐอเมริกามหาวิทยาลัย
South Carolina) จึงได้นำเสนอโครงการนำระบบ
คอมพิวเตอร์เข้ามามีใช้ในการพิมพ์คำพยานแทน
เครื่องพิมพ์ดีดเสนอผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคือ ท่าน
อโนชา ชีวิไลภณ แต่ยังไม่ทันได้เริ่มดำเนินการ
ท่านอโนชาย้ายไปรับตำแหน่งใหม่ที่ศาลจังหวัดอุบล
และมิท่านปาริชาติ ภูสวรรค์ ย้ายมาเป็นผู้พิพากษาหัว
หน้าศาลแทน จึงได้นำเสนอต่อท่านปาริชาติ ซึ่งท่านก็
เห็นด้วยและมอบหมายให้รับไปดำเนินการ



เริ่มแรก ผู้เขียนต้องทำความเข้าใจและศึกษาข้อมูลก่อนว่า ในการพิจารณาคดีแต่ละครั้งนั้น ใช้ฟอร์มอะไรบ้าง แล้วนำเอามาสร้างแบบฟอร์มโดยใช้วิธีที่เรียกว่า Hyper Link วิธีนี้จะเชื่อมข้อมูลในแบบฟอร์มที่วางไว้ให้สอดคล้องกับแบบฟอร์มที่ศาลฯ มีอยู่แล้ว ซึ่งศาลทั่วประเทศจะใช้แบบฟอร์มเหมือนกันหมด ปรากฏว่ามีแบบฟอร์มถึง 25 แบบฟอร์ม จึงต้องสร้างแบบฟอร์มทุกชนิดที่ใช้ในบัลลังก์ และต้องสร้างเก็บไว้ให้หมด เพื่อที่สามารถจะเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว โดยตั้งชื่อให้สอดคล้องกับชื่อแบบฟอร์มนั้นๆ โดยเจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์จะพิมพ์ไปเรื่อยๆ และข้อมูลที่พิมพ์นั้นจะต่อกันไปเองตามที่ได้ตั้งเอาไว้โดยอัตโนมัติ หลังจากพิมพ์ข้อมูลแล้วจะต้องบรรจุข้อมูลในแบบฟอร์มในเครื่องพิมพ์ให้ถูกต้องถูกตำแหน่งและในอัตราส่วนต้องเหมือนแบบฟอร์มเดิมที่หยิบมาพิมพ์ในเครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาทุกประการ

ในระหว่างดำเนินการมีท่านผู้พิพากษาสมทบ ท่านชนากานต์ ยืนยง ได้บริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ พี ซี จำนวน 5 ชุด พร้อมเครื่อง



พิมพ์เท่าจำนวนบัลลังก์ในศาล ผู้เขียนได้รับอนุญาตให้นำเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้ง 5 ชุดกลับมาทำโปรแกรมที่บ้าน ต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์ในการศึกษาแบบฟอร์มของศาลและได้ทำการจัดสร้างโปรแกรมขึ้นมา ได้ทำการทดสอบทดลองอย่างละเอียด เพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องแม่นยำ ในการเรียกใช้ทุกแบบฟอร์มได้ทันทีและสามารถพิมพ์สำนวนที่อยู่ในแบบฟอร์มออกมาได้ถูกต้องตามตำแหน่งได้อย่างอัตโนมัติ โดยไม่ต้องขยับแคร่พิมพ์ดีดเหมือนแต่ก่อน

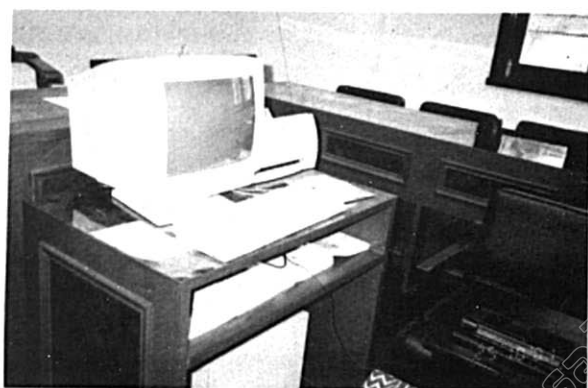
ระยะต่อไปคือนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในห้องพิจารณา เริ่มแรกเราจะใช้คอมพิวเตอร์ควบคู่ไปกับเครื่องพิมพ์ดีด เพราะเจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์ยังไม่ค่อยชำนาญนัก เมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ขัดข้องก็ใช้เครื่องพิมพ์ดีดแทน ครั้นเมื่อเจ้าหน้าที่มีความชำนาญแล้วก็จะค่อยๆ นำเครื่องพิมพ์ดีดออกไป และใช้แต่คอมพิวเตอร์อย่างเดียว

สรุปประโยชน์ของระบบคอมพิวเตอร์เทียบกับระบบเก่าที่เป็นเครื่องพิมพ์ดีด คือ

1. สามารถพิมพ์สำนวนลงในแบบฟอร์มได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำและถูกตำแหน่ง
2. แบบฟอร์มถูกเรียกมาใช้ได้ทันที โดยไม่ต้องเก็บสติกและค้นหา
3. การแก้ไขข้อความหรือสำนวนที่พิมพ์ผิดหรือเพิ่มเติมประโยคยาวสั้น สามารถกระทำได้อย่างคล่องตัวโดยไม่ต้องพิมพ์ใหม่ทั้งฉบับ
4. สำนวนที่จะเซ็นชื่อ โดยท่านผู้พิพากษา ผู้พิพากษสมทบ พยาน จะดูเรียบร้อย ไม่เห็นการขีดฆ่าแก้ไขแต่อย่างใด
5. ระบบคอมพิวเตอร์ เวลาพิมพ์งานไม่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนสมาธิในห้องพิจารณา

6. ประหยัดเวลางานรวดเร็ว เรียบร้อย และแม่นยำ

ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการพิจารณาคดี พิมพ์คำพิพากษา และอื่นๆ อันนำมาซึ่งความสะดวก รวดเร็ว จนเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะศาลได้รับการจัดสรรงบประมาณจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เพิ่มอีกหลายเครื่องเพื่อใช้ในการงานต่างๆ และเจ้าหน้าที่ศาลตลอดจนผู้พิพากษามีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น โดยเฉพาะท่านพัชรี ปริษะนิค



ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้พิพากษาหัวหน้าศาลให้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ร่วมกับผู้เขียนในการพัฒนาต่อไป

แผนการใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นประโยชน์ในอนาคต

นอกเหนือจากการใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบพยานแล้ว การให้ความรู้และข่าวสารแก่ประชาชนในความรู้ต่างๆ ของ ศาลเยาวชนและครอบครัว จะเป็นประโยชน์แก่เยาวชนมาก ดังนั้น ศาลควรจะมีแผนงานของการสร้าง Web Site เรื่องที่เป็นประโยชน์เพื่อผู้ปกครองจะได้เปิดดูได้โดยอิสระ ตัวอย่าง เช่น วิธีการดูแลอบรม บำบัด กับผู้ติดยาเสพติด ฯลฯ

คอมพิวเตอร์ของศาลฯ ในอนาคต จึงเปรียบประหนึ่งกระจกเพื่อให้เห็นถึงความตั้งใจในการทำงานของผู้พิพากษาและเข้าใจถึงระบบการพิจารณาพิพากษา ว่าศาลมีความตั้งใจในการช่วยเหลือเยาวชนให้เป็นคนดีในสังคมในอนาคต ไม่ใช่เป็นสถานที่ลงโทษทัณฑ์โดยใช้สิ่งที่เป็นสื่อความเข้าใจคือ Web Site ที่จะสร้างขึ้นในอนาคตนั่นเอง



หน้าที่และกิจกรรมของผู้พิพากษาสมทบ รุ่น 2

สุรพงษ์ โสวัตตณกุล

ผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานี

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

นับแต่ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ได้ดำเนินการอบรมและสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นผู้พิพากษาสมทบ รุ่น 2 และต่อมาได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบจำนวน 40 คน ตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2541 เป็นต้นไป ประกาศ ณ วันที่ 10 มีนาคม 2542 ผู้สนองพระบรมราชโองการ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และภายหลังจากที่ คณะผู้พิพากษาสมทบ ได้เข้าพิธีปฏิญาณตนต่อหน้า ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (ท่านสมพล สัตยาภิธาน) เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2542 แล้ว จึงได้เริ่มปฏิบัติงานตามหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบ คือ

หน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี

ในการพิจารณาพิพากษาคดีครบเป็นองค์คณะ ต้องมีผู้พิพากษาสมทบสองท่านพิจารณาร่วมกันกับผู้พิพากษาอีกสองท่าน และในจำนวนผู้พิพากษาสมทบสองท่านนั้น อย่างน้อยหนึ่งท่านต้องเป็นผู้พิพากษาสมทบที่เป็นสตรีจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีได้ บรรดาผู้พิพากษาสมทบได้ร่วมปฏิบัติหน้าที่โดยเริ่มแรกต้องศึกษาข้อเท็จจริงในสำนวนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งในสำนวนจะมีรายงานการสืบเสาะของสถานพินิจ

เกี่ยวกับเรื่อง อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหาการศึกษา สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ ประวัติครอบครัว ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวง และสาเหตุแห่งการกระทำความผิด ซึ่งคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา ผู้พิพากษาสมทบได้เข้าร่วมพิจารณาพิพากษาได้เสร็จสิ้นและปิดคดีได้เป็นจำนวนมาก

หน้าที่ในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

นอกจากงานพิจารณาพิพากษาคดีแล้ว ผู้พิพากษาสมทบได้ให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเข้าร่วมประชุมผู้พิพากษาสมทบ ประชุมมูลนิธิ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ เช่น การประชุม การสัมมนา การร่วมงานวันสำคัญ และงานสังสรรค์ต่างๆ รวมถึงการจัดหารายได้เพื่อใช้ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน เพื่อใช้ในการพัฒนาอาคารและบริเวณสถานที่ สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด และความรวดเร็วในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

หน้าที่ในการสงเคราะห์อบรมดูแลเด็กและเยาวชน

หน้าที่ที่สำคัญยิ่งของผู้พิพากษาสมทบ คือ การสงเคราะห์อบรมดูแลเด็กและเยาวชนไม่ไห้กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก เมื่อได้รับการปลดปล่อยสามารถไปอยู่ร่วมกับครอบครัว และสังคมได้อย่างปกติสุข ผู้พิพากษาสมทบได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่และ

กิจกรรมต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนที่สถานแรกรับ (บ้านเมตตา) สถานพินิจฯ รวมทั้งเยาวชนในแหล่งอื่นๆ ของจังหวัดปทุมธานี กิจกรรมส่วนใหญ่จะร่วมกันทำ เป็นกิจกรรมกลุ่ม มีผู้พิพากษา

หัวหน้าศาลและประธานผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นผู้นำกลุ่มกิจกรรม มีคณะกรรมการสงเคราะห์และบุคคลอื่นเข้าร่วมกลุ่มด้วยบางกิจกรรม ซึ่งพอจะสรุปและรวบรวมเป็นบันทึกได้ ดังนี้

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรมที่ปฏิบัติ
อาทิตย์ ที่ 29 พฤศจิกายน 2541	- คณะผู้พิพากษาสมทบร่วมกับคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมร่วมกันโดยมีทันตแพทย์ พยาบาล นิสิต มาทำการตรวจสอบสุขภาพฟัน ถอนฟัน และให้การรักษาฟันแก่เยาวชน
อังคาร ที่ 18 พฤษภาคม 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบได้ร่วมกันทำกิจกรรม และตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง อาหารซึ่งประกอบด้วยพืชผัก แคกกล้วยหอม ขนมขบเคี้ยว เสื้อผ้า และสิ่งของเครื่องใช้จำเป็นมอบให้แก่เยาวชน
อังคาร ที่ 1 มิถุนายน 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง และขนมขบเคี้ยวแจกให้แก่เยาวชน
อังคาร ที่ 15 มิถุนายน 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมพบปะพูดคุยกับเยาวชน ได้นำนมกล่อง และขนมขบเคี้ยวแจกให้แก่เยาวชน
อังคาร ที่ 29 มิถุนายน 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง ขนมขบเคี้ยว และของใช้จำเป็นมอบให้แก่เยาวชน นอกจากนี้ยังได้จัดเกมการแข่งขันต่างๆ เพื่อชี้ให้เห็นพิษภัยและความชั่วร้ายของยาเสพติด
พฤหัสบดี ที่ 8 กรกฎาคม 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบดูงานและฟังสรุปบรรยายเกี่ยวกับการบำบัดและรักษาผู้ป่วยยาเสพติดที่ ร.พ.ธัญญารักษ์
อังคาร ที่ 13 กรกฎาคม 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ พบปะพูดคุยกับเยาวชน ได้นำนมกล่อง และขนมขบเคี้ยว แจกให้แก่เยาวชน
พุธ ที่ 21 กรกฎาคม 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบร่วมกับคณะกรรมการสงเคราะห์ จัดกิจกรรม “วันเข้าพรรษา ด้านยาเสพติด” ณ สถานแรกรับบ้านเมตตา จัดขบวนแห่เทียนจำนำพรรษา ด้านยาเสพติด แสดงปาฐกถาธรรมเรื่อง “พัฒนาชีวิต” โดยพระอาจารย์ วีระพันธ์ ฤทธิสาลี และพระอาจารย์ มากรวิทย์ วิจาโร จากศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย พร้อมทั้งมอบอาหาร เสื้อกางเกง สิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นแก่เยาวชน
อังคาร ที่ 3 สิงหาคม 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง ขนมขบเคี้ยว เครื่องเขียน และของใช้จำเป็นมอบให้แก่เยาวชน

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรมที่ปฏิบัติ
อาทิตย์ ที่ 15 สิงหาคม 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบร่วมฟังคำบรรยายเกี่ยวกับชนิดและโทษของยาเสพติดจากผู้เชี่ยวชาญเรื่องยาเสพติด (นางเยาวมาลย์ กระจีตองาม) สำนักงาน ป.ป.ส.
อังคาร ที่ 24 สิงหาคม 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง และขนมต่างๆ แจกให้แก่เยาวชน นอกจากนี้ยังได้เชิญคุณปริญดา สุวรรณศรี ร่วมฝึกสอน การนั่งสมาธิ ซึ่งเยาวชนได้ให้ความสนใจและฝึกนั่งสมาธิด้วยดี
จันทร์ ที่ 30 สิงหาคม 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบ นำโดยท่านสุจิตรา ป้องประภา และคณะครูอาจารย์ จากโรงเรียนศรีจิตรา ได้เยี่ยมพบปะเยาวชน และร่วมเปิดโครงการประกวดวาดภาพ “สิ่งที่ฉันมองเห็นได้ด้วยใจ” โดยเปิดรับสมัครเยาวชนเข้าร่วมโครงการ มอบกระดาษและสี เทปเพลง พร้อมด้วยวิทยุ ราคา 3,000 บาท จำนวน 1 เครื่อง
อังคาร ที่ 7 กันยายน 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์และคณะครูอาจารย์ จากโรงเรียนศรีจิตรา ร่วมกิจกรรมนำเยาวชนเต้นแอโรบิค ออกกำลังกายในท่าต่างๆ จัดให้เยาวชน แสดงความสามารถในการร้องเพลง และประกาศผลการตัดสินวาดภาพ “สิ่งที่ฉันมองเห็นได้ด้วยใจ” พร้อมทั้งแจกรางวัล
อังคาร ที่ 21 กันยายน 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้พบปะพูดคุยอบรมสั่งสอนเยาวชน ให้เยาวชนได้แสดงความสามารถในการร้องเพลง ตอบปัญหาต่างๆ รวมทั้งการเล่นทาน ที่เป็นคติสอนใจ นอกจากนี้ยังได้แจก นมกล่อง ขนมเค้ก ขนมขบเคี้ยว และของรางวัลให้กับเยาวชน
พุธ ที่ 22 กันยายน 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบ นำโดยกรรมการฝ่ายพัฒนา และคณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “พัฒนาจิตใจ” เนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ ณ สถานแรกรับบ้านเมตตา จัดให้มีการบรรยายธรรมโดยพระธรรมโกศาจารย์ (ท่านปัญญานันทภิกขุ) วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จัดให้มีการแสดงของเยาวชนในชุดต่างๆ นอกจากนี้ได้มอบอาหาร ขนมหวาน ขนมขบเคี้ยว เครื่องเขียน เสื้อยืด และสิ่งของเครื่องใช้แก่เยาวชน
พุธ ที่ 13 ตุลาคม 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ปฏิบัติกิจกรรม และตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง และขนมขบเคี้ยวไปแจก พร้อมทั้งมอบสิ่งของ เครื่องมือการสอนการฝึกอบรม เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้และมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรมที่ปฏิบัติ
พุธ ที่ 10 พฤศจิกายน 2542	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้นำนมกล่อง และขนมต่างๆ แจกให้แก่เยาวชน
พุธ ที่ 8 ธันวาคม 2542	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดงาน “วันพ่อ” ณ สถานแรกรับบ้านเมตตา ได้จัดให้มีการบรรยาย อบรมสั่งสอนให้เยาวชนได้รู้ถึงพระคุณของพ่อ และประเพณีปฏิบัติให้เป็นคนดีของครอบครัว สังคม และประเทศชาติต่อไป ในงานนี้ได้มอบอาหาร นมกล่อง ขนมหวาน ขนมขบเคี้ยว และสิ่งของที่จำเป็นแก่เยาวชน
พุธ ที่ 12 มกราคม 2543	- จัดกิจกรรมกลุ่มย่อย ตรวจเยี่ยมสถานพินิจฯ ได้พบปะพูดคุยอบรมสั่งสอนเยาวชน และได้้นำนมกล่อง และขนมต่างๆ ไปแจกให้แก่เยาวชน
จันทร์ ที่ 21 กุมภาพันธ์ 2543	- คณะผู้พิพากษาสมทบดูงานและเยี่ยมชมกิจการขององค์การสหประชาชาติรับฟังการบรรยายเรื่องการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดบริเวณแนวเขตแดนของประเทศไทย
อังคาร ที่ 16 พฤษภาคม 2543	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “วันวิสาขบูชา” จัดให้มีการบรรยายธรรม และร่วมกันถวายอาหารเพล เครื่องไทยธรรม และสังฆทานแก่พระภิกษุสงฆ์ และรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน
พุธ ที่ 14 มิถุนายน 2543	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม ณ สถานแรกรับบ้านเมตตา ได้นำอาหาร ขนมหวาน ของใช้ประจำวัน รวมทั้งได้มอบเงิน เพื่อจัดซื้อแว่นตาให้เยาวชนที่ป่วยเป็นโรคตา และไม่มีผู้ปกครองมาเยี่ยมดูแลด้วย
ศุกร์ ที่ 14 กรกฎาคม 2543	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา” ณ สถานแรกรับบ้านเมตตา จัดพิธีแห่เทียนจำนำพรรษา แสดงพระธรรมเทศนา โดยพระมหาสุคนธ์ วัดสระเกษ ให้มีการประกวดจัดป้ายนิทรรศการ “วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา” จัดประกวดเรียงความเรื่อง “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” พร้อมมอบรางวัล

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรมที่ปฏิบัติ
พุธ ที่ 9 สิงหาคม 2543	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “วันแม่แห่งชาติ” ณ สถานแรกรับบ้านเมตตา จัดให้มีการบรรยายอบรมสั่งสอนให้เยาวชนรักแม่ และรู้ถึงพระคุณของแม่ จัดถวายอาหารเพล ปัจจัย ดอกไม้ธูปเทียน และสังฆทานแด่พระครูพิศาลธรรมานุวัตร จัดให้เยาวชนนำพวงมาลัยดอกไม้ กราบแม่ และรับประทานอาหารร่วมกัน
ศุกร์ ที่ 18 สิงหาคม 2543	- จัดอบรมเยาวชนที่ติดยาเสพติด โครงการ “บัวสีขาว” เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพและส่งเสริม การดูแลตนเองแบบบูรณาการ รวมทั้งฝึกสอนอาชีพระยะสั้น ระหว่างวันที่ 18-25 สิงหาคม 2543 ณ โรงพยาบาล ัฏญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี
เสาร์ ที่ 28 ตุลาคม 2543	- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ และเจ้าหน้าที่ศาลร่วมใจปลูกต้นไม้เทอดพระเกียรติ ถวาย 100 ปีสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ต้นไม้ชนิดต่างๆ แต่ละต้นความ สูงกว่า 2 เมตร ปลูกโดยรอบบริเวณอาคารที่ทำการและตลอดแนวของถนนภายในสถานแรกรับเยาวชน จังหวัดปทุมธานี
เสาร์ ที่ 4 พฤศจิกายน 2543	- ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวนำโดยผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ และเจ้าหน้าที่นำผ้าพระกฐินพระราชทานไปถวายพระสงฆ์จำพรรษากาลถ้วนไตรมาส ณ วัดนครสวรรค์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ และได้เข้าเยี่ยมชมการปฏิบัติงานของสถานพินิจฯ จ.นครสวรรค์ พร้อมมอบเงินสมทบให้เป็นค่าอาหารแก่เด็กและเยาวชน
จันทร์ ที่ 4 ธันวาคม 2543	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “วันพ่อ” ณ สถานแรกรับ บ้านเมตตา จัดพิธีถวายราชสดุดีมหาราชา ให้เยาวชนได้แสดงออก ในทางความคิด การพูด และการอ่านบทความ เพื่อเป็นการระลึกถึงพระคุณพ่อ ได้มอบอาหาร ขนม และสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นให้แก่เยาวชน
จันทร์ ที่ 2 กรกฎาคม 2544	- คณะผู้พิพากษาสมทบ คณะกรรมการสงเคราะห์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา” ณ สถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานี จัดพิธีแห่เทียนจำนำพรรษา จัดถวายอาหารเพล เครื่องไทยธรรม และสังฆทานแก่พระภิกษุสงฆ์ มอบอาหาร ขนมหวาน ขนมขบเคี้ยว เสื้อยืดคอกกลม สิ่งของเครื่องใช้จำเป็นแก่เยาวชน

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรมที่ปฏิบัติ
พุธ ที่ 15 สิงหาคม 2544	- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษา และผู้พิพากษาสมทบ ได้ร่วมพิธีทำบุญเปิดสถานแรกรับ สถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานี และได้อัญเชิญรูปหล่อสมเด็จพระพุทธอาจารย์ (โต) พรหมรังสี จากวัดระฆังโฆสิตาราม หล่อด้วยโลหะทั้งองค์ ขนาดหน้าตักกว้าง 19 นิ้ว มอบให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำไปประดิษฐานให้เยาวชนได้กราบไหว้บูชา
ศุกร์ ที่ 31 สิงหาคม 2544	- คณะผู้พิพากษาสมทบเข้าร่วมโครงการบรรพชาอายุพุทธเป็นสามเณร ณ อุโบสถวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแก่สมเด็จพระบรมราชินีนาถ มีเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดปทุมฯ ส่งเข้าร่วมโครงการจำนวน 4 คน จากจำนวนทั้งหมด 15 คน
จันทร์ ที่ 3 กันยายน 2544	- ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบร่วมพิธีเปิดการฝึกอบรม บำบัด พื้นฟู และเยี่ยมเยียน ณ สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร (บ้านฟ้าใส) ต.คลองโยง อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ซึ่งมีเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดปทุมฯ ร่วมอยู่ด้วยจำนวน 3 คน
อาทิตย์ ที่ 16 กันยายน 2544	- คณะผู้พิพากษาสมทบจัดทัศนศึกษาส่องเรือคลองประวัติศาสตร์ โครงการตามรอยเสด็จพระเจ้าเสือเสด็จประพาสทางชลมารค
พุธ ที่ 17 ตุลาคม 2544	- ร่วมกับสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานีจัดกิจกรรม “วันรักต้นไม้” โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายพงศ์เทพ เทพกาญจวงศ์) เป็นประธาน ในงานนี้ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลฯ ได้มอบศาลาทรงไทยหล่อแทนประทับ เพื่อใช้ประดิษฐานรูปหล่อสมเด็จพระพุทธอาจารย์ (โต) พรหมรังสี วัดระฆังโฆสิตาราม ให้แก่สถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานีด้วย
อาทิตย์ ที่ 16 ธันวาคม 2544	- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ ได้จัดประชุมสังฆจรนัดพิเศษ โดยทางขบวนรถไฟเส้นทางกรุงเทพ-เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และได้จัดทัศนศึกษาบริเวณเขื่อน และทุ่งดอกทานตะวันสำหรับผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ติดตาม

คณะผู้พิพากษาสมทบได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ และกิจกรรมอย่างเข้มแข็งตลอดวาระของการเป็นผู้พิพากษาสมทบ รุ่น 2 เริ่มแต่การย้ายอาคาร ที่ทำการศาลจากอาคารพาณิชย์ 4 คูหา ตั้งอยู่ที่ ถนนปทุม-สามโคก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี มายังอาคารเดิมของศาลจังหวัดธัญบุรี ตั้งอยู่ที่

ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งสภาพของอาคารในขณะนั้นเป็นอาคารเก่า และถูกรื้อถอนขนย้ายอุปกรณ์ การปฏิบัติงานทั้งหมดออกไป จำเป็นต้องทำการปรับปรุงและซ่อมแซมใหม่ ตลอดทั้งอาคาร ท่านอโนชาชีวิตโสภณ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลในขณะนั้นได้เป็นผู้นำในการขนย้ายปรับปรุง

และซ่อมแซมจนทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง สะดวก และรวดเร็ว ต่อมาท่านปาริชาติ ภูสารวจ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ได้นำกลุ่มกิจกรรมดำเนินการปรับปรุง และซ่อมแซม เพิ่มขึ้นอีก จนถึงท่านอดีศักดิ์ ศรณะรัตน์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลท่านปัจจุบัน ได้ดำเนินการพัฒนาอาคารที่ทำการศาลรวมถึงปรับปรุงบริเวณสถานที่โดยรอบอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้กำหนดและปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานต่างๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีผู้พิพากษาสมาทรร่วมสนับสนุนและให้ความร่วมมือ ซึ่งบางท่านได้สละเงิน สละเวลา และใช้ความรู้ความสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ ทำให้ศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ได้พัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมาก

ทุกท่านมีความภาคภูมิใจและรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้พิพากษาสมาทรร่วมศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ซึ่งในความภูมิใจอันลึกซึ้งนั้นแฝงด้วยความรู้สึกที่ว่า ได้มีโอกาสช่วยปฏิบัติงานราชการ ได้ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายเหล่านั้นให้ประพฤติตนเป็นคนดี ไม่เป็นภาระของสังคมและประเทศชาติอีกต่อไป ผู้พิพากษาสมาทรร่วมท่านจึงมีความภูมิใจ และสุขใจที่ได้ปฏิบัติตนให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติในที่สุดด้วย



รวมใจเพื่อนเตือนใจรัก

บุญเรือน รักษ์มณี

ผู้พิพากษาศมทบศาลจังหวัดปทุมธานี

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

- ขอเอียนามคนดีที่มาช่วย
คดีพิเศษ เหตุลักทรัพย์ กับเรื่องยา
- ช่วยแก้ไขปัญหาค้างคาชาติ
ให้เยาวชนที่พลาดพลั้งพบทางดี
- อันประธานสมทบหรือคือท่านนี้
เป็นประธานสภาสตรีไทย
- สุจิตรา ป้องประภา นี้อีกท่าน
ขัดล้างเด็กดำเหม็นให้เป็นดาว
- นาม สมลักษณ์ ลากเจริญ พาเพลินใจ
หัวร่อกันขำกลิ้งจริงจริงนา
- ขอบทำบุญสุนทานท่านนี้สิ
คนใจบุญใจงามยามได้เจอ
- ผู้พิพากษาสมทบสัญญาโครงการนี้
อบรมให้เยาวชนสู่คนเจริญ
- ท่าน วิรัช วีระสกุลรักษ์
เป็นโล่อ่อนสิงห์โตใหญ่มิใช่เบา
- ท่าน กิตติ นิลยุดะธูรกิจ
กิริติ-รัตน-สกุลชัย
- ท่าน สุขา ฉายเหมือนวงศ์ คงจำได้
น้ำเซาะทรายไพเราะแสนเพราะพริ้ง
- ท่าน ก่อเกียรติ แยมมีศรี คนมีศิลป์
ฝีมือศิลป์สร้างสรรค์สุดบรรยาย
- ท่าน ดวงพร สุเสาร์ชัย ถนัดทรัพย์
เหรียญกษาปณ์เรื่องทุนรอน
- เอื้ออำนวยงานยากพิพากษา
งานนานาศาลสมทบครบจับไว
- พิจารณาโอกาสเกิดศักดิ์ศรี
มีชีวิตมั่นคงในสังคม
- ยุติ นิมสมบุญ คุณพี่ใหญ่
ปรบมือให้ดังสนั่นกันสักครา
- เจ้าโครงการด้านสิ่งชั่วบัวสีขาว
หมดกลิ่นคาวกลิ่นดินสิ้นกลิ่นยา
- เรื่องใดที่ท่านได้เล่าส่วนเข้าทำ
จนจะพาดกมัน้ำเพราะฟังเธอ
- วงศ์ศิริ สารำพิง หนึ่งเสมอ
นำเสนอแต่เรื่องดีไม่มีเอียง
- ท่าน เสริมศรี ภูจินดา นำสรรเสริญ
ละ ลด เลิกยา เมินสิ่งไม่ดี
- นี่ก็นักจัดทวารได้เช่นใครเขา
หนักก็เอาเบาที่รับจับก่อนใคร
- ใช้ชีวิตอย่างนักสู้ท่านรู้ไหม
ว่างก็ไปสนามกอล์ฟท่านชอบจริง
- มือถือไม้ค้ำไฟส่องหน้าส่งายัง
ยอดเยี่ยมยิ่งร้องเพลงเก่งมากมาย
- งานทุกชิ้นมีเสน่ห์เท่เหลือหลาย
คือยอดชายใช้ชีวิตจิตรกร
- เรื่องรายรับรายจ่ายเบิกไถ่ถอน
นามดวงพรจัดการด้านเงินตรา

- ลูกพระกั๊วแก่งงานข่านาญนั๊ก
เป็นนายกฯ วังหลังวัฒนา
- คนใจงามเอื้ออวยช่วยผู้อื่น
หมายถึงท่าน **บุญเรือน รักษมณี**
- คนนี้นับประทับใจใครใคร่รัก
การรถไฟท่านเอื้อเพื่อดีเหลือเกิน
- นี้อีกหนึ่งทั้งหัวใจว่าใครหมด
เพียรศึกษาหาความรู้ยูนีรันดร์
- ลูกสวยใสแม่ใจดีนี้มาสอง
หัวใจทองของแท้และแน่นอน
- คนนำทั้งกีฬาเด่นแถมเป็นไสด
อัจฉราพร สุวรรณตรา ถ้าวางงาน
- คนพูดน้อยต่อยนั๊กท่านนะหรือ
ไมไหวกแหวกไวยวายไม่เคยยิน
- คอมพิวเตอร์เธอคนนี้เป็นที่หนึ่ง
นาม **รัชญา บริบาลบุรีภัณฑ์**
- พยาบาลหวานเจี๊ยบและเรียบร้อย
เธอยังไสดไสดเล่นไปในชีวิต
- ท่านดีอกเตอร์เลอวิชาอาวโส
วิสัยทัศน์ทุกด้านท่านกว้างไกล
- สาธุชนคนนี้มีแต่ให้
ชาวคณะประทับใจไม่เลือนลา
- ท่าน **มยุรี อาจศิริ** สบายยิ่ง
เสียงหวานซึ่งตรึงใจพูดได้ดี
- **เพชรรัตน์** รูปงามนามก็เพราะ
ทั้งขยันหมั่นทำกุศลทาน
- แต่คนนี้สละพูดคุยเก่ง
มีเสน่ห์จริงแท้ไม่แพ้ใคร

ท่าน **พิมพ์ใจ ไพธักกิต** คล่องนั๊กหนา
บัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์
ชอบหยิบยื่นน้ำใจให้น้องพี่
แม้ใครมีปัญหาอย่าช้า.....เชิญ
แสนน่ารักบริการได้ไม่ขัดเขิน

จตุพร ทัพเจริญ เกินจะทัน
มีน้ำอดน้ำทนคนขยัน

ท่าน **ขวัญวรรณ สิริธนากร**
คือ กลั่นกรอง บอกไว้ให้ทราบก่อน
ท่าน **จิราภรณ์** ท่าน **จุรีย์** มีใครปาน
กีฬาโปรดเป็นอะไรรู้ไหมท่าน
ออกจากบ้านไปตีกอล์ฟเดินรอบกรีน

ชื่อ **บุญชูบ วิจิตรพงศ์** ผู้ทรงศิลป์
เอส-ไอ-มิน บุญชูบเธอนั้มนั้มเบอร์วัน
เก่งนำทั้งแถมสวยด้วยนะท่าน
รับประกันแก้ไขทันเหตุการณ์

ท่านสาวน้อย **ณัฐตา ศุภจิต**
ยังไม่คิดหาเรื่องให้เปลืองใจ
ไรดาเรียนเด่นดีเป็นพี่ใหญ่

ท่าน **อุทัย อัศ.....วประภา**
แบ่งน้ำใจให้ปันกันทั่วหน้า

ท่าน **เพียร ไหนา** ผู้อารี
โฆษกหญิงแต่ละงานท่านเต็มที
งานพิธีต้องมีท่านทุกงานไป

ลัษณวิศว์ดีวงศ์ เหมาะสกลท่าน
ล้วนเบิกบานสดใสในตัวเธอ
เป็นกันเองเข้าไหนก็เข้าได้

ท่าน **วิไล หาญสวัสดิ์** ข่างชัดเจน

- ภูมิใจด้วยท่าน เรณู สิบญะเรือง
เป็นบุคคลตัวอย่างสร้างศรัทธา
- ชื่องานนามเสนาะฟังเพราะด้วย
เป็นนางแก้วเห็นแล้วปลื้มไม่ลืมเลือน
- ท่าน อนุพัชน์ ขำนาญศรีเพ็ชร
คนใจธรรมเที่ยงแท้ดีแน่นอน
- ทุกครั้งที่ศาลมีงานทำ
ท่าน สุรพงษ์ ไสววัฒ.....นกุล
- บริการประทับใจไม่ตรีมิตร
สายใจ ชื่นใจ ทำตามกระบวน
- คนเรียบร้อยยิ้มเก่งกันเองแท้
ท่าน ธนา จรรยา....ทิพย์สกุล
- อีกท่านหนึ่งงานดีก็หาชอบ
ท่าน ศักดิ์ชัย รัชมี....เรื่องชัย
- ท่าน ปรีชา กุมท...พงษ์พานิช
เป็นระเบียบเรียบร้อยคอยจ้ำจรรจ์
- อีกท่านหนึ่งเรียบร้อยน้อยเมื่อไหร่
ท่าน วิชัย ทิต...ตักกดี
- ท่าน ขวัญตา แห่ง ตรีวิจิตรศิลป์
เรียบร้อยน่ารักถ้วนชวนนิยม
- สามสิบห้าท่านทั้งหมดกำหนดจิต
ผู้พิพากษาสมทบบรรจบงาน

ที่ฟังเฟื่องเรื่องสังคมและศาสนา
อีกหนึ่งหนาคือนายกฯ ศิษย์การเรือน
ผิวก็สวยสดใสกว่าใครเพื่อน
หาใครเหมือนท่าน พรณงาม สุวรรณประการ
ทั้งประเทศมีแบบนี้มีเดือดร้อน
ไม่เคยหย่อนหยุดงานทั้งทานบุญ
ช่างจัดนำกิจกรรมสนับสนุน
งานคงวุ่นถ้าขาดท่านผู้ชำนาญ
พัฒนากิจการศาลท่านดีถ้วน
น่ารักถ้วนสุดปลื้มไม่ลืมคุณ
ท่านนี้แน่หน้าใสไม่เคยขุน
ช่างอบอุ่นอัธยาศัยและไมตรี
คือดีกอล์ฟยามว่างสร้างสุขให้
งานอื่นใดก็เก่งแท้ไม่แพ้กัน
คนที่คิดสิ่งใดต้องหลายชั้น
มีมาดมั่นสุขุมและนุ่มนวล
พิพิ่งพาน้องอาศัยได้เต็มที่
คนคนนี้ใจดีหนาเราขอชม
ใครได้ยื่นพักหน้าว่างามสม
สุภาพสมขวัญตายอดนารี
ได้อุทิศบำเพ็ญตนคนของศาล
ผู้พิพากษาศาลเยาวชนปทุมธานี





กิจกรรมผู้พิพากษาสมทบ



7 เมษายน 2542

พิธีปฐมนิเทศน์และมอบตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบ
ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชน
และครอบครัว



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

13 พฤษภาคม 2543 กิจกรรม 5 ส



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

9 สิงหาคม 2543

กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ สดกนเรารักษ์บ้านเมตตา



ศาลจังหวัดปทุมธานีในแผนกดีใจเราชนและครอบครัว



18-25 สิงหาคม 2543
เปิดการฝึกอบรมโครงการ "บัวสีขาว"
ห้องประชุม รพ.ธัญญารักษ์



ศาลจังหวัดปทุมธานีในแผนกดีใจงานและครอบครัว

13-15 กันยายน 2543

สัมมนาวิชาการ ผู้พิพากษาสมทบที่วาระอาณัติ
ประจำปี 2543 จ.เชียงใหม่



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

23 ต.ค. 2543 วันปิยะมหาราช



ศาลจังหวัดปทุมธานี แดนศักดิ์เจ้าวรวงศ์และครอบครัว

28 ตุลาคม 2543
ปลูกต้นไม้เทอดพระเกียรติ
100 ปี สมเด็จพระเจ้า



ระลึกถึง...
...นามขจรศักดิ์

แถมมา...
นางงามประจำรุ่น
...สุดเก๋

ปลูกต้นไม้
...สุข สุข...
...ใจหนอ...



ศาลจังหวัดปทุมธานีในแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

4 พฤศจิกายน 2543
 อนุรักษ์วัฒนธรรมราชทานกอด ณ วัดนันทารวรรค์



พิธีถวายสัตย์ปฏิญาณ
1 ธ.ค. 43



ทำบุญตักบาตรปล่อยปลารวันเฉลิมฯ 5 ธ.ค. 43



5 ธ.ค. 43
วันเฉลิมพระชนมพรรษา

พิธีจุดเทียนชัยถวายพระพรชัยมงคล
5 ธ.ค. 43



ศาลจังหวัดปทุมธานีในเทศกาลดีสงกรานต์



27 ธันวาคม 2543
จัดเลี้ยงโดยคณะผู้พิพากษาสมทบ สนง. สุรสิทธิ์ รับของขวัญกันถ้วนหน้า



คนดี...ทำดี...
ได้ดี... สาธุ...!

31 มกราคม 2544

วันสถาปนาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ครบรอบ 49 ปี



21 กุมภาพันธ์ 2544 สัมมนาวิชาการ ที่ทำการสนธิสัญญา



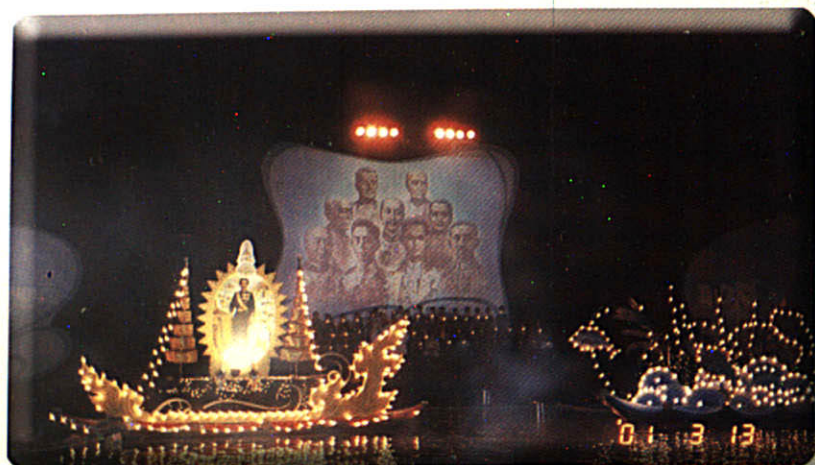
ศาลจังหวัดปทุมธานีในแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



อธิบดีผู้พิพากษามาสด 1
(ท่านบุรุษอด ตันประเสริฐ) และคณะ
มาตรวจเยี่ยมศาลเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2544



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



13 มีนาคม 2544
 วางพานพุ่มถวายสักการะ: รัชกาลที่ 5
 ครบรอบ 99 ปี เมืองฉะเชิงเทรา



ศาลจังหวัดปทุมธานีแด่สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ

22 เมษายน 2544
รถนำตัววันสงกรานต์ ศาลา



เลี้ยงส่งท่านธิดา
ท่านสุกษิมาลัย
และท่านสมเิงวรี



ศาลาจังหวัดปทุมธานีแผนกดีเบทและครอบครัว

9-11 พฤษภาคม 2544
 สัมมนาวิชาการ ผู้พิพากษาศาลฎีกาที่วราษอานาจักร
 ประจำปี 2544 จ.ชลบุรี



ศาลจังหวัดปทุมธานีในแผนกดีเบรชันและครอบครัว



31 พฤษภาคม 2544
ต้อนรับท่านดุสิต ท่านฉันทนา
ท่านพัชรี ยี่หวง



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



20 มิถุนายน 44
 ท่านประธานศาลอุทธรณ์ 4
 ท่านผู้ว่าการราชภัฏจันทรเกษม
 และคณะผู้พิพากษาชั้นต้นศาล



ศาลราชภัฏจันทรเกษมในแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

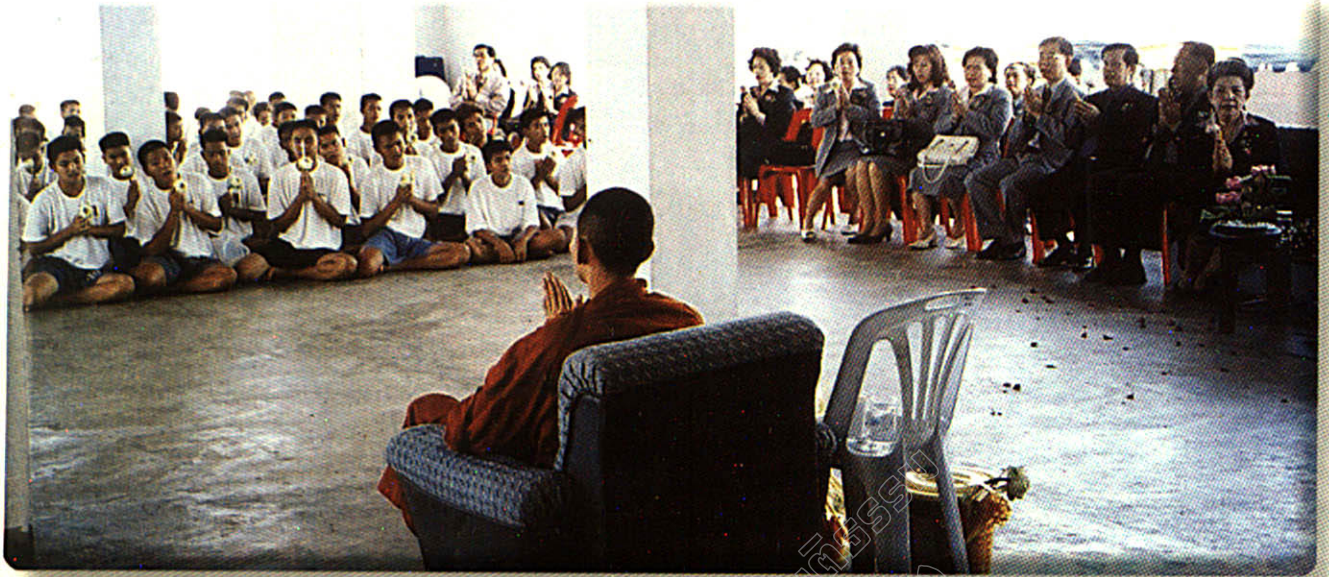
22 มิถุนายน 2544
 ศาสตราจารย์เกษียร เตชะพีระ ผู้พิพากษาศาลฎีกา ในเขตภาค 1



ศาสตราจารย์เกษียร เตชะพีระ ผู้พิพากษาศาลฎีกา ในเขตภาค 1

2 กรกฎาคม 2544

"กิจกรรมวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา" ณ สถานพินิจจังหวัดปทุมธานี



ศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัว

สมพล สัตยาภิธาน
ผู้พิพากษาอาวุโสศาลจังหวัดบุรีรัมย์
อดีตอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจหน้าที่พิจารณาพิพากษาอรรถคดีร่วมกับผู้พิพากษาประจำ และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบจึงเป็นตำแหน่งอันมีเกียรติสูง จำนวนผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวทวีจำนวนมากขึ้น ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบก็ทวีจำนวนมากขึ้นเป็น

เงาตามตัว จึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกตามระบบเดิมซึ่งใช้มาประมาณ 40 ปี คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2544 ให้สำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการปรับปรุงระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวแล้วนำเสนอคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมพิจารณาต่อไป

สำนักงานศาลยุติธรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

- | | |
|---|----------------------------|
| 1. นายสมพล สัตยาภิธาน | ประธานกรรมการ |
| 2. ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม | กรรมการ |
| 3. ประธานผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว | กรรมการ |
| 4. นางสดศรี สัตยธรรม | กรรมการ |
| 5. นายสมชาติ ธัญญาวิจิตรกุล | กรรมการ |
| 6. นายสิทธิศักดิ์ วนชะกิจ | กรรมการ |
| 7. นายสุวิทย์ พรพานิข | กรรมการ |
| 8. นายเชวง ชูศิริ | กรรมการ |
| 9. นายวรวิทย์ ทวาทสิน | กรรมการ |
| 10. นายสุทธิพล ทวีชัยการ | กรรมการ |
| 11. นายจุมพล ภิญโญสินวัฒน์ | กรรมการ |
| 12. นางวราภรณ์ สุระพัฒน์พิชัย | กรรมการและเลขานุการ |
| 13. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการศาลยุติธรรม | กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ |
| 14. นิติกรสำนักงานวิชาการศาลยุติธรรม | ผู้ช่วยเลขานุการ |

คณะกรรมการพิจารณาระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวประชุมกัน 6 ครั้ง ได้สรุปผลการประชุมเสนอสำนักงานศาลยุติธรรมไปแล้วเมื่อเดือนมิถุนายน 2544

กรรมการพิจารณาระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมแต่งตั้งส่วนมากเป็นผู้ที่ผ่านงานศาลเยาวชนและครอบครัวมาแล้ว สรุปผลการประชุม ดังนี้

1. เรื่องคณะกรรมการ

เนื่องจากระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ.2494 ซึ่งได้ใช้บังคับมานานแล้วทั้งกฎหมายดังกล่าวเพียงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบไว้เพียงกว้างๆ โดยไม่มีรายละเอียดในส่วนวิธีการอบรมและวิธีการประเมินผล ปัญหาการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวตามระบบปัจจุบันเกิดจากระบบการคัดเลือกยังเป็นระบบปิด เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการอบรมล้วนเป็นบุคลากรภายในศาลเยาวชนและครอบครัวเอง ขั้นตอนการตรวจสอบและกลั่นกรองคุณสมบัติยังไม่ชัดเจน หลักสูตรการอบรมสั้นเกินไปทำให้การสังเกตและประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมเป็นไปได้ยาก หัวข้อวิชาที่อบรมมิได้แยกเป็นหมวดหมู่ที่ชัดเจน ทั้งยังขาดการเน้นในเรื่องความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบโดยตรง ตลอดจนบทบาทการวางตัวของผู้พิพากษาสมทบและการทำงานร่วมกับผู้พิพากษา รวมทั้งหลักเกณฑ์การประเมินผลยังไม่ชัดเจน ซึ่งบ่อยครั้งเกิดปัญหาในการนำเสนอผลการ

อบรมต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเพื่อพิจารณาคัดเลือก นอกจากนี้ การดำเนินการสอบคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบทั่วประเทศนับวันจะเพิ่มจำนวนเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนต้องใช้เวลาในการเดินทางไปสอบสัมภาษณ์ อบรม และทำพิธีปฏิญาณตนก่อนเข้ารับตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบทุกครั้งที่มีการเปิดรับสมัครและสอบผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งอาจเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หากมีศาลเยาวชนและครอบครัวเพิ่มขึ้นในภูมิภาคประกอบกับระบบการคัดเลือกซึ่งดำเนินการในรูปของกรรมการซึ่งมีองค์ประกอบที่เหมือนกันในแต่ละจังหวัดอาจทำให้ไม่ได้รับทราบข้อมูลอย่างเพียงพอ จึงสมควรปรับปรุงระบบการคัดเลือกใหม่เพื่อให้เกิดความสะดวกคล่องตัว โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ เพื่อคัดเลือกบุคลากรที่เหมาะสมที่สุดมาดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว

1.1 ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้มีระบบการคัดเลือกในรูปของคณะกรรมการ โดยแบ่งเป็น 2 ชุด คือ คณะอนุกรรมการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวและคณะทำงานเพื่อดำเนินการสอบคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีการถ่วงดุลในการทำงาน

คณะอนุกรรมการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวทั้งหมด 19 คน ดังต่อไปนี้

1. อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นประธานคณะกรรมการ
2. อธิบดีผู้พิพากษาศาล 1
3. อธิบดีผู้พิพากษาศาล 2
4. อธิบดีผู้พิพากษาศาล 3
5. อธิบดีผู้พิพากษาศาล 4
6. อธิบดีผู้พิพากษาศาล 5
7. อธิบดีผู้พิพากษาศาล 6

8. อธิบดีผู้พิพากษามาตร 7
9. อธิบดีผู้พิพากษามาตร 8
10. อธิบดีผู้พิพากษามาตร 9
11. รองอธิบดีผู้พิพากษามาตรเยาวชนและครอบครัวกลางที่มีอาวุโสสูงสุด
12. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือผู้แทน
13. ผู้แทนคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
14. ผู้แทนคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
15. ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
16. ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง หรือผู้แทน
17. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือรองอธิบดี
18. อธิบดีกรมสุขภาพจิตหรือรองอธิบดี
19. เลขานุการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นเลขานุการคณะกรรมการให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัว ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกสำนักงานศาลยุติธรรมตามจำนวนที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมจะพิจารณาเห็นสมควรโดยให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจหน้าที่เสนอหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งตรวจสอบและกลั่นกรองคุณสมบัติ จัดให้มีการอบรมประเมินผลการอบรม พิจารณาความเหมาะสมของผู้เข้ารับการคัดเลือกและเสนอรายชื่อผู้ผ่านการอบรมและการประเมินผลการอบรมพร้อมด้วยผลการพิจารณาความเหมาะสมต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมและให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะ

ทำงานเพื่อดำเนินการคัดเลือกผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวทั้งหมด

ในการแต่งตั้งคณะทำงานที่ประชุมเห็นควรให้บุคคลต่อไปนี้เป็นคณะทำงานสำหรับคัดเลือกผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวในต่างจังหวัด จำนวน 9 คนดังนี้

1. อธิบดีผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นประธานคณะทำงาน
2. อธิบดีผู้พิพากษามาตรที่จัดสอบ
3. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดที่จัดสอบ
4. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดที่จัดสอบ
5. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงที่จัดสอบ
6. ผู้พิพากษาผู้มีอาวุโสสูงสุดในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดที่จัดสอบ
7. ผู้พิพากษาผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดที่จัดสอบนั้น

8. เลขานุการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นเลขานุการคณะทำงาน
9. ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดที่จัดสอบนั้น

สำหรับศาลเยาวชนและครอบครัวกลางที่ประชุมเห็นสมควรให้มีข้อสังเกตให้บุคคลต่อไปนี้เป็นคณะทำงานสำหรับคัดเลือกผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง จำนวน 11 คน ดังนี้

1. อธิบดีผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นประธานคณะทำงาน
- 2-4. รองอธิบดีผู้พิพากษามาตรศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง จำนวน 3 คน
- 5-6. ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะที่มีอาวุโสสูงสุด จำนวน 2 คน
7. อธิบดีผู้พิพากษามาตร 1
8. เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

หรือผู้แทน

9. ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลเยาวชนและครอบครัวกลางตามที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมอบหมาย จำนวน 1 คน

10. เลขานุการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เป็นเลขานุการคณะทำงาน

11. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง โดยคณะทำงานเพื่อดำเนินการสอบคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

“คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่สรรหา รับสมัคร ตรวจสอบคุณสมบัติผู้เข้ารับการคัดเลือก ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว จัดการ สอบคัดเลือกและเสนอข้อสังเกตพร้อมทั้งรายชื่อ ผู้สมควรได้รับการคัดเลือกต่อคณะอนุกรรมการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว”

12. ในการคัดเลือกบุคคลที่จะเป็น คณะกรรมการ ที่ประชุมเห็นสมควรให้มีบุคคล ภายนอกร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานด้วย โดยให้เหตุผลว่า สมควรทำระบบการคัดเลือกให้เป็น ระบบเปิดเนื่องจากการพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชน และครอบครัวมิใช่เป็นกิจการภายในศาลเยาวชนและ ครอบครัวเท่านั้น แต่ผลการพิพากษามีผลกระทบต่อ สิทธิและเสรีภาพของประชาชนจึงน่าจะเปิดโอกาส ให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือก ผู้พิพากษาสมทบโดยแต่งตั้งบุคคลภายนอกที่เป็นกลาง เป็นที่รู้จักและเป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไปอันจะ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในท้องถิ่นได้ดีกว่า นอกจากนี้ การที่ศาลยุติธรรมเปลี่ยนแปลงระบบผู้บริหารจึง อาจมีปัญหาเรื่องการหาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในพื้นที่ การให้บุคคลภายนอกเข้ามาเป็นคณะกรรมการหรือ คณะทำงานทำให้เกิดการโปร่งใส เปิดเผย เป็นที่ ยอมรับของสังคมทั้งจะได้แนวความคิดที่หลากหลาย เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการคัดเลือก ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนฯ ให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์ให้คน

มาสมัครได้หลากหลายมากขึ้น อนึ่ง การกำหนดหลัก เกณฑ์การคัดเลือกและประมวลผลที่มีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐานเดียวกันสามารถตรวจสอบได้ และ การคานอำนาจกันของคณะกรรมการน่าจะช่วย ป้องกันปัญหาวิ่งเต้นได้

การให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมในคณะ กรรมการชุดใดนั้น ที่ประชุมเห็นสมควรให้บุคคล ภายนอกร่วมเป็นอนุกรรมการเฉพาะในอนุกรรมการ คัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว เท่านั้น เนื่องจากคณะอนุกรรมการคัดเลือกผู้พิพาก ษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจหน้าที่ กำหนดหลักเกณฑ์และหลักสูตรในการคัดเลือก ผู้พิพากษาสมทบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและแต่งตั้ง คณะทำงานเพื่อดำเนินการสอบคัดเลือกผู้พิพากษา สมทบศาลเยาวชนและครอบครัวเพื่อดำเนินการต่างๆ ส่วนคณะทำงานเพื่อดำเนินการสอบคัดเลือกผู้พิพาก ษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวทำหน้าที่สรรหา รับสมัคร ตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัคร จัดการสอบ คัดเลือกและเสนอข้อสังเกตต่อคณะอนุกรรมการ คัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว จึงควรเป็นคณะบุคคลที่ประกอบด้วยบุคคลากรภายใน ศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาลเยาวชนและ ครอบครัวอย่างแท้จริงเท่านั้น

สำหรับประเด็นว่าบุคคลภายนอกควร ประกอบด้วยใครบ้างนั้น

เห็นว่าควรประกอบด้วย ผู้อำนวยการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางเพราะ เกี่ยวข้องกับการอบรมฟื้นฟูเด็กและเยาวชนและเป็น หน่วยงานที่ใกล้ชิดกับศาลเยาวชนฯ มาโดยตลอดจึง อาจให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการอบรมเด็ก และเยาวชนและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา สมทบในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์และอธิบดีกรมสุขภาพ จิตเนื่องจากมีหน้าที่และบทบาทเกี่ยวกับการส่งเสริม การบำบัดแก้ไขและการแก้ปัญหาของ เด็กและ เยาวชนจึงสามารถช่วยให้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ได้

2. คุณสมบัติของผู้สมัคร

มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ พ.ศ.2534 และกฎกระทรวงฉบับที่ 3 กำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกไว้ยังไม่ชัดเจนในบางประเด็นและเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรปรับระดับการศึกษาขั้นต่ำของผู้สมัครให้สูงขึ้นกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

1. ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเห็นสมควรให้ปรับระดับการศึกษาของผู้สมัครจากไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย เว้นแต่ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบในศาลเยาวชนและครอบครัวมาแล้ว เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีการศึกษาที่เหมาะสมยิ่งขึ้น สามารถใช้ดุลพินิจได้ดี เป็นศักดิ์ศรีของผู้พิพากษาสมทบและเป็นการยกระดับ เนื่องจากในปัจจุบันมีการกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่างต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน แต่เห็นว่าไม่ควรปรับระดับการศึกษาให้สูงมาก เพราะคุณสมบัติของผู้พิพากษาสมทบมุ่งเน้นเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมากกว่าความรู้ความชำนาญทางวิชาการ และโดยเฉพาะในบางจังหวัดหากกำหนดให้วุฒิกการศึกษาสูงก็อาจทำให้ไม่ได้ผู้สมัครมากตามความต้องการ

2. ที่ประชุมเห็นสมควรกำหนดให้ผู้สมัครทุกคนยื่นใบรับรองการตรวจทางจิตจากแพทย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคณะทำงานประกอบด้วย โดยให้คณะทำงานพิจารณาแต่งตั้งแพทย์ในจังหวัดที่มีการสมัคร

3. เนื่องจากอาชีพบางลักษณะของผู้สมัครไม่เหมาะสมแก่การทำหน้าที่ผู้พิพากษาสมทบแต่ไม่สามารถกำหนดห้ามให้ชัดเจนได้เนื่องจาก

จะถูกถือเป็นการเลือกปฏิบัติ แต่เพื่อให้ผู้สมัครได้ตระหนัก จึงควรกำหนดคำแนะนำเกี่ยวกับอาชีพในลักษณะว่า “ผู้สมัครไม่ควรเป็นผู้ประกอบอาชีพในลักษณะที่ขัดแย้งหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว” ไว้ในประกาศรับสมัครเพื่อให้ผู้สมัครพิจารณาก่อนยื่นใบสมัคร

3. หลักสูตรการอบรมบุคคลที่จะได้รับคัดเลือกเป็นผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว

หลักสูตรการอบรมในปัจจุบันใช้เวลาสั้นและมีเนื้อหาวิชาที่ไม่ครอบคลุมเพียงพอที่จะให้ความรู้พื้นฐานทางกฎหมายและการปฏิบัติงานของผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวแก่ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จึงควรเพิ่มเนื้อหาวิชาและระยะเวลาในการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้สมัครและเพื่อให้ผู้ดำเนินการอบรมมีโอกาสสังเกตและประเมินผลพฤติกรรมของผู้สมัครรวมทั้งควรปรับปรุงวิธีประเมินผลการอบรมให้ชัดเจนและโปร่งใยิ่งขึ้น

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติกำหนดหลักสูตรอบรมบุคคลที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว โดยเพิ่มระยะเวลาการอบรมจาก 1 วัน เป็น 3 วัน เนื่องจากที่ประชุมเห็นว่าระยะเวลาการอบรมเพียง 1 วัน ไม่เพียงพอที่จะให้ความรู้แก่ผู้อบรมและไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมในระหว่างการอบรมได้เพิ่มหัวข้อวิชาการและขอบเขตเนื้อหาวิชาการที่เป็นประโยชน์ทุกเรื่องทันต่อกฎหมายที่แก้ไขปรับปรุงใหม่อยู่เสมอ และฝึกหัดการตรงต่อเวลาเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานในอนาคต และเปลี่ยนแปลงวิธีประเมินผลการอบรมของผู้สมัครใหม่และผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

4. การเสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.)

ปัจจุบันคณะกรรมการต้องเสนอรายชื่อทั้งผู้ที่สอบได้และผู้ที่สอบไม่ได้ต่อ ก.ต. ซึ่งเป็นการระงับคณะกรรมการ จึงมีประเด็นพิจารณาว่า หากมีการคัดเลือกและกลั่นกรองจากคณะกรรมการ 2 ชุด ซึ่งละเอียดรอบคอบแล้วจะเสนอรายชื่อเฉพาะผู้ที่สอบได้หรือต้องเสนอรายชื่อผู้ที่สอบไม่ได้ต่อ ก.ต. ด้วย

ที่ประชุมเห็นควรให้เสนอรายชื่อเฉพาะผู้ที่สอบได้ต่อ ก.ต. เนื่องจากมีระบบการกลั่นกรองหลายขั้นตอนแล้ว และมีบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม จึงเป็นระบบที่โปร่งใสและลดภาระให้แก่คณะกรรมการ

5. การดำรงตำแหน่ง จำนวนครั้ง ของการดำรงตำแหน่งและการโยกย้าย

1. ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวจะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลในศาลอื่นในขณะเดียวกันไม่ได้และไม่ควรให้ผู้พิพากษาศาลโยกย้ายศาลได้ เพราะอาจเกิดปัญหาระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งที่จะไม่เท่ากันในแต่ละศาลและคุณสมบัติที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ของผู้พิพากษาศาลแต่ละคน และเป็นการเพิ่มภาระในการบริหารจัดการของศาลและคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

2. ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าไม่ควรจำกัดจำนวนครั้งของการดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาศาล เนื่องจากการจำกัดจำนวนครั้งของการดำรงตำแหน่งอาจเป็นการตัดโอกาสผู้พิพากษาศาลที่ทำงานได้ดี โดยเฉพาะในต่างจังหวัดการจำกัดจำนวนครั้งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ได้คนที่มีความพร่องเข้ามาเนื่องจากคนมีคุณภาพดีไม่สามารถสมัครได้อีกแต่มีข้อสังเกตว่าควรให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเป็นผู้ประเมินผลงานของผู้พิพากษา

สมทบเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการคัดเลือกในคราวต่อไป

6. เรื่องค่าตอบแทน

มาตรา 30 วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ พ.ศ.2534 บัญญัติว่า “ผู้พิพากษาศาลจะได้รับค่าป่วยการ ค่ายานพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา” ซึ่งปัจจุบันมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวได้รับค่าป่วยการสำหรับวันที่ปฏิบัติการวันละ 500 บาท ซึ่งแตกต่างจากผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งได้รับค่าป่วยการครั้งละ 1,000 บาท จึงมีประเด็นพิจารณาเรื่องค่าตอบแทนในปัจจุบัน 500 บาท ควรปรับเป็น 1,000 บาท เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และให้เท่าเทียมกับศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรือไม่

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติให้คงค่าตอบแทนไว้ 500 บาท เนื่องจากปัจจุบันมีบุคลากรหลายประเภท เช่น ผู้พิพากษาศาลแรงงาน นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และทนายความที่ยังคงได้ค่าตอบแทนอัตรา 500 บาท เช่นเดียวกับผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว ถ้าปรับค่าตอบแทนของผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวอาจส่งผลกระทบต่อบุคลากรอื่นและงบประมาณของสำนักงานศาลยุติธรรมในภาพรวม และอาจเป็นปัญหาได้

แต่มีข้อสังเกตว่า ควรมีการพิจารณาอัตราค่าตอบแทนของผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว เปรียบเทียบกับศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งได้ค่าตอบแทน 1,000 บาท ต่อครั้ง

บุคคลที่จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาสมทบ ในความเห็นของข้าพเจ้า

การที่จะคัดเลือกบุคคลใดเป็นผู้พิพากษาสมทบคงต้องดูว่าผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวมีหน้าที่อย่างไร เดิมสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอยู่ในความรับผิดชอบของอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้พิพากษาสมทบมีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีและมีหน้าที่ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนด้วย แต่ปัจจุบันสถานพินิจแยกออกจากศาลเยาวชนและครอบครัวแล้ว ศาลเยาวชนและครอบครัวไม่ได้รับผิดชอบสถานพินิจ ดังนั้น ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวจึงมีหน้าที่พิจารณาพิพากษาอรรถคดีร่วมกับผู้พิพากษาประจำ การสงเคราะห์เด็กและเยาวชนมิใช่หน้าที่หลักอีกต่อไป แต่เป็นกุศลจิตของผู้พิพากษาสมทบแต่ละท่านในการให้การสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชน

เมื่อหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบคือการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ข้าพเจ้าเห็นว่าในคดีอาญา ผู้พิพากษาสมทบควรมีส่วนร่วมพิพากษาคดีให้เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนแต่ละคน ในคดีครอบครัวก็ควรมีส่วนร่วมในการประนีประนอมมากขึ้น

การทำคำพิพากษาในคดีอาญาให้เหมาะสมแก่เด็กแต่ละคนอาจจะต้องจัดให้มีการประชุม สหวิชาชีพเพื่อหาสาเหตุแห่งการกระทำความผิดตลอดจนวิธีการบำบัดแก้ไข เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวเสนอศาล ศาลย่อมทำคำพิพากษาให้เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดยิ่งขึ้น การจัดให้มีการประชุมสหวิชาชีพซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พนักงานคุมประพฤติและนักสังคมสงเคราะห์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมสูง ในขณะที่ศาลเยาวชนและครอบครัวไม่อาจจะเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ผู้พิพากษาสมทบน่าจะเข้ามามีส่วนร่วมในจุดนี้ด้วย โดยอาจจะจัดตั้งเป็นมูลนิธิสหวิชาชีพ

เพื่อหาทุนมาสนับสนุนและจัดการประชุม ทานักวิชาการมาร่วมประชุม

เมื่อทราบว่าผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวมีหน้าที่อย่างไรแล้วก็จะได้รับคำตอบว่าบุคคลที่จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาสมทบควรจะเป็นอย่างไร ในความเห็นของข้าพเจ้าควรแบ่งบุคคลออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1. กลุ่มผู้ที่มีเวลามานั่งพิจารณาคดีทุกวัน
2. กลุ่มผู้ที่มีกำลังทรัพย์
3. กลุ่มผู้ที่มีความสามารถในการจัด

กิจกรรม

กลุ่มบุคคลที่เข้ามาเป็นผู้พิพากษาสมทบทั้ง 3 กลุ่มควรจะได้สัดส่วนกันไม่ควรเน้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ถ้าเน้นกลุ่มผู้ที่มีเวลามานั่งพิจารณาคดีทุกวัน เราก็จะได้แต่ผู้เกษียณอายุราชการ ถ้าเน้นกลุ่มผู้ที่มีกำลังทรัพย์ เราก็จะไม่มีคนมานั่งพิจารณาคดีเพียงพอ แต่เป็นที่แน่นอนว่าผู้ที่มาเป็นผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวทุกคนควรเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นผู้มียศยศและความประพฤติเหมาะสมที่จะปกครองและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว มีเจตนาอุทิศตนเพื่อความสงบสุขในสังคม และมีเวลาพอที่จะมาร่วมพิจารณาพิพากษาคดี

หลังจากเสนอผลการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาระบบการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมมีมติเห็นชอบในหลักการให้มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวและคณะทำงานดำเนินการสอบคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการและคณะทำงาน จึงมีการแก้ไขปรับปรุงและมีมติเห็นชอบองค์ประกอบของคณะกรรมการและคณะทำงานดังนี้

คณะกรรมการเพื่อดำเนินการสอบคัดเลือกฯ (ในภูมิภาค) ประกอบด้วย

1. รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ประธานคณะกรรมการ
ที่อธิบดีฯ มอบหมาย
2. อธิบดีผู้พิพากษาศาลที่จัดสอบ คณะทำงาน
3. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว คณะทำงาน
จังหวัดที่จัดสอบ
4. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงที่จัดสอบ คณะทำงาน
5. ผู้พิพากษาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล คณะทำงาน
เยาวชนและครอบครัวจังหวัดคนสุดท้ายก่อนหน้าที่จะ
มีการจัดสอบในจังหวัดนั้น
6. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดที่จัดสอบ คณะทำงาน
7. ผู้พิพากษาผู้มีอาวุโสสูงสุดในศาลเยาวชนและครอบครัว คณะทำงาน
จังหวัดที่จัดสอบ
8. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตุลาการเฉลิมพระเกียรติ คณะทำงาน
หรือผู้แทน
9. เลขานุการศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง คณะทำงานและเลขานุการ
10. ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าสำนักงานประจำศาลเยาวชน คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
และครอบครัวจังหวัดที่จัดสอบ



**มาตรการใหม่ เกี่ยวกับการถามปากคำ การสอบสวน และการสืบพยาน
เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542**

เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่มีร่างกายและจิตใจอ่อนแอกว่าผู้ใหญ่ กฎหมาย¹ จึงบัญญัติให้ศาลใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน (Measures for Children and young persons) หรือลดมาตราส่วนโทษแก่ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชนและหากเด็กผู้กระทำความผิดอายุยังไม่เกิน 7 ปี เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ ดังที่มาตรา 73 แห่งประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติว่า “เด็กอายุยังไม่เกินเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นไม่ต้องรับโทษเป็นต้น แต่การดำเนินคดีเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนที่เป็นผู้กระทำความผิด ผู้เสียหาย หรือพยานนั้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542² หาได้บัญญัติให้ปฏิบัติแตกต่างจากคดีที่ผู้ใหญ่กระทำความผิดไม่ การถามปากคำเด็ก การสืบพยานซึ่งเป็นเด็ก รวมถึงการจัดให้เด็กชี้ตัวผู้ต้องหาไม่ว่าในฐานะเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นพยานก็ตาม หากใช้วิธีปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ อาจจะทำให้เด็ก ไม่เข้าใจคำถาม ตกใจกลัว ไม่กล้าให้ปากคำ ไม่กล้าให้การหรือไม่กล้าชี้ตัวผู้ต้องหา หรือถูกหลอกลวงให้เข้าใจผิดในข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงได้เพราะความเขายว้ยอ่อนต่อโลก นอกจากนั้นบางครั้งคำถามของพนักงาน

สอบสวนหรือทนายความที่ไม่เหมาะกับวัยของผู้ถูกถาม อาจเป็นการตอกย้ำจิตใจของเด็ก ซึ่งบอบช้ำอยู่แล้ว ต้องบอบช้ำซ้ำเติมมากเข้าไปอีก ดังคำกล่าวที่ว่า “การสอบปากคำหรือสืบพยานหญิงหรือเด็กหญิงซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดี ถูกข่มขืนกระทำชำเราที่ไม่เหมาะสม เท่ากับเป็นการข่มขืนกระทำชำเราซ้ำสอง” เป็นต้น

ด้วยเหตุดังกล่าวมาแล้ว ปัจจุบันจึงได้มีการบัญญัติวิธีดำเนินคดีเด็กที่อายุยังไม่เกิน 18 ปี เป็นมาตรการขึ้นใหม่ โดยตราเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีเนื้อหาสาระที่สำคัญที่นักกฎหมายต้องทราบและปฏิบัติตามหลายประการดังนี้

1. การถามปากคำเด็ก ในฐานะเป็นผู้ต้องหาผู้เสียหายหรือพยานคดีใดที่ต้องใช้มาตรการใหม่

เรื่องนี้มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา 13 ทวิ และมาตรา 133 ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา 133 ทวิ ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือในคดีที่มีอัตรา

¹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 73 ถึง มาตรา 76

² ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 81 ก. หน้า 31-32 เมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2542 มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จึงมีผลใช้บังคับในวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป

โทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึงสามปี และผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กร้องขอ หรือในคดีทำร้ายร่างกายเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี การถามปากคำเด็กไว้ในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยาน ให้แยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำนั้นด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการทราบ

นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรือพนักงานอัยการที่เข้าร่วมในการถามปากคำอาจถูกผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กตั้งรังเกียจได้ หากมีกรณีดังกล่าวให้เปลี่ยนตัวผู้นั้น

ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 139 การถามปากคำเด็กตามวรรคหนึ่งให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการถามปากคำดังกล่าว ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็ก โดยมีบุคคลหนึ่งตามวรรคหนึ่งอยู่ร่วมด้วยก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักคนอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน และมีได้ถือว่าการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยาน ซึ่งเป็นเด็กในกรณีดังกล่าวที่ได้กระทำไปแล้วไม่ขัดด้วยกฎหมาย

มาตรา 133 ตริ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีความจำเป็นต้องจัดให้เด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีในฐานะผู้เสียหายหรือพยานชี้ตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหาในสถานที่ที่เหมาะสม และสามารถจะป้องกันมิให้ผู้ต้องหาเห็นตัวผู้เสียหายหรือพยาน การชี้ตัวผู้ต้องหาดังกล่าวให้นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็ก

ร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วย และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

จากบทบัญญัติของมาตรา 133 ทวิ และมาตรา 133 ตริ ดังกล่าว สรุปได้ว่าประเภทของคดีที่พนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการตามมาตรการที่บัญญัติขึ้นใหม่มี 4 ประเภทคือ

1) คดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไปทุกคดี กรณีที่ผู้เสียหายหรือพยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

2) คดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึง 3 ปี เฉพาะคดีที่ผู้เสียหายหรือพยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ร้องขอให้ใช้มาตราใหม่นี้

3) คดีทำร้ายร่างกายเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

4) คดีที่ต้องมีการสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

หมายเหตุ คำว่า "เด็ก" นี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ มิได้ให้คำนิยามไว้แต่เมื่อพิจารณาถ้อยคำในมาตรา 133 ทวิ และมาตรา 133 ตริ แล้วเห็นว่า หมายถึงบุคคลที่อายุไม่เกิน 18 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับคำว่าเด็กและเยาวชน ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ.2534

มาตรา 4 ซึ่งได้ให้นิยามคำว่า "เด็ก" หมายความว่าบุคคลอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ "เยาวชน" หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

ดังนั้นคำว่า เด็ก ตามมาตรา 133 ทวิ และมาตรา 133 ตริ จึงหมายถึงเด็กและเยาวชนโดยอนุโลม

2. มาตรการใหม่ ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องใช้ในการ ถามปากคำ เด็กที่เป็นผู้เสียหายผู้กล่าวหาหรือพยานมีขั้นตอนดังนี้

1) การถามปากคำเด็กในฐานะเด็กเป็นผู้เสียหาย ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานให้แยกกระทำเป็นส่วน ในสถานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก³

2) ต้องจัดให้มีบุคคล 3 ประเภทดังต่อไปนี้เข้าร่วมในการถามปากคำร่วมกับพนักงานสอบสวน คือ

- (1) นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
- (2) บุคคลที่เด็กร้องขอให้เข้าร่วมด้วย
- (3) พนักงานอัยการ⁴

พนักงานสอบสวนมีหน้าที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการทราบถึงวันเวลาและสถานที่ ที่จะถามปากคำเด็ก⁵

เด็กซึ่งเป็นผู้จะให้ปากคำนั้น อาจตั้งข้อรังเกียจ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรือพนักงานอัยการที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้เข้าร่วมในการสอบปากคำเด็กตามมาตรา 133 ทวิ นี้คนใดคนหนึ่งหรือทั้งหมดทุกคนก็ได้หากมีการตั้งข้อรังเกียจบุคคลใด พนักงานสอบสวนต้องเปลี่ยนตัวผู้ให้⁶

บุคคลที่เด็กร้องขอให้เข้าร่วมในการถามปากคำนั้นจะเป็นบิดามารดาผู้ปกครองหรือใครที่เด็กไว้ใจก็ได้ทั้งนี้เพื่อความอุ่นใจของเด็ก

ปกติในการถามปากคำเด็กนั้นจะต้องมีบุคคลฝ่ายต่างๆ ดังกล่าว ร่วมในการถามปากคำเด็กทุกฝ่าย แต่ในกรณีจำเป็นอย่างยั้งซึ่งมีเหตุอันควร ไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอหรือพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถาม

ปากคำพร้อมกันได้ เช่นมีบุคคลบางฝ่ายติดธุระจำเป็นไม่อาจมาร่วมด้วยตามวันเวลาที่นัดไว้ ก็ให้พนักงานสอบสวนทำการถามปากคำเด็ก โดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เหลือร่วมด้วยก็ได้ ในกรณีนี้พนักงานสอบสวนต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนบุคคลอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน และไม่ถือว่าการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กในกรณีนี้เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย⁷

3) ในการถามปากคำเด็กดังกล่าวมานี้ พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียง การถามปากคำ (ด้วยเครื่องวิดีโอ) ไว้โดยตลอดและต้องสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นพยานต่อไป⁸

นอกจากนั้นพนักงานสอบสวนก็ต้องบันทึกการถามปากคำดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และรวมเข้าสำนวนการสอบสวนด้วย⁹

3. การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งอายุไม่เกิน 18 ปี

การสอบสวนผู้ต้องหาซึ่งอายุไม่เกิน 18 ปี กฎหมายได้ให้อนุโลมใช้มาตรการอย่างเดียวกับ การถามปากคำเด็กตามมาตรา 133 ทวิดังกล่าวมาแล้ว¹⁰

จากบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ และ มาตรา 134 ตริ ดังกล่าว ห้องถามปากคำเด็ก ห้องสอบสวนเด็ก ไม่ว่าจะสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหา หรือในฐานะเป็นพยาน ต้องมีแผนผังการจัดรูปแบบ ดังนี้

³ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคหนึ่ง

⁴ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคหนึ่ง

⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคสอง

⁶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคสาม

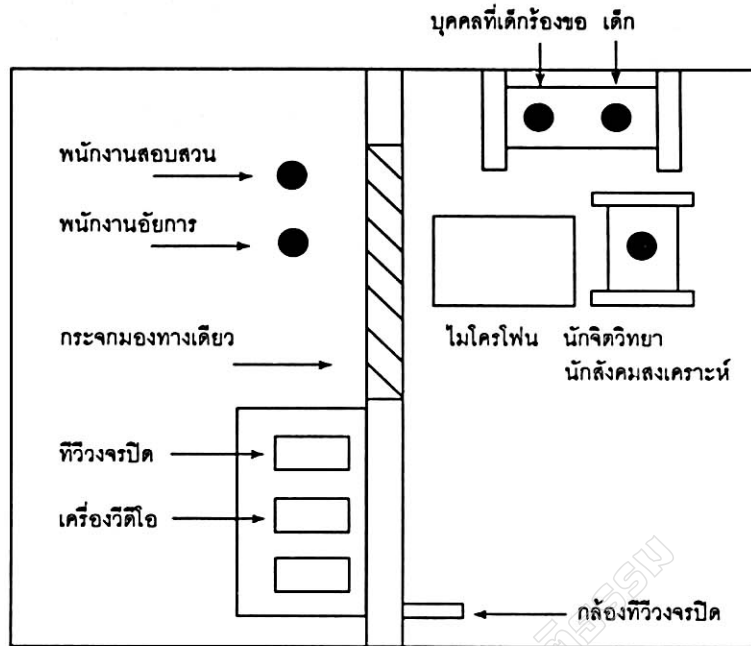
⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคท้าย

⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคสี่

⁹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคสี่

¹⁰ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิวรรคสี่ และมาตรา 139

ห้องสอบสวน



ขั้นตอนการถามปากคำและสอบสวนมีดังนี้

1) พนักงานสอบสวนจะถามปากคำหรือสอบสวนเด็กโดยพูดผ่านทางเครื่องมือสื่อสารสองทางจากอีกห้องหนึ่งไปยังนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

2) นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์จะเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นภาษาที่เด็กเข้าใจได้ง่าย ให้เด็กฟัง เด็กตอบผ่านทางไมโครโฟนกลับไปยังพนักงานสอบสวน

3) กล้องทีวีวงจรปิดและเครื่องวิดีโอจะบันทึกภาพและเสียงของทุกฝ่ายไว้อย่างต่อเนื่อง

4) พนักงานอัยการและพนักงานสอบสวนเป็นผู้ร่วมกันกำหนดประเด็นคำถามที่พนักงานสอบสวนจะใช้ถามปากคำเด็ก หรือสอบสวนเด็ก

ข้อควรจำ

1) การถามปากคำเด็ก ซึ่งพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133

ทวิ เมื่อคดีนั้นมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป และผู้เสียหายหรือพยานเป็นเด็ก

2) ถ้าคดีนั้นมีโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึง 3 ปี เด็กต้องเป็นฝ่ายขอร้องให้ใช้บทบัญญัติตามมาตรา 133 ทวิ พนักงานสอบสวนจึงจะดำเนินการให้

3) ถ้าคดีนั้นเป็นคดีที่เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ถูกทำร้ายร่างกายพนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการตามมาตรา 133 ทวิ

4) สำหรับคดีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี พนักงานสอบสวนจะต้องนำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ มาใช้สอบสวนเด็กนั้นโดยอนุโลม

4. การร้องทุกข์ของผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

ปกติการร้องทุกข์ของผู้เสียหายต่อพนักงานสอบสวนนั้น จะทำเป็นหนังสือหรือด้วยปากก็ได้¹¹ หากผู้เสียหายร้องทุกข์ด้วยปาก พนักงานสอบสวนจะต้องจดบันทึกคำร้องทุกข์ไว้

¹¹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 123

ในกรณีที่ผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ร้องทุกข์ด้วยปาก และพนักงานสอบสวนจะต้องบันทึกคำร้องทุกข์นั้น พนักงานสอบสวนจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 133 ทวิ โดยอนุโลม¹²

5. การจัดหาทนายความให้แก่ผู้ต้องหา ซึ่งมีอายุไม่เกิน 18 ปี

ในคดีที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกิน 18 ปี ในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา ก่อนเริ่มตามคำให้การ ให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีความรู้หรือไม่ ถ้าไม่มีให้รัฐจัดหาทนายความให้

การจัดหาทนายความดังกล่าวนี้ ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ทนายความที่รัฐจัดหาให้ได้รับเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง¹³

ข้อควรจำ การถามผู้ต้องหาเรื่องทนายความตามมาตรา 134 ทวิ เพื่อจัดหาทนายความให้ อายุของเด็กให้นับในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา มิใช่ นับอายุของผู้ต้องหาในวันที่ ผู้ต้องหากระทำความผิด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตัวอย่าง นาย ก. กระทำความผิดเมื่ออายุ 17 ปี 11 เดือน 29 วัน นา ก. อยู่ในอำนาจพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว กรณีนี้ ถ้าพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่ นาย ก. เมื่อ นาย ก.

อายุ 18 ปี 1 วัน พนักงานสอบสวนไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 133 ทวิ เพราะ นาย ก. อายุเกิน 18 ปี แล้ว

6. การจัดให้เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในฐานะผู้เสียหายหรือพยานชี้ตัวผู้ต้องหา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีความจำเป็นต้องจัดให้เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือเป็นพยานชี้ตัวผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหาในสถานที่เหมาะสม และสามารถป้องกันมิให้ผู้ต้องหาเห็นตัวผู้เสียหายหรือพยานนั้น การชี้ตัวผู้ต้องหาในกรณีดังกล่าว ต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วย และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม¹⁴

การจัดให้เด็กชี้ตัวผู้ต้องหาตามมาตรา 133 ตรินั้น หากผู้ชี้ตัวเป็นผู้เสียหายหรือพยานที่อายุไม่เกิน 18 ปีแล้ว จะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรานี้ทุกคดี ไม่ว่าคดีนั้นจะมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่ถึง 3 ปี และเด็กนั้นจะได้ร้องขอให้ใช้มาตรการนี้หรือไม่ก็ตาม

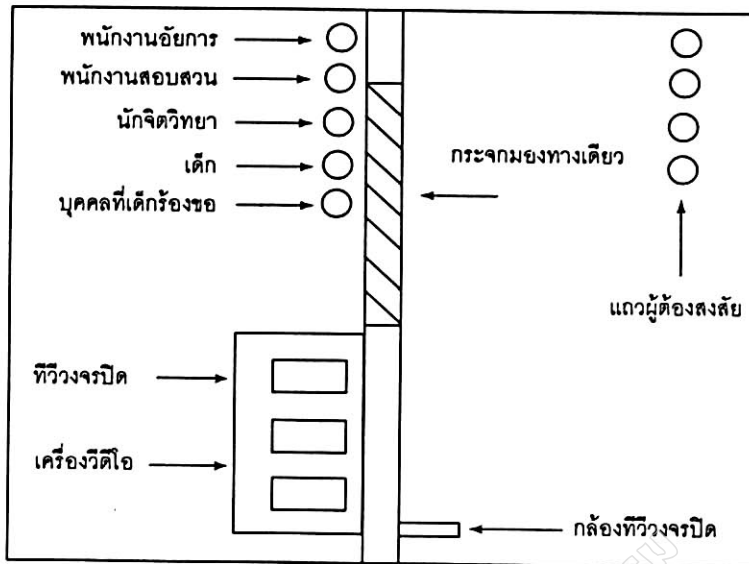
ที่กฎหมายบัญญัติให้นำมาตรา 133 ทวิ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น หมายความว่า ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งมีเหตุอันสมควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการมาเข้าร่วมในการชี้ตัวผู้ต้องหาพร้อมกันได้ พนักงานสอบสวนก็อาจจัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหาไปโดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งดังกล่าวอยู่ร่วมด้วยได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักคนอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน และถือว่า การชี้ตัวผู้หาดังกล่าวได้กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

¹² ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 124 วรรคสี่ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 มาตรา 4

¹³ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 ทวิ

¹⁴ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ตร

ห้องซีตั่ว



ขั้นตอนการจัดให้เด็กซีตั่วผู้ต้องหาคนนี้

1) พนักงานสอบสวนจะต้องจัดให้เด็กอยู่ในห้องที่เหมาะสม และผู้ต้องหาไม่สามารถเห็นตัวเด็ก เช่น ห้องกระจกที่เด็กสามารถเห็นผู้ต้องหาได้ฝ่ายเดียว

2) พนักงานอัยการ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานสอบสวน ร่วมกันในการจัดให้เด็กซีตั่วผู้ต้องหา

3) นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ทำหน้าที่เป็นล่ามให้เด็กในการแจ้งว่าเด็กซีตั่วผู้ต้องหาเป็นผู้ต้องหา

ข้อควรทราบ

บางประเทศจัดให้เด็กซีตั่วถ่ายภาพแทนการซีตั่ว

7. การสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 172 ตรี บัญญัติว่า ในการสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ถ้าศาลเห็นสมควรและจัดให้พยานนั้นอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กแล้ว ศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(1) ศาลเป็นผู้ถามพยานเองโดยแจ้งให้พยานนั้นทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งต้องการสืบ แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นๆ หรือศาลจะถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

(2) ให้คู่ความถาม ถามค้าน หรือถามตงผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

ในการเบิกความของพยานดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงไปยังห้องพิจารณาด้วย และเป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องแจ้งให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ทราบ

ก่อนการสืบพยานตามวรรคหนึ่ง ศาลจะจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียง คำให้การของพยานที่ได้บันทึกไว้ในชั้นสอบสวนตามมาตรา 133 ทวิ หรือชั้นไต่สวนมูลฟ้องตามมาตรา 171 วรรคสองต่อหน้าคู่ความก็ได้ และหากศาลเห็นสมควรจะให้ถือสื่อภาพและเสียงคำให้การของพยานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาลก็ได้

ในกรณีที่ไม่ได้ตัวพยานมาเบิกความตามวรรคหนึ่งเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างยั้ง ให้ศาลรับฟังสื่อภาพและเสียงคำให้การของพยานนั้นในชั้นสอบสวน

ตามมาตรา 133 ทวิ หรือในชั้นไต่สวนมูลฟ้องตามมาตรา 171 วรรคสอง เสมือนหนึ่งเป็นคำเบิกความของ พยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาลและให้ศาลรับฟัง ประกอบพยานอื่นในการพิจารณาพิพากษาคดีได้¹⁵

ถ้อยคำในตัวบทที่บัญญัติว่า “ถ้าศาล เห็นสมควรและจัดให้พยานนั้นอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กแล้วศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้.....” หมายความว่าอย่างไร เรื่องนี้ นักกฎหมายมีความเห็นเป็น 2 ทางคือ

1) ความเห็นที่ 1 เห็นว่าถ้าศาลไม่เห็น สมควรและไม่ได้จัดให้พยานซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี นั้น อยู่ในสภาพที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กแล้ว ศาลก็ไม่ต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติ ไว้ใน มาตรา 172 ตรินี้

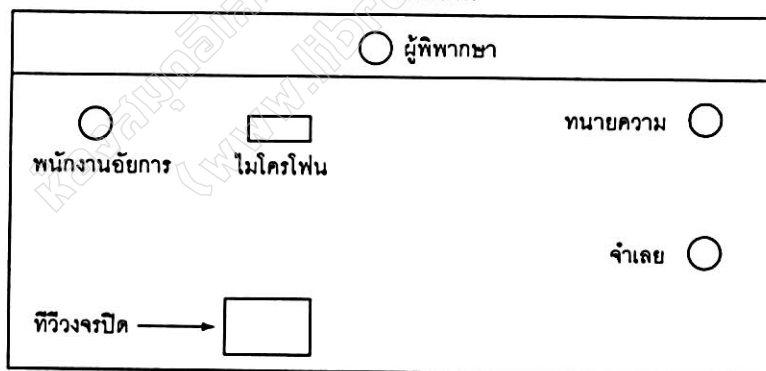
2) ความเห็นที่สอง เห็นว่าในการสืบ พยานถ้าเป็นคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ศาล จะต้องจัดให้พยานนั้นอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กทุกคดี แต่ศาลอาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

(1) ศาลเป็นผู้ถามพยานเอง โดย แจ้งให้พยานนั้นทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งต้องสืบ แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นๆ หรือศาลจะถาม ผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้

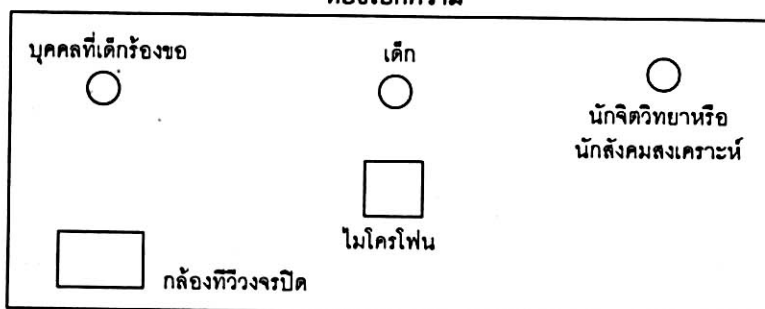
(2) ศาลไม่เป็นผู้ถามพยานเองแต่ ให้คู่ความ ถาม ถามค้าน หรือถามตงผ่านนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

อย่างไรก็ดีในการสืบพยานเด็กที่อายุไม่ เกิน 18 ปี ศาลจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 172 ตรี วรรคสอง คือศาลต้องจัดให้มีห้อง 2 ห้อง คือ ห้องพิจารณาคดีของศาลและห้องเบิกความของ เด็ก ซึ่งเป็นที่เด็กเบิกความโดยมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ และบุคคลที่เด็กร้องขออยู่ด้วย ทั้ง 2 ห้องนี้จะต้องมีอุปกรณ์ถ่ายทอดภาพและ เสียงไปมาระหว่างห้องทั้งสองนี้ได้ ทำให้คู่ความ ทุกฝ่ายสามารถเห็นกันได้ เพื่อไม่ให้ขัดต่อข้อกฎหมาย ที่ว่าการพิจารณาคดีอาญานั้นจะต้องกระทำต่อหน้า จำเลย

แผนผังรูปแบบการจัดห้องพิจารณาคดี และห้องสำหรับเด็กเบิกความ
ห้องพิจารณาคดี



ห้องเบิกความ



¹⁵ มาตรา 172 ตรี เพิ่มเติม โดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542

8. ขั้นตอนก่อนสืบพยานในคดีที่พยานเป็นเด็กที่อายุไม่เกิน 18 ปี

ก่อนสืบพยานเด็กดังกล่าว ศาลจะจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงคำให้การพยานที่บันทึกไว้ในชั้นสอบสวนตามมาตรา 133 ทวิ หรือชั้นไต่สวนมูลฟ้องตามมาตรา 171 วรรคสอง ต่อหน้าคู่ความก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าสมควร จะให้ถือว่าสื่อภาพและเสียงคำให้การของพยานดังกล่าวที่ได้บันทึกไว้เป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาลก็ได้ในกรณีที่ไม่ได้ตัวพยานมาเบิกความในชั้นพิจารณา¹⁶

9. รูปแบบการถามพยานที่อายุไม่เกิน 18 ปี

รูปแบบการถามพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี มี 2 อย่าง คือ

1) ศาลเป็นผู้ถามพยานเอง กรณีนี้ศาลอาจถามพยานเองโดยตรงโดยแจ้งให้พยานนั้นทราบถึงประเด็นและข้อเท็จจริง ซึ่งต้องการจะสืบและให้พยานเบิกความในข้อนั้นๆ กรณีหากศาลไม่ประสงค์จะถามพยานเองโดยตรงศาลจะถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ก็ได้¹⁷

2) คู่ความเป็นผู้ถามพยาน กรณีนี้คู่ความหรือทนายความของคู่ความจะถามพยานเองโดยตรงไม่ได้ คู่ความหรือทนายความจะต้องถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ไม่ว่าจะเป็นการถาม ถามค้านหรือถามตงก็ตาม วิธีการก็คือ คู่ความหรือทนายความถามพยานจากห้องพิจารณาคดี มีการถ่ายทอดภาพและเสียงไปยังห้องเบิกความที่พยานซึ่งเป็นเด็กอยู่ นักจิตวิทยาหรือนักสังคม

สงเคราะห์จะปรับเปลี่ยนภาษาที่ใช้ในการถามนั้นให้เหมาะสมกับเด็ก แล้วถามเด็กนั้น เมื่อพยานซึ่งเป็นเด็กเบิกความอย่างไรแล้ว จะมีการถ่ายทอดภาพและเสียงกลับไปยังห้องพิจารณาคดี ศาลจะบันทึกคำเบิกความของพยานเด็กนั้นไว้¹⁸

10. กรณีที่ไม่ได้ตัวพยานซึ่งเป็นเด็กมาเบิกความเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง

ในคดีที่ไม่ได้ตัวพยานซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีมาเบิกความในชั้นพิจารณาเพราะมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ให้ศาลรับฟังสื่อภาพและเสียงคำให้การของพยานเด็กที่ได้กระทำไว้ในชั้นสอบสวนหรือชั้นไต่สวนมูลฟ้องเสมือนหนึ่งเป็นคำเบิกความของพยานซึ่งเป็นเด็กนั้นในชั้นพิจารณาของศาลนั้น ศาลสามารถรับฟังพยานหลักฐานจากสื่อภาพและเสียงดังกล่าวประกอบกับพยานอื่น เช่น บันทึกการสอบสวนหรือบันทึกการไต่สวนมูลฟ้องทั้งนี้เพราะการบันทึกภาพและเสียงคำให้การของพยานซึ่งเป็นเด็กนั้น มีบุคคลหลายฝ่ายร่วมอยู่ด้วย พอที่จะถือเป็นหลักประกันได้ว่าคำเบิกความของพยานซึ่งเป็นเด็กนั้นบริสุทธิ์ยุติธรรมเสมือนหนึ่งเป็นคำเบิกความของพยานนั้นในชั้นพิจารณาของศาล¹⁹

11. การสืบพยานนอกศาลในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

มาตรา 172 อัตรา บัญญัติให้นำมาตรา 172 ตริ เมื่อสืบพยานเด็กในศาล มาใช้บังคับโดยอนุโลม²⁰

12. การไต่สวนมูลฟ้องในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

¹⁶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 172 ตริวรรคสาม

¹⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 172 ตริ (1)

¹⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 172 ตริ วรรคหนึ่ง (1) และวรรคสอง

¹⁹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 172 ตริ วรรคท้าย

²⁰ มาตรา 172 จัตวา บัญญัติเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 มาตรา 9

คดีที่พยานในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง เป็นเด็ก อายุไม่เกิน 18 ปี ทั้งเป็นคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์และ ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ประมวลกฎหมาย อาญามาตรา 171 วรรคสองที่บัญญัติ ขึ้นใหม่²¹ บัญญัติให้ศาลนำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ และ มาตรา 172 ตรี เรื่องการถามปากคำ และการสืบ พยานเด็กที่อายุไม่เกิน 18 ปี มาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังนั้นศาลจึงต้องปฏิบัติตามมาตรา 133 ทวิ และ มาตรา 172 ตรี ดังที่อธิบายมาแล้วในหัวข้อที่ 1 และ หัวข้อที่ 7 ถึง 10

13. การไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพในคดีที่ พยานเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

การชั้นสูตรพลิกศพนั้นปัจจุบันพนักงาน สอบสวน และแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ต้องปฏิบัติตาม มาตรา 150 ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไข ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2542

การไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพเป็นหน้าที่ ของศาล หากพยานที่ศาลจะต้องไต่สวนนั้นเป็นเด็ก ที่อายุไม่เกิน 18 ปี ศาลจะต้องนำบทบัญญัติในมาตรา 172 ตรี เรื่องการสืบพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี มาใช้ในการไต่สวนโดยอนุโลมตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 155 วรรคสอง²²

14. การสืบพยานล่วงหน้าในกรณีที่ พยานที่สืบเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

กรณีที่ศาลจะต้องสืบพยานล่วงหน้า ตามมาตรา 237 ทวิ ถ้าพยานที่ศาลจะต้องสืบล่วงหน้า นั้นเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ศาลจะต้องปฏิบัติ ตามมาตรา 172 ตรีโดยอนุโลม ตามมาตรา 237 วรรค ท้ายที่เพิ่มเติมข้อความว่า “ให้นำบทบัญญัติในมาตรา

172 ตรีมาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสืบพยานที่เป็น เด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี”²³

15. ข้อควรจำ เรื่องอายุของเด็กซึ่งเป็น ผู้ต้องหา

1) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาล เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชน และครอบครัว พ.ศ.2534 มาตรา 4 ได้ให้คำนิยาม ของคำว่า “เด็ก” และ “เยาวชน” ไว้ดังนี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุเกิน เจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุ เกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์

มาตรา 5 บัญญัติว่า “คดีอาญาที่มีข้อหา ว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด ให้ถืออายุเด็ก หรือเยาวชนนั้นในวันที่การกระทำความผิดเกิดขึ้น

มาตรา 11 บัญญัติว่า “ศาลเยาวชน และครอบครัวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง ในคดีดังต่อไปนี้

(1) คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือ เยาวชนกระทำความผิด

(2)

2) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญามาตรา 134 ทวิ และมาตรา 134 ตรี ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม เต็มประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 บัญญัติว่า ในคดีที่ผู้ต้องหาอายุไม่ เกินสิบแปดปี ในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา.... และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิมาใช้บังคับ โดยอนุโลม.....

²¹ มาตรา 172 วรรคสอง บัญญัติเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 มาตรา 8

²² มาตรา 155 วรรคสอง บัญญัติเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 มาตรา 7

²³ มาตรา 237 ทวิ เดิมถูกยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นใหม่โดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 มาตรา 10

ตัวอย่าง 1

นาย ก. กระทำความผิดเมื่ออายุ 17 ปี 6 เดือน แต่ถูกจับ เมื่ออายุ 18 ปีพอดี กรณีนี้ถ้าพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นาย ก. หลังจากจับนาย ก. ได้แล้ว 2 วัน ในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นาย ก. นั้น นาย ก. อายุเกิน 18 ปี แล้วพนักงานสอบสวนไม่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ ตามที่มาตรา 134 ตริ บัญญัติไว้เพราะในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นาย ก. นั้น นาย ก. อายุเกิน 18 ปีแล้ว

กรณีตามตัวอย่างนี้ ถ้านาย ก. ถูกจับในวันที่อายุครบ 18 ปี พอดีและพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นาย ก. ในวันนั้นเอง กรณีนี้พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติตามมาตรา 133 ทวิ เพราะในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นาย ก. นั้น นาย ก. อายุยังไม่เกิน 18 ปี

ทั้ง 2 กรณี ศาลเยาวชนและครอบครัว

มีอำนาจพิจารณาคดีที่นาย ก. กระทำความผิด เพราะในวันที่ นาย ก. กระทำความผิด นาย ก. อายุยังไม่ถึง 18 ปี (17 ปี 6 เดือน)

ตัวอย่าง 2

นาย ก. กระทำความผิดเมื่ออายุ 18 ปี พอดี และถูกจับในวันนั้นเอง พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นาย ก. ในวันเดียวกัน กรณีนี้พนักงานสอบสวนต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ และมาตรา 134 ทวิ ตามที่มาตรา 134 ตริบัญญัติไว้ แต่พนักงานอัยการจะนำคดีนี้ไปฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวไม่ได้ เพราะขณะกระทำความผิดนั้น นาย ก. อายุถึง 18 ปีแล้ว ต้องนำคดีไปฟ้องต่อศาลธรรมดา

บรรณานุกรม

ทองศักดิ์ ดุลยกาญจน์. คดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2543

ณรงค์ ใจหาญ. “การถามปากคำเด็กในคดีอาญา : หลักกฎหมายและทางปฏิบัติ”

วารสารนิติศาสตร์ 30 (กันยายน 2543) : 357-379.

ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง. คู่มือแนวทางปฏิบัติการสืบพยานเด็ก.

กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร, 2544.

จาก ข่าวเนติบัณฑิตยสภา ฉบับที่ 148 ปีที่ 13

เรียบเรียงโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญเพราะ แสงเทียน

นำเสนอบทความโดย นายวิชัย ทิตตภักดี

หย่า-ปัญหาของสิทธิ

ศรีจินดา ไชยสุต

กรรมการอำนวยการและประธานประสาน

แผนงานพัฒนาสังคม สภาสตรีแห่งชาติฯ

อย่างที่เขารู้ว่าแหละว่า คนในอยากออก คนนอกอยากเข้า เรื่องของการแต่งงานและความรัก จึงมักจะต้องเข้าออกกันอยู่เสมอ เมื่ออยู่กันไปแล้ว เกิดปัญหาไม่ลงรอยกัน การแยกจากกันก็ย่อมตามมานั่นคือ สัจธรรมหรือจะเรียกว่าธรรมชาติที่เกิดขึ้นในชีวิตคนไทยปัจจุบันก็ว่าได้ จนทำให้สถิติการหย่าร้างพุ่งสูงขึ้นทุกปี

เมื่อเกิดมีปัญหากันในเรื่องของการรัก การหย่าร้างมักจะกลายเป็นทางออกหรือการแก้ปัญหา จนลืมนึกคิดกันไปว่า สำหรับบางบ้านบางครอบครัว นั้น การหย่าร้างเป็นการเกิดปัญหาใหม่ขึ้นมาด้วยซ้ำไป

เรื่องหย่าเป็นเรื่องไม่เป็นมงคลของผู้คน แต่สำหรับคนที่อยากหย่าแล้วถือว่าเป็นการแก้ปัญหาชีวิตเลยทีเดียว หย่าร้างจึงอาจเป็นเรื่องดีสำหรับบางคน เพราะการที่คนไม่ถูกกันมาอยู่ร่วมกัน ย่อมเสียสุขภาพอย่างมาก และเป็นการบ่อนทำลายความเจริญของกันและกัน แต่การหย่าเป็นเรื่องของคนสองคน ถ้าเพียงคนเดียวอยากหย่าในขณะที่อีกคนรู้สึกขัดใจไม่อยากหย่า ชีวิตก็เริ่มยากขึ้น เพราะความเป็นจริงมันไม่ง่ายเหมือนกับการซื้อตัวตุ๊กตาสักเรื่องหนึ่งแล้วเกิดผิดหวังไม่อยากจะดูเรื่องนี้แล้ว จะเดินออกจากโรงหนังไปเสียเลยก็ได้

เป็นที่ทราบกันแล้วว่า การเลิกกันตามกฎหมายจะต้องมีการจดทะเบียนหย่ากันให้เรียบร้อย มิใช่เพียงสะบัดหน้าจากกันไปเหมือนสมัยที่กฎหมายลักษณะผัวเมียใช้บังคับกันอยู่ ดังนั้น เมื่อไม่มีการจดทะเบียนหย่ากัน ต่อให้ไปแต่งงานจัดพิธีกันใหญ่โต

แค่ไหน คู่สมรสใหม่จะกลายเป็นคู่หรือเมียน้อยไป ไม่ได้รับการรับรองจากกฎหมายได้

สิ่งนี้แหละเป็นเรื่องคาใจของคนที่ยากจะหย่ากับคู่สมรสนักแฉ เพราะเมื่อต้องการหย่าเพียงฝ่ายเดียวแล้วไม่เป็นผลสำเร็จ จะต้องดำเนินการทางศาลเพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาให้หย่า ซึ่งเรียกแบบง่ายๆ ว่าฟ้องหย่า

แม้จะเรียกได้ง่ายแต่การฟ้องหย่ามิใช่เรื่องง่ายอย่างการฟ้องพ่อฟ้องแม่เวลาใครมารังแกจะได้เอ่ยปากฟ้องได้ตามอำเภอใจ จะต้องมีความผิดที่กฎหมายบัญญัติเอาไว้ให้ด้วย

เหตุหย่า

เหตุฟ้องหย่าตามกฎหมายนั้นมีระบุเอาไว้มากมาย หลักก็คือจะต้องได้เรื่องราวฝ่ายที่เราอยากฟ้องหย่านั้นกระทำความผิดต่อเราซึ่งจะต้องถึงขนาดที่กฎหมายเห็นว่าสมควรเลิกกันได้แล้ว เหตุผลยอดนิยมนักจะหนีไม่พ้นเรื่องนอกใจ แต่ต้องหนักหนาขนาดไหนก็ยังเป็นหนามยอกใจบรรดาคนที่ต้องการหย่าไม่น้อย มาตรา 1516 (1) บัญญัติว่า “สามีอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องหญิงอื่นจนภริยาหรือภริยามีชู้” ถ้าหญิงอื่นอุปการะเลี้ยงดูสามีเราหรือสามีเราไม่ยกย่องออกหน้าออกตาก็ก็นับไม่มีเหตุพอจะมาฟ้องได้ต่อให้หนักใจก็ตาม

เรื่องของภริยามีชู้ก็เหมือนกัน สมัยนี้หญิงขายทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่เราจึงเห็นชายหญิงไปไหนต่อไหนด้วยกันแบบสองต่อสองมากมาย การคบชู้ก็ไม่ใช่นักที่จะพิสูจน์ได้

นอกจากเหตุหย่าประการแรกแล้ว ยังมีเหตุหย่าที่สามารถยกมาอ้างเพื่อใช้สิทธิฟ้องได้อีกหลายอนุมาตรา แต่ที่มีความหมายกว้างก็คืออนุมาตรา 2 ที่ว่า “สามีหรือภริยาประพฤติชั่ว” คำว่า “ชั่ว” นี้ ออกจะฟังดูรุนแรง และทำให้ฝ่ายจำเลยแก้ตัวได้ว่าที่กล่าวอ้างมาในคำฟ้องนั้นยังชั่วไม่พอจะขอหย่า แม้ว่ากฎหมายจะให้รายละเอียดของความประพฤติชั่ว เอาไว้ถึง 3 ประการกล่าวคือ “ไม่ว่าความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชัง เพราะเหตุที่คงเป็นสามีหรือภริยาของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาคำนึงประกอบ”

การวินิจฉัยอย่างไรจะร้ายแรง เดือดร้อนหรืออับอายขายหน้าในแต่ละครอบครัวก็แตกต่างกันไปอีก หากศาลไม่ละเอียดอ่อนแล้วจะกลายเป็นการใช้ดับเบิลสแตนด์ราร์ดกับคดีต่างๆ ได้ แต่เดิมเหตุในการฟ้องหย่าจำกัดเพียงเฉพาะกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำผิดต่ออีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการนอกใจ หรือนิสัยเสียถึงขนาดที่การอยู่ร่วมกันอย่างสามีภรรยาจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรฝ่ายที่ถูกกระทำหรือรังแกก็มีสิทธิฟ้องหย่าได้ ต่อมาความเปลี่ยนแปลงของปัญหาครอบครัวและสังคมทำให้กฎหมายในเรื่องการหย่าไม่สามารถคุ้มครองสิทธิของบุคคลได้อย่างแท้จริง ทั้งยังเป็นการปิดกั้นเสรีภาพของบุคคลในทางกฎหมายอีกรูปแบบหนึ่งด้วย โดยคู่ไหนที่ไปกันไม่รอดแน่นอน รักกันก็ไม่รักกันแล้ว ฝ่ายหนึ่งจึงอยากจากไป แต่อีกฝ่ายยังอยากให้อารมณ์สงบแบบนี้อยู่ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อรักษาหน้าของตัวไว้ในสังคม หรือด้วยเหตุผลอื่นใดก็ตาม ก็ไม่สามารถจะฟ้องหย่าอีกฝ่ายหนึ่งนั้นได้โดยปราศจาก

เหตุหย่าตามกฎหมาย ซึ่งปัญหาซ้อนปัญหาก็คือหาเหตุหย่าอันเกิดจากความผิดของอีกฝ่ายไม่ได้ เนื่องจากเขาหรือเธอนั้นแสนดีจนหาที่ติไม่ได้ ทำให้รักที่ร้างก็ต้องค้างตะเบี้นสมรสกันต่อไปจนกว่าอีกฝ่ายจะใจอ่อนหรือตายไปก่อนตัวเท่านั้น

เพื่อรองรับปัญหาความใจนี้ในปีพ.ศ. 2533 มีการเพิ่มเหตุหย่าเข้ามาอีก 3 เรื่องคืออนุมาตรา 4/1 และอนุมาตรา 4/2 และอนุมาตรา 5 ดังนี้

“(4/1) สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นสามีภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควรอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้”

(4/2) สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปีหรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(5) สามีหรือภริยา ถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญหรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไรอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

ตั้งแต่นั้นมาก็มีลูกคำอุทธรณ์เหตุหย่าข้อ 4/2 กันไม่น้อย และหลายรายที่ลงเอยด้วยการปรองดองไปจดทะเบียนหย่าแต่โดยดีไม่ต้องเสียเวลามาฟ้องหย่ากันที่ศาล เพราะขั้นตอนสู้คดีกันไปก็ได้ผลเหมือนกัน

เรื่องของสิทธิ

การใช้สิทธิฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุตามกฎหมายนี้จึงถูกวิพากษ์ว่าเป็นการเอื้ออำนวยให้เกิด “บ้านแตก” หรือไม่ เพราะถ้ากฎหมายไม่กำหนดเหตุหย่าไว้กว้างๆ แล้ว คู่สมรสที่เคยรักกันอยู่ก็สามารถใช้ความรู้สึกที่เคยมีต่อกันมาแก้ปัญหาครอบครัวไปจนได้ แต่เมื่อมีกฎหมายเข้ามาก้ำกายให้สิทธิแบบนี้

แล้วแทนที่จะแก้ปัญหากลับเพิ่มจำนวนการหย่าร้างมากกว่า

บางลัทธิบางศาสนาไม่นิยมให้มีการหย่าร้างกันแบบตามใจเธอ เพราะถือว่าการทำให้ครอบครัวแตกแยกเป็นเรื่องไม่สมควร และอาจเป็นบาปด้วยซ้ำไป แต่ในโลกสมัยใหม่ มีหลายคนมองว่า การหย่าร้างแม้จะดูเป็นเรื่องบ้านแตก แต่ในความเป็นจริง การทนกันอยู่นั้นแหละที่จะนำมาซึ่งบ้านแตกได้

มาตรการในการห้ามปรามมิให้การหย่าร้างที่เกิดจากการยินยอมพร้อมใจของทั้งสองฝ่ายมีขึ้นง่ายๆ เป็นอุปสรรคในการสร้างความอดทนในการอยู่ร่วมกัน เหมือนกับเป็นการขอร้องแกมบังคับให้พยายามปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งข้อโต้แย้งของคนที่ปรับตัวไม่ได้ก็จะมีว่าเมื่อหันหน้าเข้าหากันทีไรก็เหมือนการชนช้างมากกว่าเพราะเป็นต้องเป็นปากเสียงกันเมื่อนั้น อันอาจนำมาสู่ความกดดันที่สุดขีดซึ่งสามารถจะตามมาด้วยความรุนแรงได้ หากให้รอจนเกิดความรุนแรงแล้วนำมาเป็นเหตุหย่าตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะกลายเป็นผลร้ายมากกว่าผลดี จึงมีการตั้งคำถามขึ้นมาว่า การไปกำหนดเหตุหย่าเอาไว้ถือเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลหรือ

เขาถึงได้ว่าการแต่งงานเหมือนการซื้อล็อตเตอรี่ โชคดีก็ได้รางวัลที่หนึ่งไป หากแย่หน่อยก็ได้เลขท้าย แล้วแต่ดวงใครดวงมัน แล้วคิดดูสิว่าคนที่ถูกรางวัลจะมีสักเท่าไร การหย่าจึงเป็นทางออกหนึ่งของคนเราส่วนใหญ่ และถ้ากฎหมายไม่เปิดช่องให้มีการฟ้องหย่ากันได้แล้ว การอยู่ร่วมกันจะเป็นการทำลายครอบครัวมากกว่าการหย่าร้าง เพราะสิทธิในการหย่าถูกปิดกั้นโดยกฎหมายไม่ให้มีเหตุฟ้องหย่า

ปัญหาของสิทธิ

แต่การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ก็ไม่ได้ทำให้สถิติการหย่าร้างลดลง และการเพิ่มขึ้นของการหย่าก็ไม่ได้เกิดจากการแก้ไขกฎหมายนี้เสียทีไหน แต่เป็นปัญหาของสังคมและของครอบครัวนั้นๆต่างหากที่เป็นตัวบ่งชี้อัตราการเพิ่มขึ้นของการหย่าร้าง

และสถิติคดีหย่าร้างในศาลก็ไม่น่าจะลดลงเพราะกฎหมายโดยตรง

ปัญหาของสิทธิจึงเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ เพราะการหย่าเป็นเรื่องของการใช้สิทธิ คู่ความที่เป็นโจทก์กับจำเลยคือบุคคลที่เป็นสามีกับภรรยากันมา และมีความขัดแย้งกันจนถึงขั้นต้องแตกหัก ฝ่ายโจทก์จึงใช้สิทธิตามที่กฎหมายเปิดช่องให้ ในขณะที่ฝ่ายจำเลยก็ได้โต้แย้งคัดค้านเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองให้ดำรงสถานะสมรสที่มีอยู่ เรื่องหย่าเป็นเรื่องไม่มองคลั่งทั้งแก่ฝ่ายโจทก์และจำเลย แต่เป็นเรื่องของ “สิทธิ” ที่ทั้งสองฝ่ายต่างยกขึ้นมาใช้เพื่อจัดการตามความประสงค์ของตน

เมื่อต่างคนต่างรักษาสีสิทธิของตนเอง โดย “อาศัย” ตัวบทกฎหมายที่มีอยู่ซึ่งสำหรับโจทก์แล้วก็มีข้ออ้างว่า ถ้าไม่ถึงขั้นเลิยอดเลิยทนก็คงไม่ตาคหน้ามาฟ้องศาลอยู่แล้ว เพราะต้องเอาเรื่องในบ้านในครัวเรือนมาแจ้งให้ “คนอื่น” ฟัง และแน่นอนที่ไม่มีฝ่ายใด ไม่มีส่วนบกพร่องกันเลย เพียงแต่ความบกพร่องนั้น มันถึงขั้นที่เป็นเหตุหย่าหรือไม่ หรืออาจเป็นเพียงพฤติกรรมแวดล้อมที่ต้องนำเสนอเพื่อการขังน้าหนักพยาน และความบกพร่องของตนเองที่อีกฝ่ายนำมาเสนอก็ไม่ได้น่าปลื้มใจอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อลงทุนขนาดนี้แล้ว โจทก์ย่อมคาดหวังในผลของคำพิพากษาไม่น้อยเลย และแน่นอน ถ้าผลของคำพิพากษาออกมาไม่ถูกใจโจทก์ ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด ก็คงยากที่จะอยู่กับจำเลยได้ต่อไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

เหตุผลเดียวกันนี้เองที่ฝ่ายจำเลยกลัวหนักหนาเกรงว่าศาลจะเห็นว่าลองเขามาฟ้องหย่าแล้ว ถ้าศาลตัดสินไม่ให้หย่า คุณกับเขาหรือเธอก็ต้องหย่ากันไปโดยปริยายอยู่ดี คงไม่กลับบ้านทานอาหารร่วมกันและร่วมเรียงเคียงหมอนกันเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น และนั่นก็คือภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ที่ผู้ตัดสินคดีจะต้องรับไว้ และใช้ดุลยพินิจและความรู้ความสามารถในการจะรับฟังข้อเท็จจริงอย่างรู้เท่าทันคู่ความที่น่าคิดมาสู่ศาลว่า จะพิพากษาให้หย่าหรือ

ยกฟ้อง จึงจะเกิดความยุติธรรมที่สุด คดีครอบครัว เป็นเรื่องละเอียดอ่อน มีสภาวะทางจิตใจเข้ามา เกี่ยวข้องและแม้จะเป็นเรื่องของสามีกับภรรยาเพียง สองคน แต่ผลกระทบกลับกระจายออกเป็นวงกว้าง มาก บุคคลแรกก็คือ ลูกของคู่สมรสนั้น และทำให้เกิดสิทธิทางกฎหมายเพิ่มเติมเข้ามาสู่คดีหย่า นั่นคือ อำนาจปกครองบุตรอันเป็นที่รักของพ่อและแม่ที่ไม่ รักกันแล้ว ผู้พิพากษาสมทบก็ต้องรับภาระยิ่งใหญ่ใน การให้คำปรึกษาคดีโดยเฉพาะการคุ้มครองป้องกัน บุตรของคู่ความจากการเป็นเหยื่อเครื่องมือต่อรอง ของพ่อแม่ บางรายที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอยู่บ้าง ก็จะเกิดข้อมูลเพิ่มเติม “นอกศาล” เกิดขึ้น ทั้งๆ ที่ในการพิจารณาคดีศาลต้องฟังข้อเท็จจริงเฉพาะ “ในสำนวน” เท่านั้น จะไปฟังเสียงนกเสียงกาที่ให บังเอิญไปทราบเรื่องราวชาวบ้านผู้กรณีนี้เข้าแล้วมา เล่าประกอบโอเดียไม่ได้ แต่เรื่องของผิวเมียไป เหมือนการพิพาทในทางแพ่งทั่วไป ผู้พิพากษาจึงมี สถานะลำบากในการควบคุมความเป็นธรรมทางคดี อยู่บ้าง การพิจารณาพิพากษาให้โจทก์กับจำเลย หย่าขาดจากกันด้วยเหตุตามกฎหมายนั้น แม้จะใช้ ความระมัดระวังอย่างดี แต่ด้วยบทกฎหมายว่าด้วย เหตุหย่าก็ค่อนข้างเสนอสิทธิให้ฝ่ายโจทก์ในรูปแบบ ของ “อย่าหย่าก็มาเลย” ผู้ปฏิบัติจึงต้องให้ “โอกาส” ทั้งสองฝ่ายที่จะนำพยานหลักฐานมาแสดง ต่อศาลอย่างเท่าเทียมกันด้วย

ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้พิพากษา และผู้พิพากษา สมทบในคดีครอบครัวจึงมีความสำคัญมาก การ ทำงานของท่านเหล่านั้น ไม่เพียงต้องใช้ความรู้ทาง กฎหมายเท่านั้น แต่ต้องนำทั้งจิตสำนึก ความทุ่มเท ความอดทน และความละเอียดอ่อนของเรื่อง มาใช้ เป็นเกณฑ์ในการสร้างความยุติธรรมแก่คู่ความในคดี ในขณะที่ในความเป็นจริง ท่านเหล่านั้นต้องเผชิญกับ อุปสรรคนานาประการเป็นต้นว่า การระบายความ รู้สึกที่มีต่อกันหรือความฟุ้งเฟ้อในการนำเสนอมุม เหนือจริงและพยานหลักฐานของคู่ความต่อศาล

นอกจากการพิจารณาคดีแล้ว การ เจริญไกลเกลี่ยก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่เป็นหน้าที่ อันยิ่งใหญ่ของผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบ ซึ่ง ไม่ใช่มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อให้คดีนั้นจบลงไป เพราะผลของการจบนั้นเป็นการจบกันที่ศาล แต่ชีวิต ของคู่ความและลูกของทั้งสองยังคงดำเนินต่อไป และเป็นการเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตจากเดิมก่อน เริ่มคดีด้วย

บทบาทของท่านผู้พิพากษาจึงสำคัญ และยิ่งใหญ่ต่อสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง และคดี ครอบครัวโดยเฉพาะคดีหย่านั้นต้องได้รับความเอาใจ ใส่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าคดีอาญาในศาลเยาวชนและ ครอบครัว เพราะคดีครอบครัวมีจุดเกาะเกี่ยวที่จะ ทำให้มีคดีที่เยาวชนกระทำความผิดต่อไปได้

การใช้สิทธิในเรื่องหย่านั้น ทั้งโจทก์และ จำเลยที่มีบุตรต่างอ้างสิทธิของตนโดยคำนึงถึงบุตร ในด้านของตนเท่านั้น ผู้จะ “กำหนด” ทิศทางเด็กและ เยาวชนของชาติเมื่อพ่อแม่ของเขาพิพาทกันในศาล จึงต้องอาศัยผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบ มิใช่อาศัย ตัวบทกฎหมายและสิทธิตามกฎหมายที่มีอยู่เท่านั้น

สถิติหรือปริมาณคดีหย่า จึงมิใช่ตัวบ่งชี้ ความล่มสลายของครอบครัวไทย แต่การสร้าง ความ ตระหนักแก่โจทก์และจำเลยที่ใช้สิทธิของตนต่าง หากที่มีผลต่อการสร้างความแข็งแกร่งของครอบครัว เพราะไม่ว่าผลคดีจะออกมาให้หย่าหรือยกฟ้อง ขอให้ ผลนั้นอำนวยให้ครอบครัวนั้นสามารถดำเนินชีวิตที่ไม่ เป็นภาระต่อสังคมหรือเป็นต้นเหตุแห่งความไม่สงบ เรียบร้อยในสังคมได้จึงจะบรรลุเป้าหมายของการ กำหนดสิทธิในการฟ้องหย่าตามกฎหมายได้อย่าง แท้จริง

ด้วยภาระอันหนักหน่วงและบทบาทที่ สำคัญต่อสังคมตุลาการศาลเยาวชนและครอบครัว จึงควรได้รับการกล่าวขานเป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณะ มากกว่านี้เพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานอันทุ่มเท ของท่าน และขอถือโอกาสคารวะท่านทั้งหลายด้วย หัวใจมาพร้อมนี้ □

โครงการแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพและส่งเสริมดูแลตนเองในเยาวชนผู้ติดยาเสพติด ของศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

สุจิตรา บึงประภา
ผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ชื่อโครงการ “บัวสีขาว”

ลักษณะโครงการ

เป็นหลักสูตรการฟื้นฟูสมรรถภาพและการส่งเสริมการดูแลตนเองแบบบูรณาการแก่เยาวชนที่ติดยาเสพติด ก่อนได้รับการปล่อยตัว เพื่อให้กลับสู่สังคมที่ดี มิให้กระทำผิดซ้ำอีก

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

หลักการและเหตุผล

ปัญหาเยาวชนติดยาเสพติดเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานานนับวันยิ่งทวีมากขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม และการขยายตัวอย่างไร้ขอบเขต การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการกระทำของคนก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นคนก้าวร้าว เล่นการพนัน ดื่มสุรา และยาเสพติด ซึ่งเป็นมหันตภัยต่อสังคม ประเทศชาติ

ปัจจุบันนับจำนวนเยาวชนที่ติดยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งก่อปัญหาต่อตัวเยาวชนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติมากมาย ฤทธิ์ของยาเสพติดทำให้เยาวชนมีจิตใจและมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปเป็นคนก้าวร้าว เป็นอาชญากร

เรียนหนังสือไม่ได้ อนาคตเสีย ดังจะเห็นจากสถิติเยาวชนที่กระทำผิดเป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติดถึงร้อยละ 90 ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าวิตกอย่างยิ่ง เพราะเยาวชนเหล่านี้นี้เป็นกำลังสำคัญและเป็นทรัพยากรที่มีค่าต่อประเทศชาติในอนาคต ดังนั้นก่อนที่จะเยาวชนจะได้รับการปล่อยตัวให้ออกไปสู่สังคมภายนอก ควรได้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดทัศนคติในทางที่ถูกต้อง โดยให้ตระหนักถึงโทษพิษภัยของยาเสพติด มีทักษะการเผชิญปัญหา การปฏิเสธยาเสพติดให้รู้ถึงบทบาทหน้าที่ที่ถูกต้องของตน และสามารถดูแลตนเองในภาวะวิกฤตต่างๆ ได้ ซึ่งจะทำให้เยาวชนไม่หันมาเสพติดและทำผิดคดีต่างๆ อีกต่อไป

คณะผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จึงมีแนวความคิดในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ติดยาเสพติด และได้ร่วมหารือกับโรงพยาบาลธัญญารักษ์และสภาสตรีแห่งชาติ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จึงได้จัดตั้งโครงการ “บัวสีขาว” ขึ้นมา โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว และองค์คณะผู้พิพากษาจะเป็นผู้คัดเลือกเยาวชนที่มีคดีอยู่ระหว่างพิจารณาให้เข้าค่ายอบรมในโครงการดังกล่าว ซึ่งเยาวชนจะได้รับการบำบัดฟื้นฟูและส่งเสริมการดูแลตนเองแบบบูรณาการก่อนพิจารณาโทษออกไป เพื่อให้เยาวชนได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมที่ถูกต้อง ซึ่งโรงพยาบาลธัญญารักษ์พร้อมด้วยวิทยากร

และทีมงานจะได้จัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้วางไว้ หากได้ผลดีจะได้ขยายผลต่อไปเยาวชนที่ผ่านการอบรมจะไม่ถูกคุมความประพฤติ แต่จะได้รับการเอาใจใส่ดูแล ให้คำแนะนำต่างๆ จากคณะผู้พิพากษาสมทบ เยาวชน 1 คน ต่อผู้พิพากษาสมทบ 1 ท่าน ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชน พ่อแม่ หรือผู้ปกครองที่เยาวชนพักอาศัยอยู่ด้วย สามารถดำรงตนและอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพ และเสริมสร้างการประสานความร่วมมือของบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดบูรณาการ ในการแก้ไขปัญหาอย่างเบ็ดเสร็จ อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

2. เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ และส่งเสริมการดูแลตนเองแบบบูรณาการแก่เยาวชนให้สามารถปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องมิให้กระทำความผิดซ้ำ

3. เพื่อฝึกอาชีพพระยะสัน

กลุ่มเป้าหมาย

เยาวชนที่กระทำผิดและอยู่ในระหว่างพิจารณาคดีของศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 30 คน

สถานที่ดำเนินการ

โรงพยาบาลอภัยภูรังค์ ถนนวิภาวดีรังสิต จังหวัดปทุมธานี

ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2543 ถึง วันที่ 25 สิงหาคม 2543 รวม 8 วัน

วิธีการอบรม

- กระบวนการกลุ่ม
- ฝึกอาชีพพระยะสัน

วิทยากร

- วิทยากรจากโรงพยาบาลอภัยภูรังค์
- จำนวน 5 คน
- ผู้พิพากษาสมทบ
- ผู้ฝึกสอนวิชาชีพจากสภาตรีแห่งชาตฯ

งบประมาณ

จากกองทุนลงเคราะห์เด็กและเยาวชน ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

- ค่าอาหารของเยาวชนผู้เข้ารับการอบรม
 - ค่าอาหารวิทยากร
 - ค่าอุปกรณ์ในการฝึกอาชีพ
 - พืชเปิดและวันครอบครัวสัมพันธ์
- ฯลฯ

ประมาณการรวม 40,000-50,000 บาท

ต่อโครงการ

การประเมินผล

ติดตามผลหลังการฝึกอบรมทุก 1 เดือน โดยผู้พิพากษาสมทบของศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 30 ท่าน ติดตาม 1 ต่อ 1 เป็นเวลา 1 ปี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เครือข่ายประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่แนวคิดเดียวกัน มีการประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านยาเสพติด
2. ได้รูปแบบการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เป็นรูปธรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับศาลเยาวชนอื่นๆ ได้
3. เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวข้องกับคดีด้านยาเสพติดได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและมีทัศนคติที่ดีก่อนได้รับการปล่อยตัวเยาวชนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้โดยปกติสุขและไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีกต่อไป



สรุปผลที่เยาวชนได้รับจากโครงการบวสีขาว

ระหว่างวันที่ 18-25 สิงหาคม 2543



1. เยาวชนรู้จักตนเองมากขึ้นในด้าน
ความคิด ความรู้สึกที่ตัวเองมีต่อตนเองและผู้อื่น จาก
กิจกรรมการแนะนำตัวเองด้วยภาพ พร้อมทั้งรู้จักที่
จะมีสัมพันธภาพกับผู้ใกล้ชิดและคนรู้จักด้วย

2. เยาวชนเรียนรู้ชีวิตตนเอง ตั้งแต่
จำความได้จนถึงปัจจุบันว่าในวิถีชีวิตที่ผ่านมา
มีความสุข ความทุกข์ ความประทับใจหรือความภาค
ภูมิใจที่ตนเองเคยมี การเผชิญปัญหาและการแก้ไข
ปัญหาที่ผ่านมาเป็นอย่างไร มีเหตุปัจจัยอะไรที่ทำให้
ชีวิตไปใช้ยาเสพติดจนถูกจับเข้าบ้านเมตตาและเมื่อ
มาเข้าโครงการมีเป้าหมายชีวิตเบื้องต้นอะไรบ้าง ซึ่ง
ส่วนใหญ่เหตุปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเข้าไปใช้ยาเสพติดคือ

- ครอบครัวแตกแยก พ่อ-แม่ แยก
ทางต่างคนต่างมีใหม่ เยาวชนบางคนอยู่กับ พ่อ
หรือแม่ หรืออยู่กับ ป้า, น้า และย่า/ยาย

- บางคนอยู่คนเดียว ไม่มี พ่อ-แม่
คอยดูแล

- บางคนอยู่กับครอบครัว แต่
ครอบครัว ไม่มีความสุข พ่อแม่ทะเลาะกัน ยากจน
พ่อแม่สุราอาละวาด แม่เล่นการพนัน ขาดความ
อบอุ่นภายในครอบครัว

- ส่วนเป้าหมายชีวิตในระยะแรกๆ
เด็กยังคิดไม่ออก ไม่เคยมีเป้าหมายชีวิต ขอให้ชีวิต
อยู่ไปวันๆ ก็พอ ซึ่งเมื่ออบรมไป 4 วัน แล้ว
ให้เยาวชนตั้งเป้าหมายชีวิตใหม่พบว่า เยาวชน
ส่วนใหญ่สามารถตั้งเป้าหมายชีวิตที่ดีให้กับตัวเองได้
สรุปคือ อยากเป็นทหาร, ตำรวจ, ครู, ช่าง และมี
อาชีพที่มั่นคง

3. เยาวชน บอกว่ามีความรู้ เรื่อง
อันตรายของยาเสพติดให้โทษที่มีต่อตัวเองอย่าง
ถูกต้องซึ่งเมื่อก่อนเข้าโครงการไม่ทราบว่า ยาเสพติด
มีโทษต่อร่างกายและจิตใจอย่างไร

4. เยาวชนรู้จักจุดเด่นและจุดด้อย และ
ความสามารถของตนเอง และของผู้อื่นที่อยู่ในกลุ่ม

5. มีการฝึกสติในการแก้ไขปัญหาแทนการใช้อารมณ์ ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา

6. มีการให้เยาวชนได้ฝึกการทำประโยชน์ให้เกิดกับตนเองและผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฝึกให้รู้จักการทำกิจวัตรประจำวัน และให้เยาวชนรายงานในช่วงเช้าทุกวันว่าได้ทำประโยชน์อะไรบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนสามารถบอกได้ว่าได้ทำประโยชน์อะไรบ้างที่เกิดกับตนเองกับผู้อื่นในแต่ละวัน

7. ฝึกให้เยาวชนรู้จักการยอมรับผู้อื่น และฝึกการปฏิบัติให้ผู้อื่นยอมรับตนเองเพิ่มขึ้น

8. ฝึกให้เยาวชนเกิดความไว้วางใจผู้อื่นในเรื่องที่ถูกต้อง และในบางเรื่องที่ไม่สมควรไว้วางใจผู้อื่นเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด

9. เยาวชนได้ฝึกการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลในครอบครัวและผู้อื่นโดยให้ครอบครัวได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครองมาพูดคุยกัน ซึ่งมีผลที่ดีตามมา คือ เยาวชนและผู้ปกครองมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

10. เยาวชนได้ฝึกการตั้งเป้าหมายชีวิต และวิธีการควบคุมตนเองให้ไปถึงเป้าหมายชีวิตที่ตั้งไว้ ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนสามารถตั้งเป้าหมายชีวิตได้ทั้งในระยะยาวและระยะสั้น

11. เยาวชนสามารถบอกบทบาทหน้าที่ของตนเองต่อครอบครัว สังคมได้โดยเน้นบทบาทของการเป็นลูกควรมีหน้าที่อะไรบ้าง

บทบาทของการเป็นสมาชิกของครอบครัว สังคมควรมีหน้าที่อะไรบ้าง

12. เยาวชนรู้จักแนวทางการเผชิญปัญหาและการแก้ไขปัญหาเมื่อกลับไปอยู่ในครอบครัวและสังคมได้

13. เยาวชนฝึกการปฏิเสธการใช้ยาเสพติดโดยมีการฝึกการปฏิเสธตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งผลการปฏิบัติในชีวิตประจำวันหลังจากเยาวชน

กลับไปบ้าน สามารถปฏิเสธการชักชวนจากเพื่อนไปใช้ยาเสพติดได้จริง

14. เยาวชนรู้จักหาสื่อยึดเหนี่ยวในชีวิต ซึ่งสามารถเป็นการป้องกันการกลับไปใช้ยาเสพติดในอนาคตได้

15. เยาวชนสามารถหาแนวทางการดำรงชีวิต และวิธีการทำงานให้สำเร็จโดยใช้หลักธรรมได้ เช่น เยาวชนที่เคยขายยาเสพติดบอกว่า ขณะนี้เลิกขายแล้ว และตั้งใจประกอบอาชีพอื่นในการช่วยเหลือครอบครัว

16. เยาวชนได้ถ่ายทอดความรู้สึก และคำสัญญาพร้อมทั้งได้ฝึกการบอกความรู้สึกที่ดี และไม่ดีแก่ผู้อื่นด้วยการเขียนจดหมาย

17. เยาวชนได้ฝึกการให้และการรับความรู้สึกของตนเอง และของผู้อื่นซึ่งมีประโยชน์ต่อการเก็บไว้เป็นที่ยึดเหนี่ยว หรือใช้เมื่อเกิดภาวะความทุกข์ใจ

18. ครอบครัวและเยาวชนสามารถทำความเข้าใจกันได้ และมีการช่วยเหลือให้กำลังใจแก่เยาวชนในการดำรงชีวิตจากกิจกรรมครอบครัวสัมพันธ์

19. สิ่งที่ยาวชนได้รับจากโครงการนี้ ตามความรู้สึกจากบทสรุปคือ

- ถ้าไม่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ จะมีชีวิตที่มืดต่อไป คือใช้ยาเสพติดโดยไม่คิดจะเลิก

- อาจถูกจับอีกเพราะเลิกยาเสพติดไม่ได้

- ไม่มีโอกาสในการปรับปรุงตนเอง เนื่องจากไม่มีผู้ให้โอกาส

- ดีใจที่มีผู้ให้โอกาส และมีคนเข้าใจรับฟังปัญหาของตนเอง

- รู้ว่ายาเสพติดมีอันตรายกับตัวเอง
ครอบครัว สังคม

- มีการใช้สติในการแก้ไขปัญหาซึ่ง
เมื่อก่อนนั้นใช้อารมณ์ในการแก้ไขปัญหา

- มีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ถูก
ต้องมากขึ้น

- มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดี มีความ
คิดที่ดีให้กับตนเอง ไม่ใช้ยาเสพติด

- รู้ว่าไม่มีใครรักเรามากกว่าพ่อแม่
และตนเอง

- รู้จักการเลือกคบเพื่อนที่ดีและ
รู้จักเลิกคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด

- มีการฝึกการใช้ความคิด และมี
โอกาสแสดงความสามารถของตนเองต่อที่สาธารณะชน

- ได้ฝึกความกล้าหาญด้านความคิด
ความกล้าหาญ และการพูดกับบุคคลอื่น

- มีเป้าหมายในชีวิตที่แน่นอนทำให้
ชีวิตมีความหมายมากขึ้น

- รู้จักแนวทางการดำเนินชีวิตใน
แต่ละวัน และทำให้รู้จักบทบาทของตนเองเป็นอะไร
จะต้องทำหน้าที่นั้นให้ครบถ้วน

- รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราทำให้มี
เหตุผลมากขึ้น

- รู้วิธีบอกความรู้สึกของตนเองที่
ไม่กล้าบอกกับผู้อื่นได้

20. ได้แนวทางการฝึกอาชีพที่ตนเอง
ชอบซึ่งเด็กส่วนใหญ่จะชอบอาชีพที่ฝึก คือ

1. การแกะลายกระเจก

ชอบมากที่สุด

2. การพันสีกระเจก

ลำดับสอง

3. การทำดอกไม้ประดิษฐ์ด้วยลวดสี

ลำดับสุดท้าย

21. สรุปผลจากการทดสอบก่อนและ
หลังการเข้าโครงการได้ดังนี้

คะแนน $\bar{x}$ ก่อน = 87.1%

คะแนน $\bar{x}$ หลัง = 90.3%



บทความพิเศษ*

ทรงเลี้ยงลูกอย่างไรให้เป็นคนไทยที่ดีในแบบฉบับ สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ

ม.ล.ปนัดดา ดิศกุล

ในความเป็นชาติ*

ในความเป็นชาติ เอกลักษณะ
ของคนไทย คือ ความนอบน้อม
ถ่อมตน ความขยันหมั่นศึกษา
ความกตัญญูรู้คุณบุพการีชน ครู
อาจารย์ โดยยึดมั่นในองค์พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นหัวใจ
แห่งการดำรงตน ปฏิบัติได้เช่นนี้
ความสุข ความเจริญ ย่อมจักบังเกิด
ขึ้นแก่ตนและครอบครัว อยู่เป็นนิจ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

(*ทรงมีรับสั่งกับ พลตรี ม.ร.ว.สิงขร ดิศกุล ผู้เป็นหลานชาย
ใหญ่เมื่อแรกเริ่มเข้ารับราชการ ซึ่งต่อมาได้ดำรงตำแหน่ง เอก
อัครราชทูตไทยประจำประเทศมาเลเซีย ลวิธเซอร์แลนด์ และ
สำนักกวางตุ้ง ปัจจุบันเป็นประธานกรรมการพิทักษ์รักษาพิพิธ
ภัณฑสถานแห่งชาติ และหอสมุดดำรงราชานุภาพ กรมศิลปากร)

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา
ดำรงราชานุภาพเป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระ
พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 แห่งพระบรมราช
จักรีวงศ์ และท่านเจ้าจอมมารดาชุ่ม ประสูติในพระบรม
มหาราชวัง เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ.2405 ทรงเป็น
พระกำลังสำคัญของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้า
อยู่หัว พระปิยมหาราชในการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
สู่สยามใหม่เป็นที่พอพระราชหฤทัย จนได้รับการขนาน
พระนามว่าทรงเป็น “เพชรประดับพระมหามงกุฎ”
และองค์การสหประชาชาติได้ถวายสดุดีให้พระองค์
ท่านทรงเป็นคนไทยคนแรกที่เป็นบุคคลสำคัญของโลก

หม่อมเจ้าพูนพิศมัย ดิศกุล พระธิดาใน
สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงปรารภไว้ว่า
ธรรมดาพ่อแม่ที่ฐานะมาก ลูกๆ มักจะตกอยู่แต่กับ
พี่เลี้ยงหรือญาติพี่น้อง ยิ่งบุคคลที่มีลูกมากก็จะเลี้ยงลูก
ให้ได้เหมือนกันทุกคนย่อมไม่ได้เป็นธรรมดา ทรงเล่าว่า
ในสมัยนั้น เด็กผู้หญิงจะเข้าไปรับการฝึกหัดจาก
สำนักต่างๆ ในพระบรมมหาราชวัง ส่วนเด็กชายจะไป
โรงเรียนและไปต่างประเทศเพื่อศึกษาวิทยาการอย่าง

*จากหอสมุดดำรงราชานุภาพขออนุญาตนำเสนอ โดย อนุพันธ์ ชำนาญศรีเพ็ชร ผู้พิพากษาสมทบ ศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

มากมาย ฉะนั้นพระโอรสและพระธิดา ในสมเด็จพระ
กรมพระยาดำรงราชานุภาพ จึงแยกกันไปตามภารกิจ
หน้าที่ที่ทรงมี และจะกลับมารวมกันใหม่เมื่อหมด
เวลาศึกษาแล้ว มีหลายคนภายนอกที่ได้มาคุ้นเคยกับ
ที่วังวรดิศแล้วต้องร้องว่า สมเด็จพระ ทรงเลี้ยงกวอดขัน
จริง แต่พระองค์ท่านก็ทรงทำให้ลูกๆ ทั้งรักบูชาและ
กลัวเกรง กลัวว่าหากท่านเสียพระทัยแล้วท่านจะกริ้ว
หาใช่ว่ากลัวอย่างกลัวถูกเขียนถูกตี เริ่มต้นแต่เข้า
หากลูกๆ ยังนอนซุกซออยู่ในมุ้ง พอท่านเดินผ่านมา
เป็นปลดมุ้งเลย และร้องดังๆ ว่า “ไม่ใช่เวลานอน
ไม่งงหนึ่งแล้ว” และเมื่อตื่นนอนแล้วจะมัวนั่งเฉยไม่ทำ
อะไรไม่ได้ ต้องไปรวมกันทำขนมขาย หรือไม่ก็เรียน
ดนตรีไทย บางทีก็เสด็จมารับแขกบนเรือนที่ลูกๆ
อยู่จะได้เป็นโอกาสตรวจตราได้เสมอว่าสกปรกหรือไม่
เพราะเพียงวางของไม่ตรงที่ก็จะเรียกให้กลับมาจัดวาง
เสียใหม่ ทรงตรัสว่ารำคาญตา แม้เศษกระดาษเล็กๆ
ที่อยู่ไกลจากท่าน บนกลางสนามใหญ่หน้าตำหนักก็
ตรัสเรียกให้เก็บทิ้งเดี๋ยวนั้น

เมื่อถึงเวลาเข้าต่างคนจะต่างทำงาน
กลางวันก็มาทานโต๊ะกลมกับท่าน กลางคืนก็นอนกับ
ท่านและบนโต๊ะเสวยนี้แหละ “โรงเรียน” ของลูกๆ
ใครจะเล่าอะไรทูลถามอะไรก็ได้บางที ท่านตอบสนุกๆ
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องข่าวเหตุการณ์ของโลก ศาสนาหรือ
ประวัติศาสตร์ท่านรับสั่งอยู่เสมอว่า “คนเราต้อง
เรียนประวัติศาสตร์ จะได้มีความรักหวงแหนชาติได้
อย่างถูกต้อง” และ “เราต้องหมั่นติดตามข่าวสาร
ของโลกไม่เป็นคนล้าสมัยหรือตามไปแล้วที่ต้องตกข่าว”
ตอนเสด็จงานก็มักจะได้ตามไปด้วย กลับมาท่านจะ
ถามว่าเห็นอะไรบ้าง ได้ยินอะไรบ้าง ใครนั่งตรงไหน
ใครทำอะไร ถ้าไม่ได้เสด็จด้วยก็ยังทรงซักถามมากขึ้น
เช่น ครั้งหนึ่งถูกถามว่า พระเทศน์ว่าอย่างไรวันนี้
ให้เล่าถวาย ถ้าตอบไม่ได้เพราะมัวแต่คุยกัน ท่านจะ
บ่นว่าน่าเสียดายเวลาไปแล้วไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรเลย
จึงเพิ่งเข้าใจทีหลังว่าท่านสอนให้รู้จักการสังเกตให้เป็น

พออายุ 13 ท่านทรงสอนให้หุงข้าวและทำกับข้าวง่ายๆ
เช่น แกงผัก ไข่เจียว เป็นต้น ท่านตรัสว่า “เกิดมา
เป็นลูกผู้หนึ่งต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้ครบถ้วน ส่วน
จะชอบทำอะไรพิเศษก็ถือเป็นเรื่องงานอดิเรก
(Hobby) ถ้าทำกับข้าวไม่เป็นแล้วเกิดอยากกินแกง
เลี้ยงขึ้นมา มัวแต่ให้คนรับใช้ทำ ถ้าถูกยอถามว่า
ใส่อะไรบ้างจะมีอายุเขาหรือ” ท่านสอนว่า จะ
เป็นนายคนต้องหัดเป็นผู้ปฏิบัติมาก่อนจึงจะรู้ใจเขา
ทรงตรัสเสมอว่า ถ้าทำอะไรผิดอย่าปดจะเคยตัว
ต้องยอมรับและเสียใจเพราะทุกคนต้องทำผิดบ้าง
ผิดกับข้าวไม่เหมือนกัน

อีกข้อหนึ่งที่สมเด็จพระ กรมพระยาดำรง
ราชานุภาพ รับสั่งไว้เป็นภาษาอังกฤษ “Be frank and
fair, be kind and natural” ถ้อยคำนี้ประทับใจ
ทุกคนที่ได้ฟัง และใครที่จะปฏิบัติให้ได้ทุกประการแม้
จะยาก กระนั้นเรื่องสีหน้าอีกอย่างหนึ่ง ท่านทรงกวอด
ขันลูกๆ มากมักเตือนเสมอว่า “อย่าทำหน้านายนั้นซิ
ลูก จะพูดกับใครควรจะยิ้มเสียก่อน เขามีสิริที่หน้า”
ถ้าผู้ใดโกรธจนทำหน้าอ ท่านจะตรัสว่า จงไปส่อง
กระจกดูที่หน้าตาสวยไหมเวลานี้ แล้วจับชีพจรดู
ด้วยว่ามันปรกติหรือเปล่า คนที่ทำให้เราโกรธก็พลอย
ดีใจไปเท่านั้นเอง

มีอีกเรื่องหนึ่งที่น่าจดจำคือ เมื่อคราวที่
สมเด็จพระ เสด็จเยือนอังกฤษ ได้รับพระราชทานเลี้ยง
กลางวัน ณ พระราชวังบัคกิงแฮม ควีนแมรีได้
พระราชทานบุหรีให้ ม.จ.พูนพิศมัยฯ สืบแต่ท่านได้แล
มองไปทางสมเด็จพระ ควีนแมรีจึงทรงพระสรวลและ
ตรัสว่า “ดีแล้วฉันเองก็ไม่สับสน แต่ต้องเสนอโดย
มารยาทหรือไม่ก็ต้องฝืนสับสนเป็นเพื่อนแขก” สมเด็จพระ
กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงแนะนำพระธิดาว่า
“ลูกทำดีแล้วเหมาะสม อย่าพยายามทำตัวเป็นฝรั่ง
ถ้าทำแล้วมันก็เป็นของเก๊จึงเก็บเอากริยาของแม่ไว้เถิด
เพราะคนดีเหมือนกันทั่วโลก อย่าไปตกใจกับ
ธรรมเนียมต่างแดน”

จะขอเล่าถึงคำถามที่นักเรียน นักศึกษา
ผู้เข้ามาชมวังวรดิศในทุกวันนี้ มีต่อวิทยากรในเรื่อง
แนวความคิดของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เกี่ยวกับเรื่องเสรีภาพ
หรือแม้แต่เรื่องของความรักว่าทรงมีคติในการสอน
ลูกหลานอย่างไร เป็นคำถามที่คนรุ่นใหม่สนใจมีความ
อยากรู้กันมาก

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เคยมีรับสั่งว่า รักมี 2 หน
หนแรกมันช่างตื่นเต้นเรียกว่า Passion คือหลง อยู่
ด้วยกันไปมันก็ค่อยๆ หายตื่น จางลงไปทุกที ตอนนี
แหละที่จะอยู่กันยึดหรือไม่ยึดก็อยู่ตอนนี้ ถ้ากลับ
รู้ใจกัน เป็นเพื่อนสนิทได้แล้วความรักจึงเกิดเป็นหนที่
สองและไม่มีแตกกันไปจนตาย ความรักนี้จะเป็น
นิรันดร์ สำหรับในเรื่องเสรีภาพที่ปัจจุบันคนชอบพูด
ถึงกันสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ย่อมอยู่ที่ตัวเราเอง คือ
1. โดยไม่ทำชั่ว เพราะจะต้องทนทุกข์เก็บเป็นความลับ
2. ไม่เขียนจดหมายลับเพราะทั้งผู้เขียนและผู้รับก็
พลอยถูกจำกัดเสรีภาพที่ไปด้วย 3. ไม่มีหนี้สิน
เพราะสิ่งนี้จะทำให้เราตกอยู่ในอำนาจผู้อื่นได้ชีวิต
ย่อมล้มเหลวสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงสอนด้วยว่า เวลาเข้าอน
สวามณต์จบแล้วให้ตรวจดูตัวเองว่าตั้งแต่เข้ามาจน
หัวลงนอนนี้ เราได้ทำอะไรบ้าง และมีอะไรผิดบ้าง
ในวันนี้ ให้ถือเป็นบทเรียน และสัญญาใจว่าจะไม่
ประพฤติดีกในทุกคืนๆ

ลูกๆ ในสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เล่าประทานถึงความ
เข้มงวดกวดขันของพระบิดา พร้อมกับความสุขอัน
เปี่ยมล้นที่พระองค์ประทานให้กับทุกคนอย่างที่จะพึง
มีพึงได้ หม่อมเจ้ามารยาตภักติกุล ดิศกุล เคยเล่า
ประทานว่า สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงเป็นตัวอย่างแก่ลูกๆ ใน
เรื่องความรักกับงานราชการที่ทรงอยู่ทุกเมื่อหากจะ
ทรงทำสิ่งใดจะทรงตั้งพระทัยและหวังให้สิ่งนั้นได้รับ
ความสำเร็จสูงสุด บังเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม กับ
อีกทรงเป็นตัวอย่าง ในเรื่องความรักอันลึกซึ้งที่ทรง
มีต่อประเทศชาติ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ตลอดพระชนม์ชีพทรงสอนลูกหลานว่า อำนาจวาสนา
เป็นสิ่งที่มีมาให้แก่กันไม่ได้หากแต่ต้องสร้างขึ้น
โดยตนเองเท่านั้น อำนาจจะได้มาก็ด้วยความขยันขัน
แข็งหมั่นขวนขวายหาวิชาความรู้มีความซื่อสัตย์สุจริต
และมีความเมตตากรุณา ทรงตรัสว่า จงเป็นคนไทยที่
มี Honour คือ รู้จักกฎระเบียบ เทียงตรงต่อเวลา
เคารพในสิทธิของผู้อื่น และมีจิตใจเป็นนักกีฬา
Honour ที่ว่านี้จะนำพาชาติบ้านเมืองไปสู่ความเจริญ
รุ่งเรืองในท้ายที่สุดได้

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงพระราชทานภาพได้
สิ้นพระชนม์ ณ วังวรดิศ ถนนหลานหลวง เมื่อวันที่
1 ธันวาคม พ.ศ. 2486





กิจกรรมผู้พิพากษาสมทบ

ห้องสมุด
(www.)

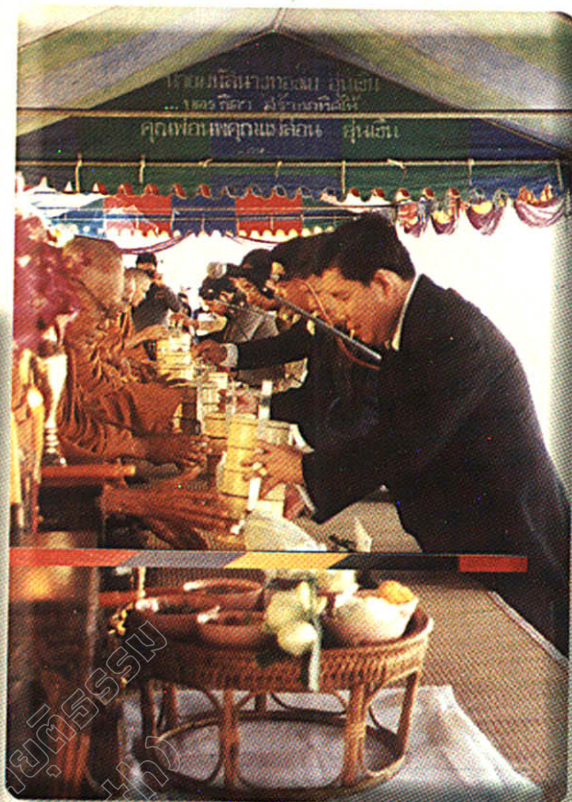


4 กรกฎาคม 2544
ทำเนียบอดีตนายกรัฐมนตรี
ตราบาเพ็งมณฑล



ศาลจังหวัดปทุมธานีและคณะผู้บริหาร

วันระพี
7 สิงหาคม 2544



ศาลาจิตรวิมลปทุมธานีแดนมหาดดีเงาชวนและครอบครัว

12 สิงหาคม 2544 ตักบาตรวันเฉลิมพระชนมพรรษา



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกดีเจฯฯและครอบครัว

15 สิงหาคม 2544

ทำบุญไปวัดสวนนารายณ์จังหวัดปทุมธานี



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ทำบุญเปิดป้ายชื่อศาลาจิตนวัตปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
วันที่ 27 กันยายน 2544



ศาลาจิตนวัตปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



ศาลจังหวัดปทุมธานีในแผนกดีเขารุ่นและครอบครัว



ตัดริบบิ้นเปิดป้ายศาลด้วยดาหมพร้อมเพริ้ง



.....ขอให้
 นมดทุกๆ.....
 นมดโตก.....
 นมดโรด.....
 นมดภัก.....
 รวงจิ้งจก้นนด:

ศาลจังหวัดปทุมธานีและนักดีเขากวนและดรอบดริว

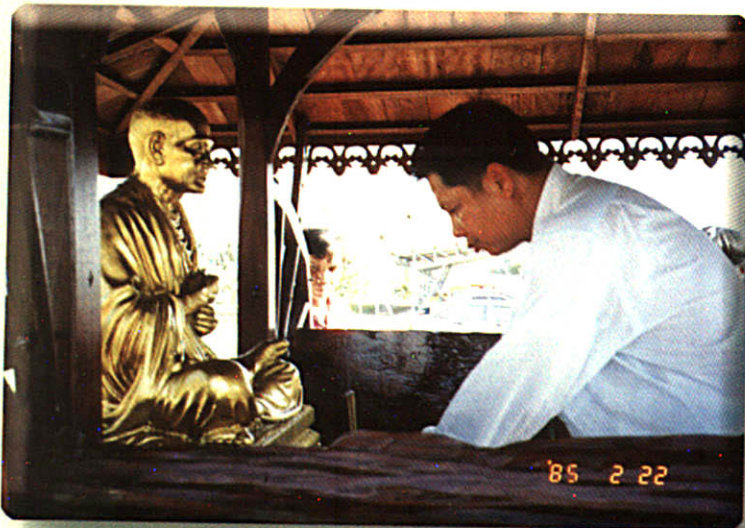
17 ตุลาคม 2544

วันรักต้นไม้เถลิงเกียรติกรรมปลูกต้นไม้สดถนนแรกบริเวณท่าอากาศยานภูเก็ต



17 ตุลาคม 2544

อัญเชิญหลวงพ่อโต พรหมรังษี ประดิษฐาน ณ ศาลา



ศาลาจังหวัดภูเก็ตในแผนกดีเจาจารย์และครอบครัว

23 ตุลาคม 2544

ถวายราชสักการะ วันปิยมหาราช



แสดงความยินดี ท่านชาติตาญ โฆภิตวัฒน์บุตร
อธิบดีศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง มาดำรงตำแหน่ง



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



25 ตุลาคม 2544
ท่านบุญชู กิตานประพันธ์
อธบ.ภาค 1 ตรววจึงมตลย



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ประชุมผู้พิพากษาราชมนตรี
เพื่อนบ้านสากล



ศาลจังหวัดปทุมธานีแด่ทนายและครอบครัว



ประชุมผู้พิพากษาศาลฎีกา
ที่ห้องประชุมศาลฎีกา



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



ถวายพระพรเนื่องพระราชสมภพ
5 ธันวาคม 2544



ศาลจังหวัดปทุมธานีแห่เทียนถวายพระพรและครอบครัว



นางพรปวีณ์ในมุก่านอธิบดี พ.ศ. 2545



เจ้าประดิษฐ์...! ขอให้นิรนาม...?



มอบเงินสนับสนุน
ครบ 50 ปี
ศาลเยาวชน
และครอบครัวกลาง
28 ม.ค. 45

ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ศึกษาดูงานที่ศาลจังหวัดภูเก็ต
มาตุพนธ์เมื่อวันที่ 31 ม.ค. 45



ศาลจังหวัดภูเก็ตและภาคใต้เฝ้าระวังและครอบครัว

ประชุมสัมมนาผู้พิพากษาสมทบ ทหารอาณานิกร ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
วันที่ 1-3 ก.พ. 45



ศาลจังหวัดปทุมธานี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

เลี้ยงลูกอย่างไรให้มีวินัย

เสวิมตรี ภูจินดา

ผู้พิพากษาศาลมณฑลจันทบุรี

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

วินัยคืออะไร?

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายของวินัย คือการอยู่ใต้อำนาจระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ กล่าวง่ายๆ ว่า วินัย คือการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่สังคมยอมรับว่าดี หรือเหมาะสมนั่นเอง

ในทางจิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental psychology) การฝึกวินัยเป็นการช่วยให้เด็กควบคุมความต้องการหรือแรงผลักดัน (impulse) ในตนเองให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมและแสดงออกมาอย่างเหมาะสม ไม่ใช่จะต้องตอบสนองความต้องการของตนทุกครั้งอย่างทันที ทันใด หรือในวิธีที่ตนต้องการเสมอไป การฝึกวินัยเป็นการสอนให้เด็กรู้จักรอหรือประวิงความต้องการของตนและแสดงออกในเวลา สถานการณ์และวิธีการที่เหมาะสมกว่า

ทำไมคนเราจะต้องมีวินัยด้วย?

คำตอบก็คือ หากไม่มีวินัยก็จะเกิดความยุ่งเหยิงในหลายด้าน เช่น สังคมที่ไม่มีวินัย เป็นสังคมที่ยุ่งเหยิง เราเห็นตัวอย่างความยุ่งเหยิงและขาดระเบียบนี้อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน เช่น

- ทิ้งขยะตามถนนหนทาง
- ข้ามถนนในที่ซึ่งไม่ใช่ทางข้าม
- ขับรถโดยไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร
- วางของขายตามทางเท้าจนรบกวนคนเดินถนน ขายเสร็จก็ยังทิ้งเศษขยะเกลื่อนกลาด ไม่เก็บกวาดให้เรียบร้อย

- ทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม
- โกงกินและรับสินบน
- ฯลฯ

ครอบครัวที่ไม่มีวินัย ก็เป็นครอบครัวที่ยุ่งเหยิง ครอบครัวแบบนี้หาได้ไม่ยากนักในสังคมปัจจุบัน

- สมาชิกรรยาไม่ซื่อสัตย์ต่อกัน
- สมาชิกทะเลาะ ปรารถนาตีกัน
- พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยๆ จนลูกพลอยเกิดปัญหาไปด้วย
- ใช้ความรุนแรงกันในครอบครัวเพราะขาดวินัยในการควบคุมตนเอง
- ลูกขยahiโรงเรียน ส่วนลูกสาวก็ไปเที่ยวจนดึกไม่ยอมกลับบ้าน
- ฯลฯ

ชีวิตที่ไม่มีวินัย ก็อาจเห็นความยุ่งเหยิงได้ทุกระยะ ตั้งแต่เล็กจนโต

- ต้นสาย ไปโรงเรียนสาย
- ทำการบ้านไม่เสร็จ ต้องให้พ่อแม่เตือนทุกวัน
- ไม่รู้จักท่องหนังสือ เอาแต่เล่นวิดีโอเกม ผลการสอบคาบเส้น
- พ่อเป็นวัยรุ่นเพื่อนชวนให้ใช้ยาบ้า ก็ใช้
- ขวนไปยกพวกตีกัน ก็ไป
- มั่วเซ็กซ์จนติดเอดส์
- ฯลฯ

บุคคลที่ไม่มีวินัยจะไม่สามารถพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดที่ตนมี ชีวิตจะไม่มีระเบียบและเกิดปัญหาได้มากมายทั้งกับตนเอง ครอบครัว ที่ทำงาน สังคมและประเทศชาติในทางตรงข้าม บุคคลที่มีวินัยจะดำรงตนอยู่ในกฎระเบียบที่เหมาะสม อดทนต่อความยากลำบาก ควบคุมตนเองได้ดีพอ สามารถพัฒนาตนเองและใช้ศักยภาพที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ บุคคลแบบนี้จะประสบความสำเร็จสามารถสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้นในชีวิตของตนเอง ในครอบครัวรวมทั้งสังคมและประเทศชาติที่เขาอาศัยอยู่

การฝึกวินัยเป็นสิ่งสำคัญ

การอบรมระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของเด็ก พ่อแม่จำเป็นจะต้องสอนให้เด็กรู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ และขอบเขตของพฤติกรรมนั้นนี้อยู่แค่ไหน ลูกจำเป็นจะต้องรู้จักกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย และพ่อแม่ก็จำเป็นจะต้องบอกให้ลูกรู้ว่าพ่อแม่ยึดถือคุณค่าและหลักการอะไรบ้าง

การฝึกวินัยคือ การสอนเด็กให้รู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเอง เมื่อเด็กยังเล็ก ผู้ใหญ่โดยเฉพาะพ่อแม่จะต้องเป็นผู้ช่วยเด็กควบคุมพฤติกรรมของเขาและด้วยการอบรมอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่เล็ก เมื่อโตขึ้น เด็กจะควบคุมตนเองได้ในที่สุด และนั่นคือเป้าหมายสูงสุดของการฝึกวินัย คือการที่บุคคลจะดำรงตนอยู่ในความถูกต้องจะรู้ด้วยตนเองว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ มีความสามารถที่จะบังคับตนเองและควบคุมตนเองได้ดี โดยไม่ต้องมีผู้อื่นหรือกฎเกณฑ์อื่นๆ มาคอยควบคุม

เด็กควรมีวินัยเรื่องใดบ้าง ?

เด็กควรมีวินัยในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. วินัยในความประพฤติทั่วไป เช่น

- เก็บข้าวของเป็นที่เป็นทาง
- ตรงต่อเวลา

- ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่ง
- รู้จักกาลเทศะรู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร
- ประพฤติตนเหมาะสมกับวัย

2. วินัยในกิจวัตรประจำวัน เช่น

- มีระเบียบในตนเอง เช่น รักษาร่างกายได้สะอาดสะอ้าน แต่งตัวเรียบร้อย เก็บข้าวของของตนให้เป็น ที่ ทำกิจวัตรของตนตามกำหนดเวลา
- ดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามวัย

3. วินัยในการเรียน เช่น

- รับผิดชอบในการเรียนหรือกิจกรรมอื่นๆ อย่างเหมาะสม ทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนเองโดยไม่ต้องสั่ง

4. วินัยในการทำงาน เช่น

- มีความรับผิดชอบ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำอะไรก็ทำจนสำเร็จและทำอย่างเต็มความสามารถ
- รักษาคำพูดคำสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น

5. วินัยในการควบคุมตนเอง เช่น

- ควบคุมอารมณ์ได้ดีตามสมควร ไม่โมโหจนเฉียวเมื่อถูกขัดใจ ไม่โกรธจนควบคุมตนเองไม่ได้
- อดทนต่อความลำบากได้ตามวัย

ทั้งหมดนี้เป็นวินัยพื้นฐานที่เด็กควรได้

รับการปลูกฝังจากพ่อแม่

วินัยต้องสร้างตั้งแต่เล็ก

การฝึกวินัยต้องเริ่มตั้งแต่เด็กยังเล็กหากไปฝึกเมื่อโตแล้ว เช่น เมื่อเข้าวัยรุ่นหรือเมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้วก็จะกระทำการฝึกได้ยาก และผลที่ได้ก็จะ

ไม่ดีเท่าไร เข้าทำนอง “ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก” ทั้งนี้เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่นิสัยและบุคลิกภาพกำลังอยู่ในระยะเริ่มต้นก่อตัว ความคิด อารมณ์และการกระทำในรูปแบบต่างๆยังไม่ชัดเจนหรือฝังแน่นเข้าไปในตัวเด็ก ท่านยังสามารถดึงเอาสิ่งที่ไม่ดีออกไปจากตัวเขา และบรรจุสิ่งดีๆ เข้าไว้แทน หากพ้นอายุ 18 ปีไปแล้ว บุคลิกภาพก็จะอยู่ตัว เป็นรูปแบบที่ชัดเจนและฝังลึกจนยากที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น

พฤติกรรมไร้วินัยที่เราเห็นในวัยรุ่นและคนหนุ่มสาวจำนวนมาก เช่น ต่อต้าน ไม่เชื่อฟัง เกเร ไม่เรียนหนังสือ ดิตยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำอะไรจับจด ไม่อดทน ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย เอาแต่เที่ยวเตร่ ฯลฯ เหล่านี้เป็นผลจากการที่พ่อแม่ไม่ได้ฝึกวินัยให้เกิดขึ้นในตัวของผู้ลูก หากเด็กไม่มีวินัยที่ดีอยู่ในตนเอง เด็กก็จะรับสิ่งไม่ดีเข้ามาได้ง่าย เมื่อโตขึ้นเด็กจะเริ่มค้นหาแบบฉบับของตนเอง หากไม่สร้างแบบฉบับที่ดีให้เด็กยึดถือ เด็กก็จะไปยึดถือแบบฉบับที่ไม่เหมาะสมจากสิ่งรอบตัว เช่น เพื่อนหรือโทรทัศน์ เป็นต้น ฉะนั้น หากท่านไม่ยอมให้ลูกมีพฤติกรรมดังกล่าว ก็จงเริ่มสร้างวินัยให้ลูกตั้งแต่วัยเยาว์

อย่ากลัวการฝึกวินัย

พ่อแม่จำนวนมากกลัวว่าการฝึกวินัยและความคุมเด็คนั้นจะทำให้ลูกไม่เป็นตัวของตัวเอง เป็นการขัดขวางความอยากรู้อยากเห็น ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของลูก ความคิดนี้ไม่ถูกต้องเลย แท้จริงแล้วเด็กต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ นั่นคือ ต้องการให้ผู้ใหญ่ช่วยควบคุมเขาให้อยู่ในวินัย เพราะเขายังควบคุมตนเองไม่เป็น ถ้าพ่อแม่ไม่ควบคุมเด็กให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม ก็เท่ากับเป็นการเลี้ยงลูกให้เป็น “ทรชนตัวน้อย” ที่ไม่รู้จักขอบเขตและทำอะไรไม่นึกถึงผู้อื่น ในช่วงที่เด็กยังเล็กอยู่ปัญหาอาจจะไม่ค่อยรุนแรงเท่าใด แต่พอโตขึ้น

ปัญหาก็จะมากขึ้น เด็กหนุ่มๆ กร้าวๆ ที่พ่อแม่พามาปรึกษาด้วยเรื่องคือ ไม่เชื่อฟังอย่างรุนแรง จนกลายเป็น “เด็กเกเร” นั้น เมื่อทบทวนประวัติย้อนหลังไปอย่างละเอียดแล้วมักพบว่า ในเด็กเหล่านี้พ่อแม่ขาดการฝึกอบรมระเบียบวินัยอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และจัดการกับความดีของลูกตั้งแต่อายุน้อยๆ ไม่ได้

ไม่ใช่เพียงการลงโทษ

การฝึกระเบียบวินัยเป็นการควบคุมเด็กให้อยู่ในวิถีทางที่ถูกต้องด้วยวิธีการที่มีเหตุผลและเท่าที่จำเป็น เท่านั้น การฝึกวินัยไม่ใช่การลงโทษ และไม่ใช่การใช้อำนาจบังคับให้เด็กทำตามโดยปราศจากเหตุผลหรือปราศจากโอกาสที่จะคิดใคร่ครวญด้วยตนเองนั้น หมายความว่า เมื่อท่านฝึกวินัย ท่านต้องให้เด็กเข้าใจเหตุผลของการฝึกด้วยว่าทำไมไปเพื่ออะไร และจะมีผลดีต่อเขาอย่างไร

การเลี้ยงลูกแบบเข้มงวด

การฝึกวินัยไม่ใช่การเลี้ยงลูกอย่างเข้มงวด การเลี้ยงดูลูกแบบเข้มงวด หมายถึงการใช้อำนาจมากเกินไปที่ควรจะเป็น การเลี้ยงดูจะมีลักษณะขู่ขู่ให้เด็กต้องยอมทำตาม ไม่ให้หัดคิดด้วยตนเอง หากเด็กไม่ทำตามพ่อแม่ก็จะใช้วิธีควบคุมโดยการลงโทษ วิธีนี้ทำให้เด็กไม่มีโอกาสได้ใช้ความคิดเท่าไร เพราะเด็กไม่มีทางเลือกอื่น พ่อแม่ให้เด็กเลือกเพียงสองทางคือ เชื่อฟัง หรือไม่เชื่อฟัง เท่านั้น

พ่อแม่ที่เลี้ยงลูกแบบเข้มงวดมักพยายามจัดการลูกมากเกินไป คอยควบคุมลูกไปเสียทุกเรื่อง วิธีนี้จะทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาไม่มีอำนาจในการควบคุมชีวิตของตนเอง และจะเกิดความรู้สึกหงุดหงิดและอึดอัด เด็กที่คิดว่าเขาไม่สามารถควบคุมชีวิตของตนได้นั้น มักจะพยายามพิสูจน์ว่าตนเองมีอำนาจในวิธีที่ไม่ถูกต้อง หรือเป็นผลเสีย โดยเฉพาะในวัยรุ่น อาจพิสูจน์อำนาจนั้นโดยการมีพฤติกรรมต่อต้านหรือ

เกรงพยายามทำในสิ่งที่รู้อยู่แก่ใจแล้วว่าพ่อแม่ไม่ชอบ ในทางตรงข้าม เด็กบางคนเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพแบบสละยอม (passive) ไม่กล้ามีปากเสียง ไม่กล้าออกความคิดเห็นเพราะถูกควบคุมมาตลอดชีวิต

การเลี้ยงลูกแบบตามใจ

ท่านจะฝึกวินัยลูกไม่ได้ หากท่านเลี้ยงลูกแบบตามใจ การตามใจลูกเป็นอุปสรรคต่อการฝึกระเบียบวินัยของเด็ก เพราะเด็กจะเรียนรู้ระเบียบวินัยได้เมื่อเขาต้องปฏิเสธความต้องการของตนเองบ้าง ต้องเจ็บตัว ต้องเหนื่อย ต้องถูกขัดใจ ต้องเสียใจ หรือหัวใจสลายบ้างเล็กๆ น้อยๆ ด้วยประสบการณ์เหล่านั้นเขาจะเรียนรู้ถึงความอดทนและการควบคุมตัวเอง รวมทั้งรู้วิธีหลีกเลี่ยงการเจ็บตัวและเจ็บปวดหัวใจที่รุนแรงกว่าได้เมื่อเขาโตขึ้น

เราจำเป็นต้องอดทนหนักแน่น แม้บางครั้งจะดูเหมือนเด็ดขาดเกินไป เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักวินัย อดทนต่อความอดอัดคับข้องใจ และเรียนรู้ถึงผลลัพธ์ของการไม่เคารพในกฎเกณฑ์ต่างๆ สิ่งนี้คือการเรียนรู้บทเรียนที่สำคัญของชีวิต

การตามใจเด็กเป็นการปกป้องเด็ก ไม่ให้เด็กต้องเผชิญกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำของเขาในตัวอย่างตอนต้นนั้น ถ้าท่านยอมให้ลูกกินข้าวเมื่อใดก็ตามที่เขาหิว ลูกก็จะไม่มีวันที่จะมีวินัยในตนเอง ลูกจะกลายเป็นคนไม่รักษาเวลา นึกจะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ การที่ท่านอนุญาตให้ลูกทำผิดกฎได้โดยไม่ต้องเผชิญกับผลลัพธ์ของการกระทำหรือรับการลงโทษเลยนั้น เป็นการสอนให้ลูกไม่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตน และเป็นการสอนว่า ในชีวิตของคนเรานั้น เหตุและผลเป็นสิ่งที่สำคัญ

พ่อแม่มักจะตามใจเด็กเพราะว่าเป็นสิ่งที่ง่ายกว่าการที่จะมาตั้งระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ แต่ในระยะยาวนั้นอาจเกิดปัญหารุนแรงขึ้นได้ เพราะว่าเมื่อเด็กไปพบคนอื่นที่ไม่ตามใจเขา เขาก็จะเกิดความอดอัด ความโกรธ และอดทนต่อสิ่งที่มาขัดใจ

ไม่ได้ ความคับข้องใจนี้อาจรุนแรงจนเกิดปัญหาพฤติกรรม หรือปัญหาทางอารมณ์ตามมา

เลี้ยงลูกอย่างไรให้มีวินัย?

เป็นการยากที่จะบอกว่าวิธีสร้างวินัยแบบใดเป็นวิธีที่ถูกต้องที่สุด เพราะว่าเด็กแต่ละคนแตกต่างกัน และพ่อแม่แต่ละคนก็มีประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกันแต่อย่างไรก็ตาม มีหลักการสำคัญบางประการที่จะช่วยให้เราเลี้ยงลูกอย่างมีวินัยได้ ที่สำคัญก็คือ พ่อแม่ต้องมีความหนักแน่นเสมอต้นเสมอปลาย และยึดมั่นในหลักการที่ชัดเจนว่าอะไรถูก อะไรผิด อะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ และพ่อแม่ต้องสื่อสารสิ่งเหล่านี้ให้เด็กรู้และปฏิบัติตาม

การอบรมระเบียบวินัยจะทำได้ง่ายขึ้น หากพ่อแม่หนักแน่น อันที่จริงแล้วเด็กส่วนใหญ่ชอบที่จะให้พ่อแม่มีความหนักแน่น เด็กเองไม่อยากให้พ่อแม่ขึ้นๆ ลงๆ เพราะมันจะทำให้เขาสับสน พ่อแม่สมัยใหม่ปล่อยให้เด็กทำตามใจมากเกินไป เพราะกลัวว่าการออกคำสั่งจะเป็นการทำร้ายจิตใจเด็ก อันที่จริงแล้วการออกคำสั่งอย่างมีเหตุผลและหนักแน่น จะทำให้เด็กมีความรู้สึกมั่นคงขึ้น การที่พ่อแม่มีหลักการชัดเจนว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ควรทำหรือไม่ควรทำ และเรียกร้องให้เด็กทำในสิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผลนั้น เป็นการช่วยลูกให้มีความชัดเจนขึ้นว่าพฤติกรรมของเขาควรจะเป็นอย่างไร พ่อแม่ที่มักจะต้องลงเอยด้วยการตีลูกมักเป็นพ่อแม่ที่ไม่ได้ตั้งกรอบที่ชัดเจนให้กับลูก ไม่มีความเสมอต้นเสมอปลายหรือไม่เคยอธิบายว่าอะไรที่ลูกควรทำและอะไรไม่ควรทำบ่อยครั้งที่พ่อแม่เองก็ไม่มั่นใจว่าอะไรควรเป็นสิ่งที่ตนเองยึดถือหรือการอบรมระเบียบวินัยที่เหมาะสมควรจะทำอย่างไร

การฝึกวินัยไม่ใช่เพียงการหยุดพฤติกรรม

สิ่งสำคัญในการฝึกวินัยเด็กก็คือ เป้าหมาย ท่านต้องรู้ว่าท่านจะฝึกลูกในเรื่องใดบ้าง และ

เพื่ออะไรก่อนที่ท่านจะทำอะไรกับลูก ท่านจะต้องนึกถึงจุดประสงค์ของการฝึกระเบียบวินัยในตอนนั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านเห็นลูกกำลังขีดเขียนผนังห้องเลอะเทอะ ความคิดแรกของท่านอาจเป็น “ฉันต้องการหยุดสิ่งที่ลูกทำเดี๋ยวนี้” อย่างไรก็ตาม ถ้าท่านหยุดคิดสักนิดหนึ่ง ท่านจะพบว่า แท้จริงท่านต้องการสอนลูกว่าอะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ และสอนให้ลูกรู้จักระวัง เช่น ให้รู้จักระวังทรัพย์สินสมบัติของครอบครัวและให้รู้จักเลือกเขียนด้วยวัสดุและวิธีการที่ถูกต้อง ถ้าท่านรีบเข้าไปหยุดพฤติกรรมของลูกและตำหนิลูกในการที่ทำผนังห้องสกปรก ท่านก็อาจจะไม่บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว เมื่อเด็กรู้ว่าการขีดเขียนผนังทำให้ท่านหงุดหงิด เด็กก็อาจจะทำอย่างนั้นอีก เพื่อที่จะแกล้งแค้น ในเด็กบางคนอาจจะเกิดผลเสียตามมา คือเด็กไม่กล้าที่จะวาดรูป หรือมีกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ อีกเพราะกลัวว่าจะถูกทำโทษ สิ่งที่ท่านควรจะทำคือ การบอกลูกอย่างสงบและหนักแน่นว่าการวาดรูปเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าวาดบนผนังห้องก็จะเป็นสิ่งที่ไม่ดีอย่างแน่นอน ต่อจากนั้นท่านก็สอนลูกทำความสะอาดผนังห้องให้เรียบร้อยและช่วยคิดกับลูกว่าควรจะวาดรูปกับอะไรดี ถ้าลูกอยากวาดแบบนี้ ท่านอาจจะเอากะดาษมาปิดที่ผนังห้องและให้ลูกวาดบนกระดาษแทน วิธีนี้จะช่วยให้ลูกเกิดการเรียนรู้ว่าอะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำโดยไม่ไปหยุดยั้งการแสดงออกซึ่งความสามารถและการฝึกหัดด้านอื่นๆ ของเขา

เมล็ดพืชแห่งวินัย

วินัยสามารถเพาะขึ้นในตัวของเด็กได้ตั้งแต่ยังเล็ก ยิ่งท่านเพาะเร็วเท่าไรต้นไม้แห่งวินัยก็จะเติบโตหยั่งรากลึกลงในดินอย่างมั่นคงยิ่งขึ้นเท่านั้น

สิ่งที่มุ่งใจให้เด็กทุกคนพยายามทำตามกฎและขอบเขตที่พ่อแม่กำหนดไว้ก็คือ ความต้องการความรักและความสนใจ เด็กจะพยายามทำตามที่

ท่านสอนเรียนรู้ว่าท่านชอบอะไร และท่านยึดถือคุณค่าใดบ้าง เด็กจะพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้ท่านโกรธหรือไม่พอใจ หากท่านทำให้เด็กเข้าใจได้ชัดเจนว่าอะไรควรและอะไรไม่ควร มีคำสั่ง กฎและขอบเขตที่เหมาะสม กระบวนการสร้างการควบคุมตนเองก็จะเกิดขึ้นได้ง่ายและดำเนินไปอย่างไม่สับสน

ความมีวินัยและรู้ผิดชอบชั่วดีและการควบคุมตนเองจะพัฒนาไปเรื่อยๆ ทุกวันจนในที่สุดเด็กจะมีความเข้าใจดีขึ้นว่า อะไรถูก อะไรผิด อะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ จากการไม่ทำผิดเพราะกลัวว่า คุณจะไม่รักหรือกลัวว่าจะถูกลงโทษ มาเป็นไม่ทำเพราะมันเป็นสิ่งไม่เหมาะสม และ “รู้สึกว่ามันไม่ดี” แต่ทั้งหมดนี้ก็ต้องเป็นไปตามวัยและต้องใช้เวลากับเด็กวัย 3 ขวบอาจไม่ตื่นนอนเพราะรู้ว่าแม่ไม่ชอบหรือตนเองจะถูกแม่ทำโทษ แต่พออายุ 5 ปี เด็กจะไม่ตื่นนอนเพราะสงสารไม่อยากให้น้องร้อง พออายุ 10 ปี เด็กจะไม่ตื่นนอนเพราะรู้ว่าเป็นสิ่งไม่ดีที่จะทำร้ายผู้อื่น เป็นต้น วินัยและคุณธรรมจะถูกขัดเกลาให้ดีขึ้นละเอียดอ่อนและแข็งแกร่งขึ้นจนลูกสามารถตัดสินใจได้ว่าอะไรควรและอะไรไม่ควร แม้ในสถานการณ์ที่เขาไม่เคยเผชิญมาก่อนหรือท่านไม่เคยสอนก็ตาม

ความรักอย่างเดียวไม่พอ

ชีวิตของเด็กจะเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้นั้น ต้องอาศัยความรักและความอบอุ่นที่พ่อแม่ให้ แต่การให้ความรักความอบอุ่นอย่างเดียว นั้นไม่เพียงพอ ท่านจะต้องปลูกฝังวินัยให้ลูกด้วยการฝึกวินัยตั้งแต่เขารับรู้บนพื้นฐานของความรัก ความอบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะสร้างอุปนิสัยและบุคลิกที่ดีให้แก่ลูก ทั้งจะนำลูกไปสู่ชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จในอนาคตดังที่ท่านตั้งความหวังไว้



เด็กดีข้างถนน

เหตุผลของเด็กแต่ละคนที่ออกมาเร่ร่อน แตกต่างกันไป แต่ก็เหมือนกัน คือ ทุกคน
อยู่ในสภาพขาดไร้ความรัก ทั้งจากพ่อแม่และคนรอบข้าง

๘๘

พวกเขาไม่ได้เป็นคุณหนู ไม่ได้เป็นเยาวชนของชาติ
ที่สังคมบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงแห่งชาติสักฉบับ
แต่เด็กจำนวนไม่น้อยกลุ่มนี้เกิดมา เด็ดเดี่ยว และมีวินัยเวลาแห่งความสุขใน
บิยามที่คนอื่นอ่านไม่ออก ลัทธิเต๋ายีน วุฒิกัดดี พบข้อเท็จจริงที่น่าสลดใจ
จากวิทยานิพนธ์ฉบับหนึ่ง

๘๙

‘เด็กเร่ร่อน’ เมื่อกล่าวถึงคำๆ นี้
หลายคนมีภาพในความคิดต่างกัน ทั้งนำเสนอสาร
เหลือขอ หัวขโมย ดมกาว และไม่ยอมยุ่งเกี่ยวกับ
ความรู้สึกของคนหมู่มากได้ผลักดันให้เด็กเร่ร่อน หรือ
เด็กข้างถนนเหล่านี้ ตกอยู่ในฐานะ ‘ส่วนเกิน’ หรือ
‘คนนอก’ ที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม แต่จะมีกี่คนที่รู้
และเข้าใจถึงการต่อสู้เพื่อให้ชีวิตอยู่รอดของคนกลุ่มนี้

วันดี กริชอนันต์ นักศึกษาปริญญาโท
คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ได้พยายามทำความเข้าใจ ปรากฏการณ์
เด็กข้างถนนหรือเด็กเร่ร่อน และตั้งข้อสงสัยว่า ความ
เข้าใจต่อเด็กข้างถนนที่ผ่านมานั้น ถูกต้องเพียงใด
ด้วยการศึกษาและนำเสนอในวิทยานิพนธ์ เด็กข้าง
ถนนย่านหัวลำโพง พ.ศ.2544

วันดีใช้เวลาลงพื้นที่ หรือเข้าไปพูดคุย
คลุกคลีกับเด็ก ในฐานะ ‘ครูข้างถนน’ คนหนึ่งจาก
มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก ตั้งแต่สิงหาคม 2543 ถึง มีนาคม
2544 รวมประมาณ 7 เดือน เธอเล่าให้ฟังว่า เล่นเกม
วาดรูป กินข้าววงเดียวกับเด็ก ซึ่งเธอบอกว่า พวก
เด็กก็มองเราเป็นคนนอกเช่นกัน เพราะเด็กถามว่า
“พี่ไม่อายเหรอที่มากุ้ยกับพวกผม”

พ่อแม่ขับไล่หนีออกจากบ้าน

จอย : อายุไม่แน่ชัด บ้านอยู่ที่จังหวัด
สมุทรปราการ จอยเล่าให้ฟังว่า พ่อและแม่ทะเลาะ
และทุบตีกันเป็นประจำ พ่อติดยาบ้าและเป็นคนค้ายา
สุดท้ายพ่อกับแม่ก็แยกทางกันไปมีครอบครัวใหม่ทั้งคู่
แม่เลือกเอนาง้องชายไปอยู่ด้วย จอยจึงต้องอยู่กับพ่อ
ครั้งหนึ่งพ่อเมาพยายามจะข่มขืนเธอ เธอจึงหนีออก
จากบ้านและเริ่มเร่ร่อนนับแต่นั้นมา

เต๋า : ไม่รู้ว่าตัวเองอายุเท่าไร แต่ดูจาก
รูปร่างแล้ว คาดว่า ไม่น่าจะเกิน 11-12 ปี บ้านของเต๋า
อยู่ในกรุงเทพฯ เขาเป็นอีกคนหนึ่งที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเหตุ
จากสภาพครอบครัวแตกแยก แม่ติดคุก พ่อไม่รู้
ไปไหน มีน้ำเป็นทหารไปมีเรื่องกับคนอื่นจึงถูกยิง
แล้วต่อมาน้ำก็กลับไปยิงคนนั้นตาย และติดคุกเช่นกัน

นอกจากจอยกับเต๋าแล้ว ก็ยังมีไอ ใจ
เล็ก หญิง วี มด ต๊ะ ฯลฯ พวกเขาออกจากบ้าน
เนื่องจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พ่อขี้เมา
เมาแล้วทะเลาะตบตีแม่ หรือไม่กี่พ่อค้ายาบ้า ติดคุก
แม่มีครอบครัวใหม่และเขาเป็นที่ย่ำแย่ของ
พ่อเลี้ยง ฉะนั้นพ่อและแม่เท่านั้นที่เป็นแรงยึดหรือ
แรงขับไล่พวกเขาออกจากบ้าน

“หัวลำโพง” เป็นเสมือนจุดเริ่มต้นของการใช้ชีวิตเร่ร่อนของจอยและเพื่อนๆ ขณะที่ผู้ใหญ่หลายคนใช้หัวลำโพงเป็นจุดตั้งต้นของการมีชีวิตในเมืองหลวง เพราะเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ หาเงินและอาหารได้ง่าย เนื่องจากเป็นที่ๆ มีคนสัญจรผ่านไปมามากเหมาะสำหรับการขอเงิน เก็บขยะขาย และอาบน้ำจากก๊อกน้ำขนาดใหญ่สำหรับใช้ล้างรถไฟ

เมื่อคุ้นเคยกับหัวลำโพงแล้ว จอยก็เริ่มแวะเวียนไปยังพื้นที่อื่น เช่น วงเวียน 22 ได้สะพานคลองผดุงกรุงเกษม สนามหลวง ได้ทางด่วน แต่ส่วนใหญ่ก็กลับมาที่หัวลำโพง ซึ่งเป็นเสมือนบ้านที่คุ้นเคยมากที่สุด รองลงมา คือ บ้านร้างริมถนนแห่งหนึ่ง

บ้านร้างข้างถนน

บ้านร้าง เดิมเป็นโรงแรม 3 ชั้น ที่ถูกใช้เป็นช่องโหล่ยามาก่อนจึงประกอบด้วยห้องหลายห้อง ตอนนี้มีสภาพเป็นบ้านที่ถูกรื้อ และทุบทิ้งจากการสร้างทางด่วน จากหัวลำโพงเมื่อมุ่งหน้าไปทางด่วน บ้านร้าง จะอยู่หัวมุมถนนทางซ้ายมือ ด้านหน้าเป็นลานดินโล่งซึ่งถูกล้อมรั้วโดยรอบมีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา

นอกรั้วบ้านเป็นวินมอเตอร์ไซด์ ซึ่งบ่อยครั้งเข้ามาเตะตะกร้อกับเด็กๆ พอตกเย็นจะมีรถเข็นและหาบเร่ขายอาหาร เช่น ขนมจีน กระเพาะปลา ผลไม้ มาจอดขาย ซึ่งจอยกับเพื่อนใช้ลานดินหน้าบ้านแห่งนี้ เป็นที่เล่น นั่งพูดคุยกัน กินข้าว ดมกาว และเป็นที่นั่งนอนกลางวันได้ต้นไม้

ที่ตัวบ้านร้าง คนข้างนอกสามารถมองเห็นช่องกำแพงที่ถูกเจาะให้เป็นประตูทางเข้า จนเห็นสภาพภายใน ซึ่งมีลักษณะเป็นซากปรักหักพังผนังภายในบ้านถูกทุบทิ้งไปหลายส่วน พื้นล่างสุดกองเต็มไปด้วยปูนซีเมนต์ที่ถูกทุบและทิ้งกองลงมา รวมปนกับกองขยะ กุณพลาสติกมากมายรวมถึงสิ่งปฏิกูลต่างๆ เมื่อเดินเข้าบ้านร้างจะได้กลิ่นเหม็นอับ โขยและตะกุกอยู่ตลอดเวลา

จากด้านล่างสามารถมองเห็นถึงชั้นสามได้มืออยู่ครั้งหนึ่งขณะที่วันดีพูดคุยกับเด็กๆ ที่ชั้นสองของบ้าน รู้สึกถึงหยตน้ำกระเด็นมาโดนตัวอยู่หลายครั้ง เมื่อหันขึ้นไปมองทะเลเหล็กเส้นของพื้นชั้นสาม จึงได้เห็นว่า มีผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งเด็กในบ้านเรียกว่า พี่ดาว นุ่งกระโจมอกกำลังอาบน้ำอยู่ชั้นบน' นี่คือ สภาพบ้านของจอยและเพื่อนๆ

อย่างไรก็ตาม จอยและเพื่อนไม่ได้อาศัยอยู่ที่บ้านร้างเป็นประจำ โดยจะย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ ตามแต่ละดวง จึงไม่แปลกที่บ้านร้างแห่งนี้ จะมีเด็กทั้งหน้าเก่า และหน้าใหม่หมุนเวียนเข้าออกอยู่เรื่อยๆ เช่น ต๊ะมีเรื่องลักขโมยจึงหนีมาอยู่บ้านร้าง และมีผู้ขายทำทางเอาเรื่อง 3-4 คนมาค้นหา ต๊ะจึงหายไปจากบ้านร้างระยะหนึ่ง และกลับมาเมื่อเรื่องเงียบ หรือเวลาผ่านไปจนคิดว่าปลอดภัย

ที่บ้านร้างนี้ ก็มีแขกมาพักด้วย ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งพร้อมลูกเมีย ซึ่งชายคนนั้นเคยเป็นคนเร่ร่อนมาก่อน และรู้จักกันดีกับคนที่อยู่ในบ้านร้าง มาทำธุระที่กรุงเทพฯ ก็มาอาศัยนอนที่บ้านร้าง เพราะไม่มีเงินเช่าโรงแรม และประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อเสร็จธุระก็ขึ้นรถไฟกลับบ้านต่างจังหวัด นอกจากนั้น พื้นที่บ้านร้างยังถูกใช้เป็นวงเหล้า วงพนันไฮโลของผู้คนที่อาศัยในบริเวณนั้นอีกด้วย

ลักษณะความเป็นบ้านของเด็กๆ ไม่ได้จำกัดเฉพาะภายในบริเวณลานดินและบ้านร้างเท่านั้น ผู้ศึกษาพบว่า บ้านในความหมายของคนทั่วไปที่ใช้เป็นที่นอนและที่พักผ่อนนั้น สำหรับเด็กๆ แล้ว ในความเป็นบ้านของเด็กจึงกินพื้นที่อีกหลายแห่ง ที่นอกเหนือจากตัวบ้านร้างเด็กๆ ยังชอบนอนที่ “ท่อ” หรือที่ต่อมของท่อระบายน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งนี่ก็คือบ้านของเขาเช่นกัน

ในบริเวณพื้นที่โล่งแจ้งที่สายตาค้นมองเห็นนี้ เด็กมีอิสระและแสดงออกด้วยความคุ้นเคยกับสถานที่ ถึงแม้ว่าจะเป็นพื้นที่บนบาทวิถีซึ่งมีผู้คนสัญจรไปมามากมาย แต่เด็กมีพฤติกรรมแบบเดียวกับ

คนที่ปล่อยตนเองตามสบายเมื่ออยู่ในพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัว

เช่น เวลา 18.00 น. บริเวณหัวลำโพง ขณะที่คนทั่วไปรวมถึงคนต่างชาติหยุดกิจกรรมทุกอย่าง หยุดการสนทนาเพื่อเคารพธงชาติ เด็กข้างถนนสอง คนวิ่งไล่จับกันอย่างสนุกสนาน และวิ่งลัดเลี้ยวไปมาระหว่างคนที่ยืนอยู่โดยไม่สนใจในคนรอบข้าง และไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ของคนทั่วไปที่พึงปฏิบัติ เมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ คือ ไม่สนใจโดยตรงเคารพธงชาติ ดังเช่นคนทั่วไป

กินเมื่อหิว นอนเมื่อว่าง

วันดี บอกว่า หากลองนั่งที่บ้านร้าง หรือ ที่ใดที่หนึ่งริมถนนมองดูเด็กๆ อาจพบว่า ในวันหนึ่งๆ เด็กไม่ได้มีกิจกรรมมากนัก เด็กจะตื่นนอนในตอนสาย ถึงบ่าย เมื่อตื่นมาแล้วหิวจึงออกหาอะไรทาน ใครจะตื่นก่อนตื่นหลังก็ได้ ไม่มีการบังคับควบคุมกันหลังอิ่มท้องแล้วเด็กจะหาที่ดมกวาในช่วงบ่าย เมื่อดมกวาแล้วจะเกิดอาการมีนเมา และนอนหลับกลางวัน

แต่เด็กบางคนจะเลือกออกหารายได้จากการขอร้อง หรือบางคนไปเที่ยวเล่นตามขอบใจ จนกระทั่งเย็นเด็กตื่นจากนอนกลางวันจะแยกย้ายกันไปตามที่ต่างๆ ทั้งในบริเวณสถานีรถไฟ สีแยกไฟแดง เพื่อขอร้อง หรืออาจเข็ดกระจกรถเป็นการตอบแทน

เมื่อได้เงินมาจำนวนหนึ่ง จะนำเงินไว้ซื้อข้าว หรือขนม เงินที่เหลือจะถูกนำไปใช้เพื่อความสนุกสนาน เช่น เล่นวิดีโอเกม ชั้วโม่งละ 20 บาท หรือเล่นพนันทั้งไฮโล น้ำเต้าปูปลาจากปอน ในบริเวณนั้น และเด็กจะนอนในเวลาดึกมากเลย ตีหนึ่งตีสองไปแล้ว

บางครั้งเมื่อหิว จอยจะขออาหารที่ลูกค้าทานเหลือจากร้านอาหาร หรือในฟู้ดเซ็นเตอร์ที่หัวลำโพง ถ้ามีอาหารเหลือบนโต๊ะ ก็จะเข้าไปนั่งกินต่อทันที และทำแบบนี้หลายๆ จานจนกระทั่งอิ่มท้อง

ในบางมือจอยเลือกกินบะหมี่สำเร็จรูปแบบถุง ซึ่งราคาถูกกว่าแบบถ้วยพลาสติก ซึ่งอาจง่ายสะดวก รวดเร็วสำหรับคนทั่วไป แต่สำหรับจอยแล้วดูเป็นเรื่องต้องใช้ความพยายามอยู่บ้าง บางครั้งจะขอน้ำร้อนจากมินิมาร์ท แล้วขอดูพลาสติก (ถุงร้อน) จากร้านค้า เทบะหมี่สำเร็จรูป และน้ำร้อนใส่ถุงพลาสติก และใช้มือเป็นอุปกรณ์การกิน

แต่ในบางครั้ง จอยเลือกใช้น้ำก๊อกแทนน้ำร้อน แล้วรอให้เส้นบะหมี่พองตัว หรือบางครั้งจะเห็นเธอกินบะหมี่แห้ง บดละเอียดแล้วใส่เครื่องปรุงกินกับข้าวเหนียว เวลากินจะปั้นข้าวเหนียวเป็นก้อน และจุ่มกับบะหมี่ให้ติดกับก้อนข้าว คล้ายกับจิ้มน้ำพริก เธอบอกว่า เป็นวิธีกินบะหมี่ที่อร่อยมาก

วันดีอธิบายว่า เด็กมีความอิสระอย่างมาก ที่จะทำตามความต้องการของตนเอง ไม่มีกำหนดแน่นอนในการทำกิจกรรมแต่ละอย่าง พวกเขาจะกินเมื่อหิวและอยากกิน นอนเมื่ออยากนอน ดมกวาเมื่อรู้สึกอยากดม

และเป็นเรื่องปกติที่เขาจะจำไม่ได้ว่าวันนี้เป็นวันอะไร แต่ถ้าเป็นวันพ่อ วันตรุษจีน ซึ่งพวกเขาจะได้ไปเที่ยวงาน ได้กินของอร่อย เขาจะรู้ได้จากแผ่นป้ายโฆษณา และคอยถามวินมอเตอร์ไซด์ พ่อค้าแม่ค้าว่าวันนี้วันอะไร เพื่อที่จะได้รู้ว่าเหลืออีกกี่วันที่จะถึงวันงาน

พนักงานในร้านขายกาแฟ บอกว่า ‘เด็กพวกนี้มาขอเงินบ่อย โดยเฉพาะ ‘แก๊ง’ ที่มาประจำ พวกนี้มาสงสาร บางทีก็เอาขนมให้เขาบ้าง ซื้อเสื้อให้บ้าง เห็นเขาแล้วว่า เกลียดพ่อเกลียดแม่โดนตีมาเยอะ ก็เลยหนีออกมา ยังเด็กอยู่แท้ๆ’

ขณะที่ แก๊ง บอกว่า ฝรั่งจะให้เงินมากกว่าคนไทย เขาเรียนรู้ภาษาอังกฤษง่ายๆ จากครูข้างถนน เช่น ‘I have no money’ ‘Give me ten baht’ พร้อมทั้งยกมือไหว้ สำหรับคนไทยจะขอได้มากที่สุดประมาณ 20 บาท ส่วนใหญ่จะให้ 1 ถึง 5 บาท

ทุกครั้งที่ยอทานเด็กจะพยายามทำตัวให้มาลงสารที่สุด ต้องหาเสื้อผ้าๆ มอมๆ ใส่แม้จะมีเสื้อใหม่ ในวันหนึ่งๆ เด็กขอเงินได้มากถึง 200-300 บาท รายได้ไม่แน่นอนขึ้นกับความขยันและโชคที่ จะเจอกับคนใจดีให้เงินครั้งละมากๆ

เงินที่หามาได้ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ในฐานะการเป็นผู้หามาได้ แต่ก็มีโอกาสถูกแย่งชิง หรือฉกฉวยจากเด็กโตหรือผู้ใหญ่ที่อยู่บริเวณรอบบ้าน และรู้จักกับเด็กๆ ดี ซึ่งเด็กเรียกการให้เงินแบบไม่เต็มใจนี้ว่า 'ถูกไล่'

การขอเงิน หรือยอทาน สำหรับเด็กๆ ที่บ้านร้างแล้ว ถือว่าเป็นอาชีพสุจริต อย่างหนึ่ง ที่หารายได้เลี้ยงตัวเองได้ และเป็นอาชีพที่ใช้ความสามารถ ถ้าใครหาได้มากก็มีความสามารถมาก ในขณะที่อาชีพขายบริการทางเพศ (ขายรักร่วมเพศ) เด็กรู้สึกอับอายจะหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึง

ส่วนการขโมยนั้น เด็กหลายคนบอกว่า แม้จะเคยฉกฉวยเงิน ของกินจากกลุ่มเพื่อนด้วยกัน แต่ไม่เคยลักขโมยทรัพย์สินของคนทั่วไป อาจจะมีบ้างที่ฉกเอาขนมจากพ่อค้าบางคน แต่เฉพาะกับคนที่ เคยด่า เตะตีพวกเขาเท่านั้น

น้ำใจไม่จิตจาง

ผู้ศึกษา บอกถึงน้ำใจจริงของเด็ก ข้างถนน ที่คนทั่วไปมองว่า เป็นคนไม่ดี มีแนวโน้มที่จะทำร้ายและละเมิดสิทธิของผู้อื่น ว่า จากการลงพื้นที่ภาคสนามและคุ้นเคยกับเด็ก พบว่า เด็กที่บ้านร้าง ไม่ได้อันตรายอย่างที่เข้าใจกันในทางกลับกันเด็กๆ กลับเป็นเด็กที่พูดจาสุภาพ ไม่ต่างจากเด็กทั่วไปที่อยู่ กับครูในโรงเรียน เด็กจะเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่

เด็กชายเรียกแทนตัวเองว่า 'ผม' ส่วน เด็กหญิงจะเรียกชื่อของตนเอง และที่ลานดินหน้าบ้าน โดยปกติเด็กจะนั่งเล่นกันบนพื้นดิน เมื่อผู้ศึกษาเข้าไป พูดคุยกับพวกเขา เด็กจะหาเบาะ กระดาษจากกองขยะ มาปูเป็นที่รองนั่งให้

อีกครั้งหนึ่งที่ผู้ศึกษาพบกับเด็กคนหนึ่ง ซึ่งนำผ้าผืนหนึ่งมาให้ผู้ศึกษาเป็นผ้าเช็ดหน้าสีขาว แล้วถามว่า 'นี่เป็นของครูหรือเปล่า ผมเก็บได้คิดว่า เป็นของครู'

เด็กพวกนี้เวลากินจะกินของที่คนอื่นทิ้ง ขว้าง แต่พอเขาจะเอาน้ำให้เรากินเขาไปซื้อขวดใหม่ มาให้แบบยังไม่เปิดฝาแล้วเรียก ครูกินน้ำสิ หรือ บางวันที่ผู้ศึกษาพาเขาไปเลี้ยงข้าว เขาถามว่า 'เอาเงินซื้อให้เขาแล้ว ครูมีเงินพอลับบ้านหรือเปล่า ครูไม่ต้องซื้อเยอะก็ได้'

อย่างไรก็ตาม การแสดงออกถึงความ เป็นเด็กดีของเด็กข้างถนน จะกระทำต่อเมื่อมีความ ว่างใจในตัว 'คนนอก' นั้นแล้ว ครูข้างถนนคนหนึ่ง ซึ่งในอดีตเคยเป็นเด็กเร่ร่อนอยู่ริมถนนมาก่อนให้ ความเห็นว่า

"เด็กไม่มั่นใจว่า จะเจอกับใครบ้าง ขนาดเพื่อนด้วยกันยังทะเลาะกัน แล้วคนอื่นจะหวังดี จริงใจต่อเขาแค่ไหน เขารู้สึกเหงาตั้งแต่วันที่ออกจากบ้าน ซึ่งเป็นวันที่รู้สึกว่ามีใครแล้ว สิ่งที่เขา ต้องการ คือ ใครสักคน เด็กทุกคนที่ออกจากบ้าน จะมีพื้นฐานแบบนี้เหมือนกัน เขาจะแค้นครู ถ้าครู ไม่พอใจ เขาจะจ้อง กลัวว่าครูจะโกรธ"

อาจเป็นเพราะเด็กรู้ว่ายามเดือดร้อนเจ็บ ป่วยจะไปพึ่งพาใครได้บ้างซึ่งมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น แค่ว่า รวบรวมไฟ ครูข้างถนนจากมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก และพวกเขารู้ด้วยว่าครูไม่ชอบให้ดมกาว ฉะนั้นเมื่อ ไปหาครู หรือครูมาเยี่ยมถึงบ้านต้องชุกชอนกาวอย่า ให้ครูเห็น เด็กไม่อยากขัดใจครู เพราะพวกเขารู้ว่า สุดท้ายแล้วครูก็เป็นที่พึ่งได้เสมอ

สัตว์เลี้ยงข้างถนน

ใครจะคิดว่า เด็กข้างถนนก็มีสัตว์เลี้ยง เพราะในบ้านร้างนอกจากจะมีคนอยู่อาศัยกว่า 10 ชีวิต แล้วยังมีสุนัขจรจัดที่เดินเข้าออกบ้านร้างได้ ตามใจชอบและนั่งนอนเล่นกับเด็กๆ สุนัขเหล่านี้เป็น

ส่วนหนึ่งในชีวิตของเด็กข้างถนน แม้เด็กบอกว่าพวกมันหาข้าวหาน้ำกินกันเอง แต่เด็กจะคอยโยนขนมและอาหารที่ตกมาให้น้องด้วย

เด็กบางคนอาจจะไปขอเศษกระดูกไก่จากร้านข้าวมันไก่บริเวณนั้นมาแจกให้กับสุนัขทุกตัวในตอนเย็น และเด็กๆ จะเรียกชื่อสุนัขตามรูปลักษณะที่เห็น เช่น 'ไอ้แดง' กับตัวที่มีขนสีน้ำตาลแดง 'ไอ้ขาว' กับตัวขนสีขาวและถ้ามีอีกตัวที่มีสีน้ำตาลแดงเหมือนตัวแรกก็เรียกชื่อซ้ำว่า 'ไอ้แดง' เช่นกัน แต่พวกเขาสามารถจดจำและแยกแยะได้ดีว่าตัวไหนเป็นอย่างไร

เมื่อไอ้แดงตั้งท้องจะออกลูก สุนัขตัวผู้ขุดดินให้เป็นหลุมสำหรับเป็นที่คลอด พอเด็กคนหนึ่งเห็นเข้าจึงช่วยมันขุดจนเป็นหลุมให้พอสำหรับเป็นบ้านให้แม่และลูกสุนัขตัวใหม่

หลังจากไอ้แดงคลอดลูกไม่นานช่วงนั้นกรุงเทพฯ ฝนตกเกือบทุกวัน ไอ้แดงกับลูกปกตินอน

กันที่ลานดิน ต้องเปียกฝน เด็กๆ กลัวว่าพวกมันจะไม่สบาย จึงช่วยกันอุ้มลูกของไอ้แดงเข้าไปอยู่ด้วยกันในตัวบ้าน และอาศัยหลังคาบ้านร้างที่ยังพอเหลืออยู่หลบฝนร่วมกัน

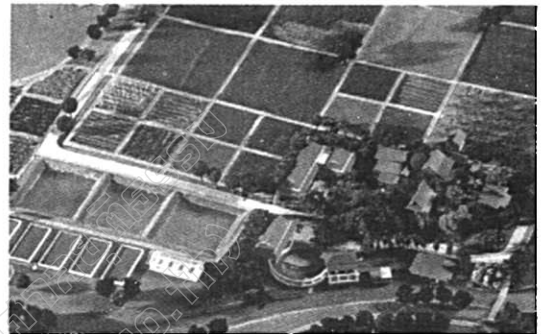
เด็กหลายคนจะใกล้ชิดกับสุนัขมากเวลาเหงา ทะเลาะกับเพื่อน เขาจะเดินไปอุ้มลูกของไอ้แดงมากอดแนบอก บางคราวจะเห็นเขาเล่นกับสุนัขด้วยการขี่เหมือนกำลังขี่ม้า แต่เด็กไม่ได้ทิ้งน้ำหนักตัวลงไปบนหลังสุนัข

ชีวิตของเด็กเร่ร่อนยังมีอีกหลายมุมให้คนทั่วไปมอง ทั้งในแง่การคมนาคม ค้ายา การดูแลสุขภาพ ความเสี่ยงเด็กข้างถนนที่เป็นหญิง การเลือกใช้ชีวิตริมถนนแทนถิ่นอันอบอุ่นสบายที่บ้าน สงเคราะห์ต่างๆ ตลอดจนชีวิตในอนาคต และเด็กข้างถนนจะ 'เหลือขอ' หรือ 'นำสงสาร' ย่อมขึ้นอยู่กับมุมมองที่คนเลือก

นำเสนอบทความโดยจุติพร ทัพเจริญ
ผู้พิพากษาสมทบศาลจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

แนะนำสถานที่โดย ทงเยาว์ โนนะ
ผู้พิพากษาศาลฎีกาจังหวัดปทุมธานี
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงได้รับการยกย่องว่าเป็น “กษัตริย์เกษตร” หรือ “กษัตริย์นักพัฒนา” พระองค์ทรงสนพระทัยในกิจการด้านการพัฒนาชนบท โดยเฉพาะการพัฒนาการเกษตรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน นับตั้งแต่ได้ทรงครองราชย์มาจนถึงปัจจุบันพระองค์ทรงเป็นผู้นำของการพัฒนาหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรจนประสบความสำเร็จ ทรงริเริ่มโครงการต่างๆ ด้านการพัฒนาการเกษตรอย่างมากมายและต่อเนื่อง ก่ออุปการประโยชน์แก่เกษตรกรและราษฎรไทยอย่างกว้างขวาง สะท้อนให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพในด้านการเกษตรเป็นที่ประจักษ์ ยังผลให้ราษฎรพ้ออยู่พอกินตามพระราชประสงค์ที่พระองค์ท่านทรงตั้งไว้ และด้วยพระราชปณิธานอันแน่วแน่ที่จะนำความสุขมาสู่เหล่าพสกนิกรของพระองค์อย่างเป็นรูปธรรม พระองค์จึงทรงได้รับการสรรเสริญว่า ทรงเป็นพระผู้นำไปสู่ชัยชนะแห่งการพัฒนาแบบยั่งยืนอย่างแท้จริง

ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงครองราชย์ครบ 50 ปี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้จัดสร้างพิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ ขึ้น ณ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในพื้นที่ประมาณ 500 ไร่ เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณและพระอัจฉริยภาพของพระองค์ท่านในด้านการเกษตร โดยรวบรวมและแสดงข้อมูลของโครงการตามพระราชดำริต่างๆ รวมทั้งวิวัฒนาการด้านการเกษตร จากอดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมและรำลึกถึงพระราชกรณียกิจด้านการเกษตร และเรียนรู้ถึงพระอัจฉริยภาพในการพัฒนาการเกษตรของพระองค์ท่านสืบไป

อาคารพิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ ประกอบด้วยอาคารที่ใช้จัดแสดงงานด้านการเกษตร ตัวอาคารได้รับการออกแบบในลักษณะสถาปัตยกรรมของหมู่อาคารหลังคาทรงปั้นหยาประดับประดาด้วยเอกลักษณ์อันวิจิตรของศิลปะสถาปัตยกรรมไทยประยุกต์ อาคารพิพิธภัณฑ์

ประกอบด้วยอาคาร 9 หลัง สร้างตามรัชกาลไทย แต่ละอาคารมีการจัดแสดงงานด้านเกษตรในหมวดต่างๆ โดยเน้นการสร้างบรรยากาศให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่จัดแสดงซึ่งหาดูได้ยาก และมีความหมายสำคัญทางด้านการเกษตร มีการนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยี ได้แก่ ระบบคอมพิวเตอร์ แสง สี เสียง ภาพ และหุ่นจำลอง ทำให้ผู้ที่เข้าชมได้รับความเพลิดเพลิน กับบรรยากาศของการจัดแสดงอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เป็นสถานที่แสดงเรื่องราวการเกษตรไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. แสดงความสัมพันธ์ของสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยกับการเกษตร
3. เป็นแหล่งรวมความรู้เกี่ยวกับการเกษตร ทั้งภาครัฐและเอกชนในลักษณะ One-Stop Service

กิจกรรมภายในอาคาร

หัวใจหลักของพิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ คือ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งจัดแสดงเรื่องราวแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับงานพัฒนาการเกษตร และวิถีชีวิตของสังคมไทย รวมทั้งจัดแสดงเรื่องราวของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งทรงพระราชทานแนวพระราชดำริให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน อาทิ โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริทฤษฎีใหม่ สหกรณ์โคนมและหมู่บ้านสหกรณ์ โครงการฝนหลวงโครงการสวนพระองค์สวนจิตรลดา เป็นต้น

อาคารทั้ง 9 หลัง ประกอบด้วย อาคารอำนวยการ เป็นสถานที่ตั้งของอาคารอำนวยการ และจำหน่ายของที่ระลึก ศูนย์อาหาร บริการอาหาร

และเครื่องดื่มในบรรยากาศร่มรื่นริมทะเลสาบ อาคารพัฒนาที่ดิน จัดแสดงข้อมูลและหุ่นจำลองของสิ่งมีชีวิต สภาพลักษณะใต้ดิน ตัวอย่างลักษณะดินของ 4 ภูมิภาค อุปกรณ์การสำรวจดิน ความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดิน สหกรณ์ตามทฤษฎีใหม่ อาคารทรัพยากรป่าไม้ แสดงภาพจำลองป่าชนิดต่างๆ สภาพป่า สัตว์ป่า อุปกรณ์ป้องกันไฟป่าเครื่องมือในการทำไม้ การทำป่าไม้ในอดีต ชีวประวัติสิบ นาคะเสถียร และการอนุรักษ์สัตว์ป่า ข้อมูลแนะนำอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย อาคารเฉลิมพระเกียรติ ชั้น 1 มีการจัดงานเกี่ยวกับการชลประทาน ด้านแมลงและการอารักขาพืช ด้านพืชพรรณ ส่วนบริเวณชั้น 2 เป็นศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้-ภูพาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง-เขาคิชฌกูฏ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน-ห้วยทราย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และห้องสมุด อาคารการประมง แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับวิวัฒนาการประมงไทย กิจกรรมประมงน้ำเค็ม น้ำจืด และระบบนิเวศน์วิทยาใต้น้ำ อาคารระบบนิเวศน์จัดแสดงเกี่ยวกับป่าชายเลน มีการแนะนำป่าชายเลน การประมงธรรมชาติ การเลี้ยงสัตว์ป่าชายเลน การเพาะพันธุ์เต่า การอนุรักษ์หอย ชนิดต่างๆ อาคารประชุมสัมมนา เป็นสถานที่สำหรับการจัดประชุมสัมมนาของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่สนใจ อาคารการปศุสัตว์ จัดแสดงเกี่ยวกับเรื่องของการปศุสัตว์เกี่ยวกับวิวัฒนาการด้านการเลี้ยงสัตว์ เช่น การจำลองไก่ วัณม สุกร โรงเรียนเลี้ยงสัตว์ และหุ่นจำลองการรีดนม รวมทั้งโรคและวิวัฒนาการป้องกัน การรักษาและการเลี้ยงสัตว์ เศรษฐกิจแต่ละประเภท

การจัดแสดงกิจกรรมด้านการเกษตร ณ อาคารพิพิธภัณฑ์ ทั้ง 9 หลัง ผู้เข้าชมจะได้เพลิดเพลินกับบรรยากาศ ของการจัดแสดง จากอาคารหนึ่งสู่อีกอาคารหนึ่ง ตามลำดับดังนี้

อาคาร 1 - ศูนย์อำนวยการ ขายของที่ระลึก	อาคาร 5/3 - อาคารที่นำเสนอการปลูกพืช ข้าว พืชไร่ พืชสวน และอุตสาหกรรม การเกษตร
อาคาร 2 - ร้านอาหาร	อาคาร 5/4 - อาคารพักคอย จำหน่ายอาหารว่าง
อาคาร 3 - อาคารเสนอเรื่องราวของการพัฒนา ที่ดินการปฏิรูปที่ดินและการส่งเสริมสหกรณ์	อาคาร 5/5 - อาคารที่นำเสนอเรื่อง ศูนย์ศึกษา การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้-ภูพาน
อาคาร 4 - อาคารเสนอเรื่องราวของป่าไม้ และการจัดทรัพยากรป่าไม้ รวมถึงงาน อนุรักษ์สงวนพันธุ์สัตว์ป่า และ อุทยานแห่งชาติ	อาคาร 5/6 - อาคารที่นำเสนอเรื่อง ศูนย์ศึกษา การพัฒนาพิภุลทอง-เขาคินซ้อน
อาคาร 5 (ล่าง) - อาคารเฉลิมพระเกียรติฯ นำเสนอ เรื่องราวแนวพระราชดำริฯ ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับ งานเกษตร	อาคาร 5/7 - อาคารที่นำเสนอเรื่อง ศูนย์ศึกษา การพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน-ห้วยทราย
อาคาร 5 (บน) - อาคารเฉลิมพระเกียรติฯ นำเสนอ เรื่องราวของโครงการอันเนื่อง มาจากพระราชดำริ	อาคาร 5/8 - อาคารห้องสมุด
อาคาร 5 (ชั้น 3)-ส่วนประชุม และจัดนิทรรศการหมุนเวียน	อาคาร 6 - อาคารเสนอเรื่องราว กิจกรรมประมง น้ำเค็ม น้ำจืด และระบบนิเวศน์ วิทยาได้นำ
อาคาร 5/1 - อาคารที่นำเสนอกิจกรรมด้าน ชลประทาน	อาคาร 7 - อาคารเสนอเรื่องราวเกษตรกรรม ชายฝั่ง ระบบนิเวศน์ชายฝั่ง หมู่บ้าน ชาวประมง
อาคาร 5/2 - อาคารที่นำเสนอกิจกรรมด้านแมลง, การอารักขาพืช และวิวัฒนาการ การส่งเสริมการเกษตร	อาคาร 8 - อาคารจัดการประชุมและสัมมนา
	อาคาร 9 - อาคารที่นำเสนอเรื่องราวของการ ปศุสัตว์และชุมชนเกษตรกร

กิจกรรมภายนอกอาคาร

การจัดกิจกรรมในพื้นที่โครงการพิพิธภัณฑ์ การเกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ เป็นการจัดกิจกรรม ทางการเกษตรกลางแจ้งทั้งการแสดง การสาธิต การทดลองวิจัย และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจของ ผู้เข้าชม โดยกิจกรรมการเกษตรมีความหลากหลาย ตามรูปแบบและสภาพภูมิประเทศที่จัดจำลองขึ้น ครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศไทย ผู้เข้าชมจะได้ ได้รับความรู้ทางการเกษตรผสมผสานกับความสนุกสนาน



ในการเที่ยวชม และสามารถเลือกชมในส่วนที่สนใจ ตามต้องการ อาทิเช่น

A. เรือนเพาะปลูก

A.1 เรือนเพาะชำ

วิวัฒนาการของเรือนเพาะชำพรางแสง (Lath House) การเพาะเลี้ยง การปักพินต้นไม้ การขยายพันธุ์ วิธีต่างๆ และจำหน่ายพันธุ์พืช



A.2 เรือนไม้ดอกเมืองหนาว

สาธิตการปลูกดอกไม้เมืองหนาวในเรือนกระจก (Glass House) ที่มีการปิดมิดชิด สามารถควบคุมความชื้น แสง และอุณหภูมิได้ตามต้องการ

A.3 โรงเรือนปลูกผัก

สาธิตการปลูกผักในโรงเรือนเพื่อป้องกันแมลง

B. ไม้ดอก ไม้ประดับ

จัดเป็นพื้นที่สาธิตการปลูก ไม้ดอก ไม้ประดับ ไม้ยืนต้น และไม้ล้มลุก

B.1 สวนพันธุ์ไม้ในวรรณคดี จัดแสดงพันธุ์ไม้ที่ปรากฏในวรรณคดี ประกอบกวี

B.2 สวนสมุนไพร

B.3 สวนโหล

B.4 แปลงต้นไม้อประจำจังหวัด จัดแสดงไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัด

B.5 สวนไม้ดอก

B.6 สวนไม้ประดับ

C. ป่าไม้

จำลองสภาพป่าชนิดต่างๆ ทั้งที่เป็นป่าผลัดใบ และป่าไม่ผลัดใบ ซึ่งอยู่ในระดับความสูงต่างๆ จากระดับน้ำทะเล ที่พบในภาคต่างๆ ของประเทศไทย

C.1 บริเวณป่าเต็งรัง

C.2 บริเวณป่าดิบชื้น

C.3 บริเวณป่าดิบแล้ง

C.4 บริเวณป่าผลมผลัดใบ

C.5 ร้านอาหารบนภูเขา

C.6 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

C.7 ป่าบึงน้ำจืด และอาคารป่าบึงน้ำจืด

C.8 ป่าชายหาด

D. พืชสวน

D.1 สวนไม้ผล

จำลองลักษณะสวนไม้ผล โดยเน้นพันธุ์ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ

D.2 อาคารพืชสวน

D.3 สวนยางพาราและอาคารสวนยาง

จำลองพื้นที่การทำสวนยาง สาธิตการปลูกยางพารา และการดูแลรักษา

D.4 สวนมะพร้าว

E. พืชไร่

แปลงพืชไร่และอาคารทั่วไป

จำลองลักษณะพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่ โดยแบ่งการสาธิตการปลูกพืชไร่ออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ อ้อย ข้าวโพดไร่ ถั่วเหลือง และฝ้าย โดยมีถั่วเขียว และงา เป็นพืชไร่ ซึ่งนำมาปลูกหมุนเวียน

F. ปศุสัตว์

แปลงปศุสัตว์ และอาคารปศุสัตว์

จำลองสภาพการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ไก่ ไก่เนื้อ เป็ด ไข่ สุนัข แพะ พร้อมอุปกรณ์ประกอบต่างๆ

G. ปฏิรูปที่ดิน

แปลง สปก. และกิจกรรมปฏิรูปที่ดิน

แสดงถึงสภาพก่อนการพัฒนาและแนวทางปฏิรูปที่ดินได้ปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นอย่างไร

H. ประมง

H.1 อาคารพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ

จัดแสดงพันธุ์ปลาน้ำจืดที่มีอยู่ทุกภาคของประเทศไทย ระบบนิเวศน์วิทยา น้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม สามารถสัมผัสกับสัตว์น้ำอย่างใกล้ชิด

H.2 ประภาคาร

แสดงการทำงานของระบบอุปกรณ์ของ
ประภาคาร

H.3 ชุมชนชาวประมง

จำลองสภาพบ้านเรือน ชีวิตความเป็น
อยู่และสภาพภูมิประเทศของชุมชนชาวประมง

H.4 เกาะปลูกมะพร้าว

H.5 ภูเขาและหอยมวี่

จำลองพื้นที่ภูเขาหินปูน และถ้ำหินปูนที่
มีเส้นทางเรือลอด และส่วนบนของภูเขาจะเป็น
ที่ราบลัดหลั่นกันเพื่อให้เป็นลานและหอยมวี่

J. นาข้าว

J.1 แปลงนาเมล็ดพันธุ์จำหน่าย

สาธิตวิธีการตกกล้า การเตรียมดิน
ปักดำ การดูแลต้นข้าวจนกระทั่งเก็บเกี่ยว และ
จำหน่ายพันธุ์ข้าวที่ได้จากแปลงนาพันธุ์ เนื่องใน
โอกาสนิทรรศการประจำปี

J.2 แปลงนาข้าวขั้นบันได

สาธิตขั้นตอนการทำนาได้แก่ การเตรียม
แปลงกล้า การถอนกล้า การเตรียมดินและการ
ปักดำบนพื้นที่นาข้าวขั้นบันไดบริเวณเชิงเขา
ที่จำลองขึ้น

J.3 แปลงแสดงพันธุ์ข้าว

สำหรับแสดงพันธุ์ข้าวได้แก่พันธุ์ข้าวนาปี
และพันธุ์ข้าวนาปรัง

J.4 แปลงแสดงขั้นตอนสาธิตการทำนา

จัดแสดงขั้นตอนการทำนาโดยแยกเป็น
การทำนาดำและการทำนา “นาหว่านน้ำตม”

K. ชุมชนเกษตรกร

จำลองถึงสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรภาค
ต่างๆ

K.1 ชุมชนเกษตรกรและจักรกลการเกษตร

K.2 แปลงเกษตรยั่งยืน

K.3 แปลงปลูกหม่อน

K.4 แปลงผักปลอดสารพิษ

K.5 ปอปลาและโรงเพาะเลี้ยง

L. ชลประทาน

แสดงถึงการพัฒนาาระบบชลประทาน
เพื่อสนับสนุนการเกษตร

L.1 อ่างเก็บน้ำ

L.2 เขื่อน

L.3 สถานีเขื่อน

L.4 น้ำตก

L.5 แม่น้ำ

L.6 เขื่อนทดน้ำ

L.7 ทะเลสาป

L.8 คลองชลประทาน

L.9 บึงน้ำจืด

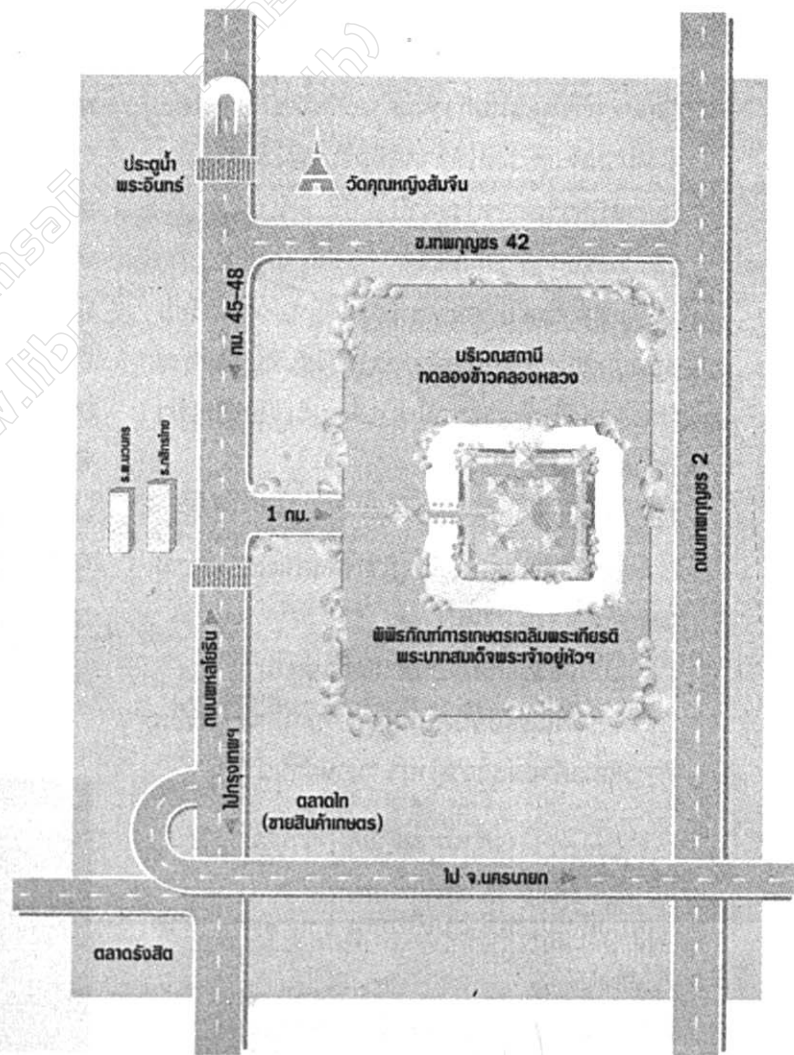
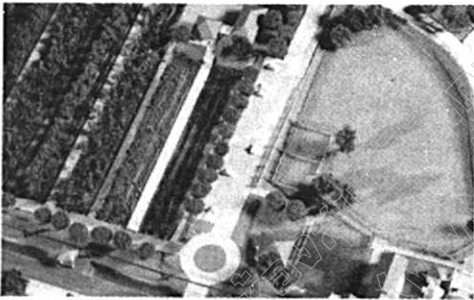
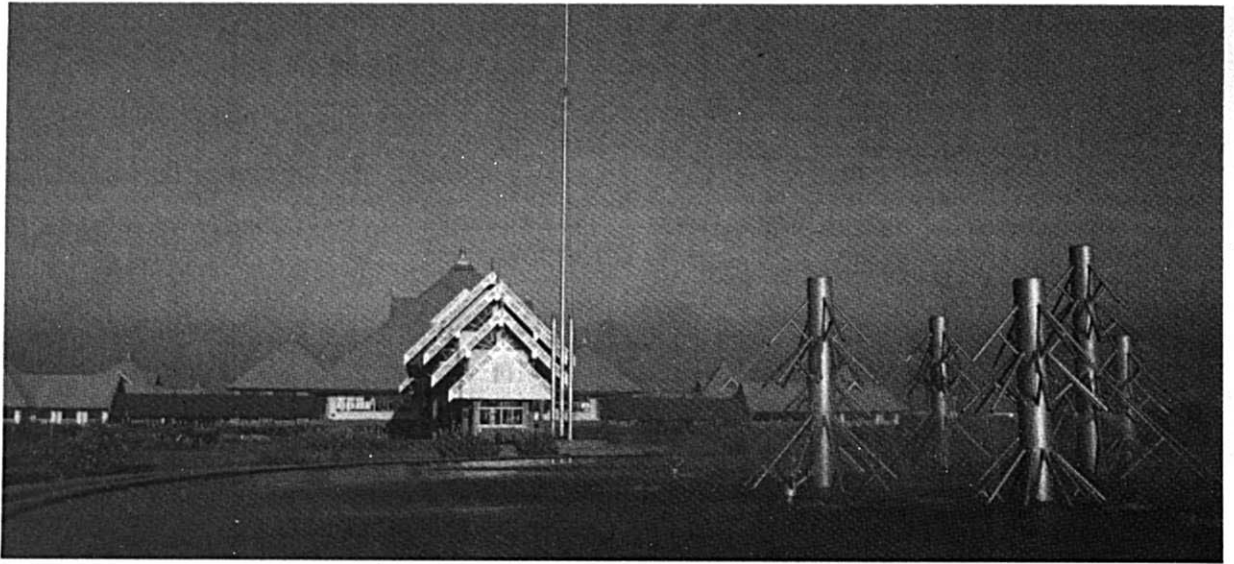
เนื่องจากพิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิม
พระเกียรติฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็น
สถานที่เผยแพร่พระราชกรณียกิจของสถาบัน
พระมหากษัตริย์ไทย กับการพัฒนาการเกษตรและ
รวบรวมผลงานด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการ
เกษตร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สู่สายตาประชาชน
ทั่วไป พิพิธภัณฑ์ เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิต
นักศึกษา และนักท่องเที่ยว เปิดให้เข้าชมทุกวัน
อังคารถึงวันอาทิตย์ (หยุดวันจันทร์) ตั้งแต่เวลา
09.30-15.30 นาฬิกา ประกอบกับสถานที่ตั้งของ
พิพิธภัณฑ์อยู่ที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
เพียงแค่นี้เอง จึงใคร่จะเชิญชวนพี่น้องชาวไทยและ
ผู้สนใจไปเยี่ยมชม ซึ่งจะได้รับความรู้ ความสุข ทั้ง
กายและใจ ตลอดเวลาที่เข้าเยี่ยมชมโดยไม่เสียค่า
ใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่โทรศัพท์

หมายเลข 0-2529-2212-4

โทรสารหมายเลข 0-2529-2214

หรือจะเดินทางไปตามแผนที่ที่ปรากฏดังนี้



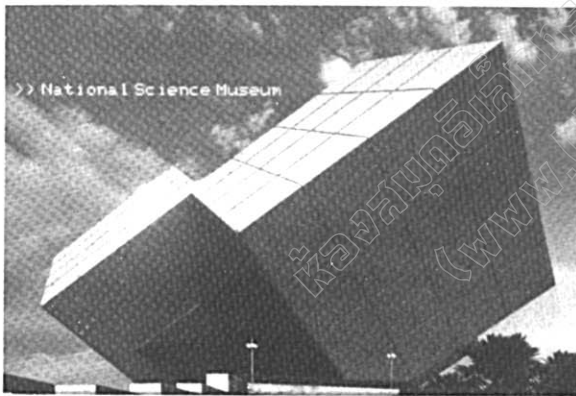
พิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์แห่งใหม่

แนะนำสถานที่โดย จุริย์-จิราภรณ์ กลั่นกรอง

ผู้พิพากษามทบ.ตลจ.จังหวัดปทุมธานี

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

“พิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์” เป็นหนึ่งในของดีจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว แห่งใหม่ที่เกิดขึ้นที่ชาวปทุมธานีทุกคนมีความภาคภูมิใจ ด้วยรูปแบบของอาคารสถาปัตยกรรม ล้ำยุคที่สะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการออกแบบและก่อสร้างเพื่อกระตุ้นความสนใจแก่ผู้พบเห็น ด้วยโครงสร้างทรงลูกบาศก์ (Cube Building) 3 ลูกยึดติดกัน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “อาคารลูกเต๋า” โดยมีจุดรับน้ำหนักอยู่ที่มุมแหลม 3 มุม แต่ละจุดสามารถรับน้ำหนักได้ถึง 4,200 ตัน ผนังภายนอกกรุด้วยแผ่นเหล็กเคลือบเซรามิก (Ceramic Steel) ตลอดความสูง 6 ชั้น หรือ 45 เมตร มีพื้นที่ใช้สอยรวม 18,000 ตารางเมตร



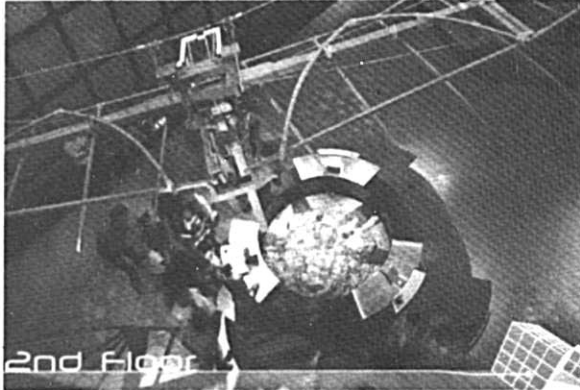
พิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ เมื่อปีพ.ศ.2535 และทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่ออาคารนี้ว่า “อาคารพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์มหาราชินี” โดยมี องค์การพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่บริหารจัดการพิพิธภัณฑ ซึ่ง

ภายในอาคารจะมีการแสดงนิทรรศการวิทยาศาสตร์ทั้งหมด 6 ชั้น โดยในแต่ละชั้นจะนำเสนอสาระและความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างมากมาย ดังนี้

ชั้นที่ 1 ส่วนต้อนรับและแนะนำการเข้าชม

เมื่อท่านเข้ามาในชั้นนี้จะได้พบกับผลงานการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ ทั้งโลกประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑและสิ่งประดิษฐ์ไทย นิทรรศการเทคโนโลยีสารสนเทศ

รวมถึงโรงจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียน สวนสนุก วิทยาศาสตร์ (Science Circus) นอกจากนั้น ยังมี ส่วนการให้บริการข้อมูลในการเข้าชมการจำหน่ายบัตร บริเวณสำหรับพักผ่อน จุดนัดพบ ห้องปฐมพยาบาล ห้องสุขา และร้านจำหน่ายของที่ระลึกไว้สำหรับ บริการผู้เข้าชมอีกด้วย



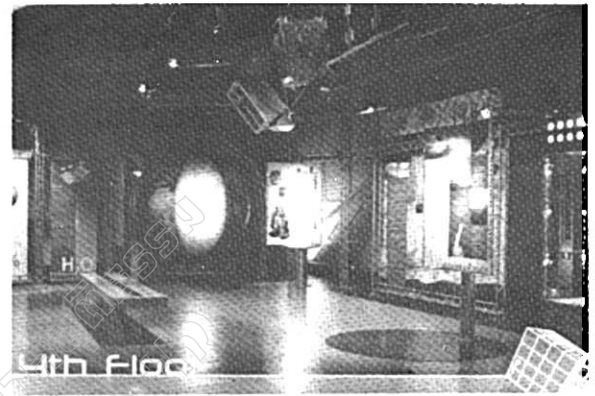
ชั้นที่ 2 ประวัติการค้นพบ สิ่งประดิษฐ์ทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ในชั้นนี้แสดงถึงความใฝ่ฝันและความ พยายามของมนุษย์ที่จะดำรงชีพอยู่ด้วยความสะดวกสบาย ประกอบด้วยการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่เกิด ประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ท่านจะได้พบกับความคิด และ ทัศนคติของนักวิทยาศาสตร์ที่สำคัญของโลก การใช้ สื่อผสมที่แสดงให้เห็นว่าโลกของเรามีความเปราะบาง อันเนื่องมาจากผลจากการใช้เทคโนโลยีทั้งในทาง สร้างสรรค์และทำลาย



ชั้นที่ 3 วิทยาศาสตร์พื้นฐานและพลังงาน

ท่านจะได้เพลิดเพลินกับการเรียนรู้หลัก ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ในรูปแบบของความสนุก ประกอบด้วยฐานปฏิบัติการเกี่ยวกับไฟฟ้า แม่เหล็ก ความร้อน แสง เสียง กลศาสตร์ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ รูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะพลังงานใต้พิภพที่สร้าง ประสพการณ์แผ่นดินไหวอย่างสมจริง



ชั้นที่ 4 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ ประเทศไทย

ท่านจะได้รู้จักประเทศไทยของเราในแง่ ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งชั้นนี้จัดแสดง ลักษณะที่ตั้ง สภาพทางภูมิศาสตร์ นิเวศวิทยา ธรณีวิทยา ลักษณะภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมที่มีผล ต่อสังคม การประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตและ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในสังคมไทย ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการก่อสร้าง



ชั้นที่ 5 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

ท่านจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวันและการดูแลรักษาสุขภาพ ซึ่งจัดแสดงการทำงานของอวัยวะและระบบในร่างกายของเรา ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ที่ใช้ในบ้าน สำนักงาน ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในปัจจุบัน ระบบการคมนาคมขนส่งและคุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีพ



ชั้นที่ 6 เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย

เป็นการนำเสนอภูมิปัญญาและความสามารถของบรรพบุรุษ ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยการสนับสนุนของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในพระบรมราชินูปถัมภ์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประกอบด้วย เทคโนโลยีการแกะสลัก เซรามิก

โลหะ จัดสาน และเส้นใยสิ่งทอ ทั้งยังจัดแสดงในบรรยากาศวิถีชีวิตไทยให้เห็นความแตกต่างของการใช้ชีวิตทั้งในหน้าแล้งและหน้าน้ำ และมีโรงละครหุ่นซึ่งจัดแสดงหุ่นยนต์ตาและหลอนๆ ซึ่งเล่าถึงพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถที่ทรงส่งเสริมชาวบ้านในการทำงานศิลปาชีพ

นอกเหนือจากนิทรรศการที่จัดแสดงทั้ง 6 ชั้นในอาคารแล้ว พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ยังมีพื้นที่จัดเตรียมไว้เป็นห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ที่สามารถให้เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้เรียนรู้จัดทำกิจกรรมเสริมการเรียนรู้การลองทางวิทยาศาสตร์ การแสดงสาธิตทางวิทยาศาสตร์ ค่ายวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การประชุมสัมมนาทางวิชาการ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยจะจัดให้มีกิจกรรมดังกล่าวหมุนเวียนต่อเนื่องกันไปตลอดปี

ถ้าท่านแวะมาเที่ยว จ.ปทุมธานี อย่าลืมแวะมาที่พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ เทคโนโลยีธานี ต.คลองห้า อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี โดยจะเปิดให้บริการทุกวันอังคาร-วันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 9.30-17.00 น. หรือสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โทร 0-2577-4172-8

โทรสาร 0-2577-6588, 0-2577-4181

หรือ www.nsm.or.th

มาถึงแหล่งท่องเที่ยวครั้งต่อไป ถ้าจะให้ได้ทั้งสาระความรู้และความบันเทิง อย่าลืมแวะมาที่ “พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์” นะคะ

สุภาชิต

อาคารที่ทำการศาลเปรียบได้ประดุจกาย ท่านผู้พิพากษา
ตุลาการ พนักงานอัยการ ทนายความ และพนักงานศาลทั้งมวล
ผู้ทำการในศาลย่อมเปรียบได้ประดุจใจ

เมื่อกายนี้สถิตยุติธรรม ก็ขอให้ใจจงเป็นใจที่สถิตยุติธรรม
ด้วย

การกระทำความยุติธรรม มิว่าในฐานะอย่างใด ย่อมเป็น
กุศลทั้งสิ้น เพราะเหตุว่าเป็นการกระทำอันปราศจากความโลภ
ความโกรธ ความหลง

แต่เมื่อใดที่ความโลภ ความโกรธ ความหลง แม้ประการ
ใดประการหนึ่งย่างเข้ามา เมื่อนั้นความยุติธรรมย่อมไม่มี

ฉะนั้น ขอทุกๆ ท่านผู้ทำการในศาลยุติธรรมทุกๆ แห่ง
จงเจริญ ในธรรมเทอญฯ

สัญญา ธรรมศักดิ์



คำสั่งกระทรวงยุติธรรม

ที่ 923/2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน



ตามที่กระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งที่ 682/2539 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2539 แต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน สำหรับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานี และช่วยเหลือกิจการของสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานี เพื่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน นั้น เนื่องจากศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว รายงานว่าคณะกรรมการดังกล่าวจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 มาตรา 35 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานีขึ้นใหม่ ประกอบด้วย

- | | |
|--|---------------|
| 1. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานี | ประธานกรรมการ |
| แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว | |
| 2. ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปทุมธานี | กรรมการ |
| แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว | |
| 3. นางยุวดี นิมสมบุญ | กรรมการ |
| 4. นายกิตติ กิรดิรัตน์กุลชัย | กรรมการ |
| 5. นายก่อเกียรติ แยมมีศรี | กรรมการ |
| 6. นางขวัญตา ตรีวิจิตรศิลป์ | กรรมการ |
| 7. นางขวัญวรรณ สิริธนากร | กรรมการ |
| 8. นางจินตนา เอี่ยมเจริญยิ่ง | กรรมการ |
| 9. นางสาวจิราภรณ์ กลั่นกรอง | กรรมการ |
| 10. นางจุติพร ทัพเจริญ | กรรมการ |

11. นางจรรย์ กลั่นกรอง	กรรมการ
12. นางชนากานต์ ยืนยง	กรรมการ
13. นางณัฐชดา ศุภจิต	กรรมการ
14. นางดวงพร สุเลาวัจ	กรรมการ
15. นายธนา จรรยาพิพย์สกุล	กรรมการ
16. นางบุญชูบ วิจิตรพงศ์	กรรมการ
17. นางบุญเรือน รัชฌ์มณี	กรรมการ
18. นางเบญจวรรณ วิลาวรรณ	กรรมการ
19. นายปรีชา กุมาทพงษ์พาณิชย์	กรรมการ
20. นางพรรณงาม สุวรรณประกร	กรรมการ
21. นางเพียว ไหนา	กรรมการ
22. นางพิมพ์ใจ ไพธิกัตติ	กรรมการ
23. นางเพชรรัตน์ ลิ้มสวัสดิ์วงศ์	กรรมการ
24. นางมยุรี อาจศิริ	กรรมการ
25. นางสาวรัชชา บริบาลบุรีภัณฑ์	กรรมการ
26. นางเรณู สีนุญเรือง	กรรมการ
27. นางสาววงศ์ศิริ สารำพึง	กรรมการ
28. นายวิชัย ทิตตภักติ	กรรมการ
29. นายวิรัช วีระสกุลรักษ์	กรรมการ
30. นางวิไล หาญสวัสดิ์	กรรมการ
31. นายศักดิ์ชัย รัชมิเรืองชัย	กรรมการ
32. นางสมลักษณ์ ลาภเจริญ	กรรมการ
33. นางสาวใจ ชื่นใจ	กรรมการ
34. นางสุชา ฉายเหมือนวงศ์	กรรมการ
35. นางสุจิตรา ป้องประภา	กรรมการ
36. นายสุรชัย หาญสวัสดิ์	กรรมการ
37. นายสุรพงษ์ ไสววัฒนกุล	กรรมการ
38. นางเสริมศรี ภูจินดา	กรรมการ
39. นางอนุพันธ์ ชำนาญศรีเพชร	กรรมการ

40. นางสาวอัจฉราพร สุวรรณตรา	กรรมการ
41. นายอิทธิพล เอี่ยมเจริญยิ่ง	กรรมการ
42. นายอุทัย อัครประภา	กรรมการ
43. นางจันทนี มหัตตศิริบุญกุล	กรรมการ
44. นางนิภา เสตสุวรรณ	กรรมการ
45. นายกุลเกื้อ กลั่นกรอง	กรรมการ
46. นางสาวภุมรา ประเสริฐศักดิ์	กรรมการ
47. นางสุทธิลักษณ์ จงพิพัฒน์มงคล	กรรมการ
48. ร้อยโท ณรงค์ สุโกสิ	กรรมการ
49. นางสาววรางคณา ป้องประภา	กรรมการ
50. นางวนิดา อมรพิมล	กรรมการ
51. นางสาวพรจิต วัฒนกิจกำธร	กรรมการ
52. นางพิศมัย อัครจาละ	กรรมการ
53. นางอารี ประสงค์อมรชัย	กรรมการ
54. นางเพ็ญวิภา จิตรงาม	กรรมการ
55. นายวิชิต ครรชนะ	กรรมการ
56. นายจิระศักดิ์ พิชยานุรักษ์	กรรมการ
57. นายธานี สีนประสงค์	กรรมการ
58. นางสาวจุฑาพร กุมุทพงษ์พานิช	กรรมการ
59. นางศรีวัฒนา อีระเผ่าพงษ์	กรรมการ
60. นายวิฑูรย์ เจนยุทธนา	กรรมการ
61. นางจิรดา เลิศสิน	กรรมการ
62. นายยรรยง คูเกษมกิจ	กรรมการ
63. นางสาวสัมพันธ์ ปัญญศิริ	กรรมการ
64. นายอาทิตย์ วั่งวสุ	กรรมการ
65. นายประเสริฐ แสงไทย	กรรมการ
66. นายสมเกียรติ แซ่คู	กรรมการ

67. นางไฉไล ชูล้อยปิ่น	กรรมการ
68. นางเนตรศานี คำดี	กรรมการ
69. นายอรุณรัศมี สัพพะสุวรรณ	กรรมการ
70. นายธำนิษฐ์ อุ่นสินมัน	กรรมการ
71. นางชัยศรี จันทรวาเรือง	กรรมการ
72. นางวรัญญา จันทร	กรรมการ
73. นางวิวรรณ จตุจินดา	กรรมการ
74. นางมาลีรัตน์ คุณผลิน	กรรมการ
75. นายชำนาญ เอหาพร	กรรมการ
76. นางสาวรัตน์เกล้า ลิ้มสวัสดิวงศ์	กรรมการ
77. นางสุวิมล มหากิจศิริ	กรรมการ
78. นางนัทจิรา อยู่วิรัช	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป และให้คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ ดำรงตำแหน่งตามวาระที่กำหนดไว้ในกฎหมายมีกำหนด 3 ปี

สั่ง ณ วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2542

(ลงชื่อ)



(นายสุทัศน์ เงินหมื่น)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม



คำสั่งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ที่ 11/2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือที่ระลึก



ด้วยศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ได้จัดตั้งมาครบ 6 ปี มีผู้พิพากษาสมทบ 2 รุ่น ปัจจุบันตั้งอยู่ที่อาคารศาลจังหวัดธัญบุรี (หลังเก่า) ประกอบกับในวันที่ 13 มีนาคม 2545 เมืองธัญบุรี จะมีอายุครบ 100 ปี จึงเห็นควรจัดทำหนังสือที่ระลึก เพื่อประชาสัมพันธ์ให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ทราบถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัวในการพิจารณาพิพากษาคดี รวมทั้งกิจกรรมในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

จึงมีคำสั่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือที่ระลึก ดังนี้

ที่ปรึกษา

- | | |
|---------------------------|----------------------|
| 1. นายอดิศักดิ์ ศรณะรัตน์ | ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล |
| 2. นายวินัย ตุลยศักดิ์ | ผู้พิพากษาอาวุโส |
| 3. นายดุสิต ผดุงศักดิ์ | ผู้พิพากษา |
| 4. นางฉันทนา วาฬินสุ | ผู้พิพากษา |
| 5. นายมนู คล้ายสังข์ | ผู้พิพากษา |
| 6. นางสาวพัชรี ปรีชนะนิด | ผู้พิพากษา |
| 7. นางยุวดี นิมสมบุญ | ประธานผู้พิพากษาสมทบ |

คณะกรรมการจัดทำหนังสือ

- | | |
|---------------------------|------------------|
| 1. นายสุรพงษ์ ไสววัฒนกุล | ประธานกรรมการ |
| 2. นางสาวใจ ชื่นใจ | รองประธานกรรมการ |
| 3. นางเสริมศรี ภูจินดา | รองประธานกรรมการ |
| 4. นายก่อเกียรติ แยมมีศรี | กรรมการ |
| 5. นายวิชัย ทิตตภักดี | กรรมการ |
| 6. นางสุจิตรา ป้องประภา | กรรมการ |
| 7. นางมยุรี อาจศิริ | กรรมการ |

8. นางบุญเรือน รักษ์มณี	กรรมการ
9. นางสาว ฉายเหมือนวงศ์	กรรมการ
10. นางเพียว ไหนา	กรรมการ
11. นางอนุพัจน์ ชำนาญศรีเพชร	กรรมการ
12. นางจตุพร ทัพเจริญ	กรรมการ
13. นางสาวอัจฉราพร สุวรรณตรา	กรรมการ
14. นางพูลสุข ธนามี	กรรมการและเลขานุการ
15. นางสาวรุ่ง วรรณแสงแก้ว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
16. นายนิยม วิทเคิร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
17. นางสาวรัชดาวัลย์ หิรัญสาย	กรรมการและเลขานุการ
18. นางวิณีพร ช่วยแก้ว	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ 3 สิงหาคม พุทธศักราช 2544



(นายอดิศักดิ์ ศรีชนะรัตน์)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว



คำสั่งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ที่ 22/2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือที่ระลึก (เพิ่มเติม)



ตามคำสั่งศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ที่ 11/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือที่ระลึก เนื่องจากนางพุลสุข อนามัย กรรมการและเลขานุการ ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่สำนักศาลยุติธรรมประจำภาค 7 ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำหนังสือที่ระลึกสำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย จึงเห็นควรแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการจัดทำหนังสือ

1. นางสาวรัชดาวัลย์ หิรัญสาย กรรมการและเลขานุการ
2. นางวิณีพร ช่วยแก้ว กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ 29 ตุลาคม พุทธศักราช 2544

(นายอดิศักดิ์ ศรีชนะรัตน์)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ผู้สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือศาลจังหวัด

1	นายกิตติ	กิริรัตน์กุลชัย
2	นายก่อเกียรติ	แย้มมีศรี
3	นางขวัญตา	ตรีวิจิตรศิลป์
4	นางขวัญวรรณ	สิรินาการ
5	นางสาวจิราภรณ์	กลั่นกรอง
6	นางจตุพร	ทัพเจริญ
7	นางจุรีย์	กลั่นกรอง
8	นางณัฐชุตตา	ศุภจิต
9	นางดวงพร	สุเสารัจ
10	นายธนา	จรรยาทิพย์สกุล
11	นางบุญชุบ	วิจิตรพงศ์
12	นางบุญเรือน	รักษ์มณี
13	นายปรีชา	กมุทพงษ์พาณิชย์
14	นางพรรณงาม	สุวรรณประกร
15	นางเพ็ญวดี	โหนด
16	นางพิมพ์ใจ	ไพธิภักดี
17	นางเพชรรัตน์	ลัมสวัสดิ์วงศ์
18	นางมยุรี	อาจศิริ

ปทุมธานีแพนาคดีเขาวขนและครอบคร้ว

19	นางยวดี	นั้มสมบุญ
20	นางสาวรัญชา	บริบาลบุรีภณั้
21	นางเรณู	สิบุญเรือง
22	นางสาววงศัศิริ	สารำพึง
23	นายวิชัย	ทิตตภักดี
24	นายวิรัช	วิระสกูลรักษ์
25	นางวิไล	หาญสวัสดิ์
26	นายศักดิ์ชัย	รัศมิ์เรืองชัย
27	นางสมลักษณ์	ลากเจริญ
28	นางสายใจ	ชินใจ
29	นางสุชา	ฉายเหมื่อนวงศ์
30	นางสุจิตรา	ป้องประภา
31	นายสุรพงษ์	โลววัฒนกุล
32	นางเสริมศรี	ภูจินดา
33	นางอนุพัชนี	ชำนาญศรีเพ็ชร
34	นางสาวอัจฉราพร	สุวรรณตรา
35	นายอุทัย	อัศวประภา

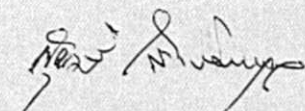
สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือท่านละ 5,000 บาท

หนังสือผู้พิพากษาสมทบ รุ่น 2 นี้ ได้จัดทำขึ้นเนื่องในวาระที่ต
สามประการ ประการแรก ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
ได้เปิดทำการครบ 6 ปี (7 สิงหาคม 2538-6 สิงหาคม 2544) ประการที่สอง
เพื่อร่วมงานที่ระลึก 50 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารที่ทำการศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง
และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เป็นแห่งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 28
มกราคม 2495 และประการที่สาม เพื่อร่วมเฉลิมฉลอง 100 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพรหมมัยศาลา
ว่าการเมืองอัญญบุรี เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2445 คณะผู้พิพากษา สมทบซึ่ง
นำโดยท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและท่านประธานผู้พิพากษาสมทบได้พร้อมใจกัน
ให้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานของ
ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว การปฏิบัติงานในหน้าที่ของ
ผู้พิพากษาสมทบ กรรมการสงเคราะห์รวมถึงการรวบรวมและนำเสนอสิ่งที่
มีประโยชน์ ต่อท่านที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและต่อท่านผู้อ่านทั้งหลาย
เพื่อจะได้ร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงานที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ในโอกาส
ต่อไป

ท้ายเล่ม...

คณะกรรมการจัดทำหนังสือ ได้รับมอบหมายงานและแบ่งหน้าที่กัน
ทำเป็นกลุ่ม กลุ่มรวบรวมรูปภาพกิจกรรม กลุ่มรวบรวมบทความและข้อมูลต่าง รวม
ถึงการออกแบบ การจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ซึ่งกรรมการแต่ละท่านได้ใช้ความ
พยายามอย่างเต็มที่ที่จะให้หนังสือนี้เป็นหนังสือที่ดีมีประโยชน์มากที่สุด หากแต่มี
สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ยังขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ต้องกราบขออภัย
ต่อท่านผู้อ่านมา ณ โอกาสนี้

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่านอดิศักดิ์ ศรีธนะรัตน์ ผู้พิพากษา
หัวหน้าศาล ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้ขอเขียน และช่วยประสานงานการจัดทำหนังสือ
จนสำเร็จเป็นรูปเล่ม ขอขอบพระคุณท่านที่ปรึกษา ท่านกรรมการจัดทำหนังสือ
ท่านผู้พิพากษาสมทบ ตลอดจนท่านผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือผู้พิพากษาสมทบ
รุ่น 2 นี้ทุกท่าน



(นายสุรพงษ์ ไสววัฒนกุล)

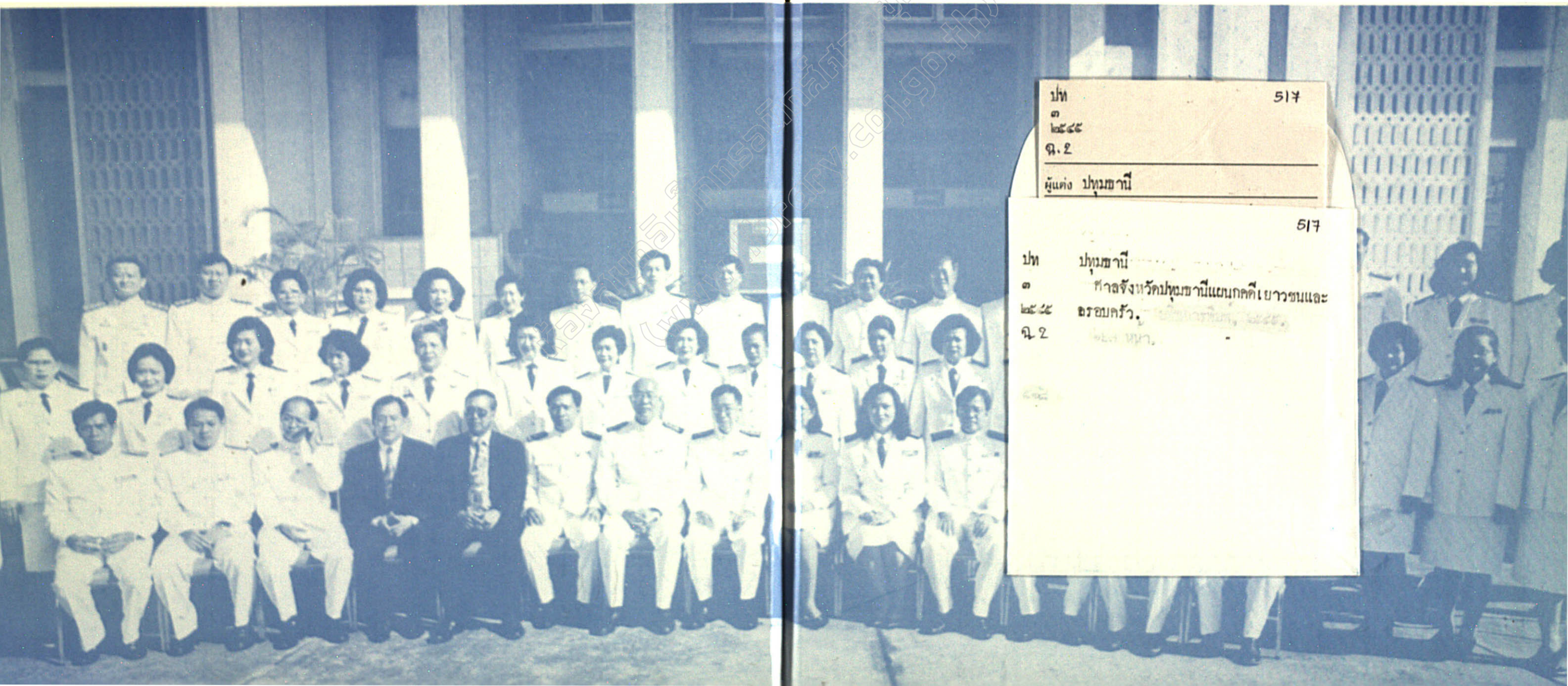
ประธานคณะกรรมการจัดทำหนังสือ
ผู้พิพากษาสมทบ รุ่น 2

4 กุมภาพันธ์ 2545



ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

รุ่น 2 (วันที่ 7 สิงหาคม 2541 - 6 สิงหาคม 2544)



ปท 517
๓
๒๕๔๔
ฉ. 2
ผู้แต่ง ปทุมธานี

517
ปท ปทุมธานี
๓ ศาลจังหวัดปทุมธานีแผนกคดีเยาวชนและ
๒๕๔๔ ครอบครัว.
ฉ. 2

